

העשיר והעני

ישראל שייב"אלדד

שני

ראשי

לח"י

נתן ילין-מור

מחשידים זה את זה:

האם אתה סובן

סובייטי?

מערכת "ZOO" הארץ" גאה להכריז על סיכסוך עבודה, ומודיעה שאם המג'רים עם נציגי המעסיקים לא יעלו יפה, תיאלץ המערכת להחרף את אמצעייה. המערכת תקוה שיימצא מעסיק כלשהו שייכנס עימה למגעים מידיים.

דרישותינו הן: תוספת של 84.7% תשלום זפ"ק, רטרואקטיבית מאז גוסט תש"ח

דמי מז"ז מלאים
הצמדה לדירוג הצוללנים
סולם קידום אחיד עפ"י רשימת קישל פעמיים תורכי
בחצעות — נא לפנות למערכת. לרציניים בלבד.

דע

את ריכבך

אנו גאים להציג בפניכם את המדור החדש "דע את ריכבך", אשר נועד לכל ענייני הרכב. במסגרת המדור נקדיש חלק מיוחד למכתבי מכוניות אודות הבעיות שיש להן עם בעליהן ("דע את בעליך") — דבר המהווה חידוש מרענן, וקרן-אור בודדת בעמק-הבכא של עיתונות הרכב בישראל.

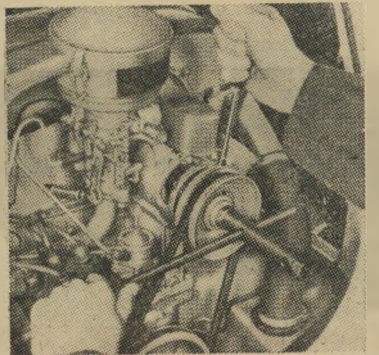
מה חדש בעולם הרכב

בספארי הפרידות שנערך בין אוהלי ה"בדואים בנגב, בחסות גדודי-הגנה-הפרידות, זכה במקום הראשון י. טרוס-פלי דור מרחוב לוחמי-גליפולי 61 ביד-אלה. הוא עבר את הדרך הקשה במסלול ה"מדברי עם הפרידה החדשה שלו (פרי) דה-קופא, 40 כוחות-פרי, שנים-עשר צי-לינדרים ואוניים ארוכות) בזמן שיא של 41 שעות, 12 דקות ועשר שניות. מ"שקיבל את הפרס הגדול (תלושי-הציר בסך — 100 ל"י), אמר: "טוב למות בעד ארצנו".

אתה שואל, אנו משיבים.

שאלה: מה המציאו קודם, את ה"מכונות או את הגלגל?
י. טאיינר, גדרה.

תשובה: את המכונות לא המציאו, את המכונות גילו. היא היתה קיימת בתוך קרום-כדור הארץ מאז היווצרו. ה"בעיה נעוצה בכך שחסרו לה מיספר חל"קים חיוניים כדי להתחיל ולנסוע. אחד מהם היה הגלגל. לבד מזאת היה גוף המכונות והמנוע מושלמים בצורתם. כבר האדם הקדמון הכיר את המכונות, אולם נאלץ ללכת ברגל משום שלא היו לה

צמיגים (בפרימית חפרע שבגיה נמ"צאה דה-שבו במצב מצויין — אך ללא גלגלים, מה שמוביח את התיאוריה ה"נ"י). את הגלגל הראשון המציאו הבב"לים, ואת שלוש הגלגלים הנוספים המ-ציאו האשורים (קיימת מחלוקת בין ה"חוקרים, מי המציא את גלגל-הספארי, נראה כי הוא הומצא ע"י שבט הספאריים שחי בבגא' של המצרים הקדמו-נים). כאמור לא נסעה המכונות עד תחילת המאה העשרים, וזאת מן הסיבה הפשוטה שלא היה לה סטארטר, והעמנים הפרימיטיביים לא ידעו שניתן להתניעה בירידה. הסטארטר הראשון הומצא ע"י

(המשך בעמ' 3 טור 4)

העורך והמייסד הראשון:
ד"ר מלכיאל זוארץ ז"ל
ממשיכי דרכו יב"א: ב. מיכאל, חנוך מרמרי,
קובי ניב, אפרים סידון
כתובת המערכת: רחוב זוארץ 1

כאן שביטה חלקית.

ארלוזורוב חי ונמצא בארה"ב

קשר של שתיקה

קשר שתיקה מסועף נירקם סביב הגילויים החדשים, קשר שלא היה נחשף לעולם — לולא הקברן זכר-יה שרע ברך על קברו של ד"ר ארי-לזורוב, ביום השנה "למותו", ובבכי תמרורים סיפר כיצד שילמה לו מר-עצת-הפועלות סך — 40 לא"י, על מנת שיקבור ארון-קיר במקום ארון-מתים. החקירה מסתעפת

רוח עם אהובתו ג'ין (גניה) ארלו (זורוב), לארה"ב ולהקים שם חיים חדשים. כמורכן נתגלו הוכחות המצ-ביעות שמצבו הכספי של הד"ר היה מעורער, ועסקיו נמצאו בשפל — מאחר ולא זכה לתמיכה ממשלתית מספקת.

מסמכים חדשים

מסמכים חדשים הנוגעים לפרשת ארלוזורוב התגלו בימים אלה, ומטי-לים אור חדש על פרשייה סבוכה זאת. עפ"י מסמכים אלה, ביים ד"ר ארי-לזורוב עצמו את הרצח, על-מנת לב-

רחוב חדש במבצר הארי-השואג

גשר מוצא נאצי

גשר-מוצא הוכרו כפושע מלחמה ויישפט על פי החוק לעשיית דין בגא-צים ובעוזריהם. עד היום נזקפו לחובתו מאות יהודים הרוגים, ואלפי פצועים.

צעיר חושב! אזרח שאיכפת לו! עקרת ביח!

מי שהמציא את
שיטת הניקוד הכועלת
מי שהכריז על
שיטת הניקוד הנוזלת

וכמו כן הפעיל בהצלחה את שיטות הזיזוד לכל פועל, הכיבוד לכל נוכל, הפיקוד לכל צוהל והשיחוד לכל מנהל הוא אשר יפתור תוך שישה חודשים (עד נובמבר) את כל בעיותיך:

- שיטת הריפוד — לפיתרון בעיות התחבורה הציבורית.
- שיטת הטילפוד — להתקנת טלפונים מהירה.
- שיטת החינווד — לפיתרון בעיית החנייה בערים.
- שיטת הצפיפוד — למניעת צפיפות בדרכים.
- שיטת הבילוד — למישלוח מכתבים יעיל.
- שיטת הפיצוד-מיתוד — לחיסול תאונות הדרכים.

(מוגש כפירסום לשר על-ידי תאגיד משרד התיקשורת ומשרד התיחבור)

רכב חדש ומשומש
תיווך, קנייה
ומכירה

אצל

אבי את אבי
מרכב ישראל

מחירים נוחים,
שירות הוגן.

נסו ותיווכחו

אבי את אבי,
רכב ישראל ופרשיו
(מלכים ב. ב' 12)

המימשל אסר

שיווק גזוז פלסטיני

בית־החרושת העזתי למשקאות קלים סב־אפ, שהיה בעל זיכיון לייצור משקאות קלים של החברה האמ־ריקאית בעלת השם הזהה, ושהפסיק את הייצור מיד עם כיבוש רצועת־עזה, החל לאחרונה לייצר שוב את המשקאות של החברה האמריקאית, אחרי שחידש את הוויכיון.

אולם בשלב זה אין כל סכנה שמשקאות סב־אפ יהיו תחרות לקוקה־קולה ולשוופס. המימשל הצבאי הודיע להנהלת המפעל העזתי, השוכן לצד הכביש הראשי לעזה, כי לא יתיר לה לשווק את המשקאות הוויכיון.

ירידה בנוסיה

להתנדבות

צה"ל עשוי לפתוח מחדש בי מערכת תעמולה להגברת ההתנדבות ליחידות המתנדבים, כפי שי היה מקובל בשעתו. התעמולה להתנדבות, שהייתה מקובלת עד למיזחמת ששת הימים, נפסקה אחרי שמיספר המתנדבים לוחי־דות השונות, כמו הצנחנים, הקר־מנדו הימני, וקורס הטייס, עלה בי שיעור ניכר על המיספר שוחריות אלה היו מסוגלות לקלוט.

לאחרונה, בעיקבות הרפיית ה־מתח הביטחוני מאז תום מלחמת ההתשה, ניכרת ירידה בנפטיה להתנדבות לחיות השונים, מלבד ההתנדבות לקורס הטייס של חילי האוויר, הנמצאת עדיין ברמה גבוהה ביותר.

שהיא מייצרת בבקבוקים בעלי הצורה המיוחדת, ה־מהווים גם את הסמל המיסחרי של המפעל. הסיבה: על הבקבוקים מופיעה הכתובת "עזה, פלסטיין".

צפויה שערורייה

בבית־חולים ירושלמי

שערורייה עלולה להיות קשורה בשמו של אחד מבתי־החולים המרכזיים בירושלים, כאשר יתברר כי נעשה ניסיון על־ידי הנהלת בית־חולים זה להסתיר ניסיון התאבדות של האחות הראשית בבית־חולים זה, שנמצאה ביום החמישי שעבר חסרת־הכרה בביתה. ניסיון התאבדות זה, שהוא האחרון בי שרשרת פרשיות הקשורות באחיות הראי־שיות של בית־החולים, הועדם מידיעת ה־מישטרה והטיפול באחות נעשה בחשאי וכי סודיות תוך מאמצים נואשים להצלת חייה. נראה שמאחורי הפרשה מסתתרת פרשת יחסים בין האחיות הראשיות לבין אחד מאנשי ההנהלה.

חוזה לגידול

תנינים - באילת

רפי נלסון, בעל כפר הנופש שמדרום לאילת, שיצא לפני שבוע לסניגפור, הודיע כי כבר רכש כמה מאות קרוקודילים, אותם הוא עומד להעביר יחד עימו באוניה לאילת.

נלסון מתכוון להקים ליד אילת חווה לגי־דור קרוקודילים, לצרכי שימוש כעורותיהם. על־פי מחקר שווקים שערך, קיים היום ביקוש רב לעורות תנינים לעיבוד מוצרי עור ברחבי העולם.

המשטרה רכשה

מכוניות גרמניות

לראשונה מאז קום המדינה, בוטל החרם הבדתי רישמי שהיה קיים על רכישת מכו־ניות גרמניות למוסדות ממלכתיים.

מישטרת־ישראל הכניסה לאחרונה לשירות מיספר מכוניות מדגם פולקסוואגן. מכוניות אלה משמשות לצרכי המדור המרכזי לעיבוד ובילוש של מישטרת מחוז תל־אביב. המכוניות, הנושאות מיספרים אז־רחיים והמזויזדות במכשירי קשר, משמשות לבילוש.

נותה להמשיך ולרוץ כמועמדת לראשות הממשלה, דבר שיחייבה ליטול חלק פעיל במערכת הבחירות של המערך לכנסת, נראה כי גולדה תימנע מליטול חלק במערכת ה־בחירות להסתדרות.

בינתיים נפגשו ידיעות על שיחות חשאיות שהת־נהלו לאחרונה בקיבוץ גבעת־חיים, בין מוכ"ל ההס־תדרות יצחק בן־אהרון, לבין כמה מעסקני הצמרת של מפא"י לשעבר, על פתיחת דף חדש ביחסים בין בן־אהרון לבין צמרת מפלגת העבודה.

מאיימים במרד

של הערים הקטנות

לא מן הנמנע כי סניפי ירושלים וחיפה של מיפלגת העבודה יעשו יד אחת נגד ההגמוניה של סניף תל־אביב על־מנת להבטיח עמדות מפתח שלטוניות לחברי סניפים אלה. פעילי הסניפים, ללא הבדל שייכות חטיבתית, טוענים נגד קיפוחם בנציגויות במוסדות ההסתדרות, חברת העובדים, מרכז מיפלגת העבודה ומוסדות ממלכתיים אחרים.

לאחרונה הועלתה תביעה על־ידי נציגי ירושלים וחיפה במיפלגת העבודה שגולדה וספיר יתערבו ב־עניין, תוך התחייבות לקבל את הכרעתם.

רפ"י בח"א

תחבל ברבינוביץ'?

בקרב אנשי הגוש התל־אביבי במיפלגת העבודה הועלו חשדות בדבר האפשרות שאנשי חטיבת רפ"י לשעבר בתל־אביב, יפעלו כנגד יהושע רבינוביץ' במלחמת הבחירות העירונית, ואף יסייעו למועמד גח"ל לראשות העיר, אלוף (מיל.) שלמה (צ'יץ') להט. לפי הנחה זו מעוניינים אנשי רפ"י לשעבר למנוע את בחירת רבינוביץ' שהוא הדמות המרכזית בגוש, כדי לפגוע במעמד הגוש וקראת ההתמודדויות הכאות על ה־שידכון במיפלגה.

מדוע נסע

רבין

לבירת

ארה"ב?

לפני צאתו למסע הרצאות בארצות־הברית התבקש ה־שגריר לשעבר יצחק רבין על־ידי אנשי משרד־החוץ, לפסוח בביקורו על וושינגטון טון הבירה, וזאת כדי למ־נוע טענות כי הוא נפגש ופועל מאחורי גבו של ה־שגריר שמחה דיניץ. למ־רת שהבטיח לא לבקר בוושינגטון, מסתבר ש־רבין הגיע לשם.

הסיבה לביקורו נעוצה כנראה בזכירת ליטכחו לשעבר, סרן רוחמה צפ־ריר, שהייתה מזכירת ליש־כת הרמטכ"ל, ושאותה ה־ריר ריש רבין גם לדיניץ, אח־רי שהביאה במיוחד ל־וושינגטון.

אחרי צאתו של רבין נוצרו חיכוכים בין רוחמה למיספר מעובדי השגרירות ו־הם פנו בעצומה לשג־ריר דיניץ בתביעה ל־פטרנה. נראה שרבין הוועק לווינגטון כדי להרגיע את הרוחות ולהפשר לרוחמה, ה־נמצאת עתה כהריון, לסיים עוד שנת ש־רות ללא תקלות.

שר־החוץ האיטלקי

יתווך בין

בורגיבה לישראל

הידיעות שנפוצו בשבוע האחרון כאילו נפגש שר־החניוך וסגן ראש־הממשלה יגאל אלון עם נשיא תוניסיה חביב בורגיבה בעת ביקורו בשבוע שעבר בחו"ל — הן משוללות כל יסוד. אלון אפילו לא עבר דרך שווייץ, שם שהה עתה בורגיבה בביקור רישמי. לעומת זאת נראה כי שר־החוץ האי־טלקי, שביקר לא מכבר בישראל, התבקש עדידי ממשלת ישראל לגשש אצל נשיא תוניסיה, לקראת אפשרות של פגישה בינו לבין נציג ישראלי רשמי.

גולדה לא תשתתף

במערכת הבחירות

להסתדרות

למרות הודעתה של גולדה מאיר על נכוי

אנחנו נדאג שהכסף של בנק יצמח יותר מהר ממנו.

של ילדך עוד במרם התחיל את שירותו. הצבאי.
אך בחלומך את רואה אותו כבר נשוי בדירה משלו.
סייעי לו להפוך את החלום למציאות וחסכי עבורו כבר
עכשיו בחכיות "מטמון לדירה" של בנק הפועלים.
המבטיחה לו תואי-משכונתא מיוחדים.

אם עד עכשיו לא ידעת מה הקשר שלך למהפכה
השקמה בבנק הפועלים. עכשיו את יודעת - קשר
חשוב ואמיץ מאד: עתיד ילדיך

... ויחכה לו בכל מקום שיוגיע אליו כשיגדל.
כבר ביום-הולדתו הראשון הכנסי לאחד מסניפי בנק
הפועלים בהם מופעלת התכנית הבלעדית "חסכון לתיכון".
התחילי להפקיד בתכנית סכום חדשי קבוע. ושכר-
הלימוד של בנק או בחך יכוסה עוד לפני שיוגיע לתיכון.

ליום-הולדתו הבא תוכלי לקנות לו את חיווכו באוניבר-
סיטה. זאת אם תצטרפי לתכנית "חוסן להשכלה גבוהה".
ועל-ידי תשלום חדשי נמוך תבטיחי את חיווכו האקדמאי

בנק הפועלים

המהפכה השקמה.

באמצע שנות החמישים, בעקבות שורת גילויים של פרשיות שחיתות שזעזעו את דעת הקהל במדינה, הפך העולם הזה לאחת המטרות העיקריות של רדיפת המישטר בישראל. כל משאבי השלטון גויסו למלחמת חורמה נגד "השבועון המסויים", כולל שירותי הביטחון הממלכתיים בפיקודו של איסר הראל — שבאותם ימים ניתן היה רק לאזכרם כמנגנון החושך. חלק מאותה מערכה נגד העולם הזה — היתה האזנה קבועה ורצופה על מכשירי הטלפון של המערכת ושל חברי המערכת.

האזנה זו, שנועדה בעיקר לגלות את מקורות המידע של העולם הזה ולהרחיב מודיעין בכוח מלתקשר עימנו, השאירה את חותמה על דפוסי העבודה של המערכת עד עצם היום הזה. וחיקי המערכת נוהרים עד היום שלא לשוחח בטלפון שיחות שתחשבויות יפה להן — למרות שספק אם הציתות לשיחותינו נמצא גם כיום ברשימת "הסיכונים הביטחוניים" המחייבים האזנה של גורמים ממלכתיים.

כאשר התרענו בלהט באותם ימים נגד השימוש באמצעים ממלכתיים שנועדו לצרכי ביטחון לשם מאבק פוליטי של המישטר נגדנו — נמצאו כאלה שלעגו לנו, הדביקו לנו תוארים של "חולי תסביך רדיפה", ראו בהאשמותינו כי אנו נתונים בהאזנה מת-מדת — עלילה מרושעת.

שפירא עונה לשאלתה
בעקבות ווטרגייט

לאחרונה, באיחור של 15 שנים ויותר, קיבלו האשמותינו מאז אישור כמעט רשמי. תחילה היה הכתב הצבאי של הארץ, זאב שיף, שי איזר את הפרשה ב"סידרה שהוא מפרסם ב"עתנו על "האזנות-סתר בישראל". בין השאר כתב שיף באחד מפרקי הסידרה שעסק בציתות פוליטי: "משך תקופה ניכרת זכה לטיפול דו-מה (של האזנה) השבו" עון העולם הזה. כאן לא התגלו אומנם מיק-

רופונים, אך הדבר ידוע מעל לכל ספק. היות ובמיקרה של העולם הזה לא נמצאה "סיבה ביטחונית" נראית לעין (שתצדיק את ההאזנה) היו כאלה בשירות הביטחון שהתנגדו לדבר. התנהל ויכוח פנימי ולבסוף הוחלט (על סמך הכרעתו האישית של איסר הראל — הנה) להאזין בכל זאת לשיחותיו של השבועון.

בשבוע שעבר היה זה שר-המישפטים, יעקב שימשון שפירא, שאישר בעקיפין, מעל דוכן הכנסת, בתשובה לשאלתה של ח"כ אורי אבנרי, את אותן העובדות.

יש האזנה לעיתונאים

השאלתה של אבנרי התייחסה לנושא הציתות, אותו עורר אבנרי מספר פעמים מאז נבחר לכנסת. הפעם הוא הסתמך על פרשת ווטרגייט כדי לשאול את ראש-הממשלה, האחריות על שירותי הביטחון: "בעקבות פרשת ווטרגייט בארצות-הברית התעוררו בכל העולם, וגם בישראל, שאלות לגבי נוהלי ציתות ולשיחות טלפוניות ולשיחות אחרות. הריני מבקש לשאול..." וכאן באה שורה של שאלות על נוהגי הציתות בישראל. ראש-הממשלה העבירה את הטיפול בשאלתה לשר-המישפטים, שבשבוע שעבר קרא בכנסת את תשובות ראש שירות-הביטחון-כללי ושר-המישטרה לשאלות של אבנרי: **"שאל אבנרי: מה הם הנוהלים הקיימים לגבי מתן רשות לצייתות, קיום ציתות, מסירת המידע על תוצאות הציתות ותיוק מידע זה מטעם כל הגופים הממלכתיים ובכלל זה המוסד למודיעין, שירות הביטחון הכללי, אגף המודיעין של צה"ל והמישטרה? תשובת ראש שב"כ: המוסדות הממלכתיים העוסקים בציתות הם שירות-הביטחון-כללי ואגף-המודיעין של צה"ל — ככל שהדבר חיוני לביטחון המדינה, מישטרת ישראל — במקרי חקירה בעבירות פליליות חמורות, בנושאים שהם באחריות שירות-הביטחון-כללי, נעשה ציתות באישור ראש-השירות. החומר המושג באמצעות הציתות נשמר ברשותו הבלעדית של השירות אך ורק למטרות שלשמן הושג. השירות מבצע פעולות ציתות בשביל אגף המודיעין של צה"ל ובשביל מישטרת ישראל, לפי הזמנתם. תשובת שר-המישטרה: לפי הנוהלים הקיימים כל מקרה של ציתות טעון אישורו של ראש אגף החקירות במטה הארצי. האישור ניתן במקרי חקירה בעבירות חמורות בלבד. המידע המושג בדרך של ציתות נכלל בתיק החקירה ונמצא בידיעתו של האחראי לחקירה בלבד.**

"שאל אבנרי: מה הוא היקף פעולות הציתות ולאיוזה מטרות הוא משמש? תשובת ראש שב"כ: שירות-הביטחון-כללי מפעיל ביומחן ציתות רק אחרי ש"שוכנע כי הדבר חיוני לביטחון המדינה. בגלל אופיין הביטחוני הכמוס של פעולות אלה אין לפרסם פרטים על היקפן. תשובת שר-המישטרה: בשנת 1972 בוצעו 13 פעולות ציתות. בחמשת החודשים של 1973 — 4 פעולות.

"שאל אבנרי: האם מקיימת זרוע ממשלתית האזנה סתר לשיחות עיתונאים וגופים אחרים, כדי לברר מקורות מידע וחדרפה של ידיעות? תשובת ראש שב"כ: התשובה חיובית לגבי מקרים בודדים שבהם נגרם נזק חמור לביטחון המדינה.

"שאל אבנרי: האם קיים בממשלה מידע על פעולות ציתות של גופים אחרים, מפלגתיים ופרטיים, והאם פועלות זרועות כל שהן של הממשלה כדי למנוע ציתות כזה? תשובת ראש שב"כ: אין השירות עוסק במניעת ציתות על-ידי גופים אחרים. לשירות לא ידוע על ציתות מצד גופים לא ממשלתיים. יוצא מכלל זה מקרה אחד — שבו נעשה ניסיון ציתות על-ידי חברת חקירות פרטית — אך זאת בירידת בעל הבית שבו נעשה הניסיון, המשטרה דיווחה על המקרה.

"שאל אבנרי: האם נדונה בממשלה האפשרות להציע לכנסת הצעת חוק חדשה להסדרת ענייני הציתות?

על כך לא השיב שר-המישפטים. אבנרי ניצל את זכותו לשאלתה נוספת ושאל: "כיוון שמהתשובה עולה שלא אנשים רמי-דרג ביותר חייבים לתת אישור לציתות, כי אם גם קצינים בדרג נמוך יותר, הייתי רוצה לשאול את כבוד השר: כבוד השר אמר שהעביר לפני שנתיים-שלוש תזכיר להצעת חוק ממשלתית בענייני האזנות-סתר, מדוע לא הבשיל עדיין תזכיר זה לכלל הצעת-חוק?

תשובת שפירא: "לא הגענו לידי מסקנה ביחס להגשת הצעת-חוק. עיקר הנימוקים של אלה שהתנגדו להגשת הצעת החוק היה שלא רצוי לעשות זאת באותו זמן. זה היה במרס 1970. כשהיינו בעצם מלחמת ההתשה. היתה אז דיעה שלא רצוי לעשות רגל-מטציה חוקית קבועה תוך כדי מצב עניינים זה. כשלעצמי אני חושב שהגיע הזמן שהרגל-מטציה בצורת הצעת-חוק תיעשה, ואני מקווה שהיא אכן תיעשה בזמן הקרוב."

אשרי המאמין, ובינתיים — אשרי המאמין.

אירופה טורס
EUROPA TOURS

מציעה:

טיולים

מודרכים

★ לאירופה

★ המזרח הרחוק

★ סביב העולם

שייט סתיו

באניה "דן"

מה-1 עד ה-13 באוקטובר
ל: קוסדס, פיראוס, גנואה, מרסייל,
נפולי, פלרמו, הרקליון

שייט סוכות

באניה "נלי"

מה-7 עד ה-22 באוקטובר
ל: רודוס, פיראוס, ברצלונה,
ניצה, ליבורנו, נפולי,
קטניה, איסטנבול

חברות והרשמה בכל משרדי הנסיעות!

הטיול
הטוב ביותר

האניות "דן", "נלי" נבנו ב-1964/5 סיוון בטיחות מא

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי • המערכת והסיניגלה: תליאבי, רחוב קרליבך 12, טלפון 260134, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • הדפוס החדש בע"מ, תיא רח' בן-אביגדור • חפצה: גר בע"מ • גלוסות: צינורגריסה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המרל: העולם הזה בע"מ.

אנשים אוהבים מביאים צד
אנשים אוהבים שמביאים צד
אנשים שאוהבים מביאים צד
אוהבים אנשים שמביאים צד

אנשים שאוהבים צד יביאו אותנו למקום הראשון*

* אחרי הרבה שנים במקום השני במכירות בישראל
אולי הגיע הזמן שצד יעבור למקום הראשון...

צד. יצרני שוקולד • שוקולד ממולא • בונבוניירות • שוקולד אגוזים • ופלים • סוכריות

בעיתונים ובטלוויזיה נראה ביקורו של הקצנר הגרמני וילי בראנד כמאורע ממכר. כפי שכתבנו במכתבנו. כך גם הורג הביקור עלידי אמצעי התקשורת ממלכתיים. בתום הביקור אף טפחו כל מארגניו על שיתכסם וסיפרו לציבור על ה"מאמצים הגדולים הכספיים וכוח האדם" גויס כדי להבטיח את הצלחת הביקור. משום מה לא דיווח אף אחד על הביזיון הנורא שהיה עם בואו של וילי בראנד לנמל התעופה בלוד.

הזדמנתי במיקרה לנמל התעופה בשעה שנערך שם טקס קבלת הפנים לבראנד. והנה, כאשר הסתדרה שורת המכובדים ש"במרכזם בראנד וגולדה מאיר, ליד המ"טוס של חיל האוויר הגרמני שהביא את בראנד, הסתבר כי הציבו אותם לפני ערימת גרוטאות ענקית. ערימת הונבל הגדול לה היתה הרקע לצעדיו הראשונים של בראנד על אדמת ישראל.

ביזיון בינלאומי זה, שכל העיתונאים הגרמנים ודאי שמו אליו לב, נראה בעיני חמור יותר מאשר נגינת הדויטשלאנד אי"בר אלס בלוד, או הנפת הדגל הגרמני מעל בנייני ציבור ישראלים.

יעקב ברנפד, תל-אביב
● גולדה מאיר, וילי בראנד ומלוויהם, על רקע ערימת הגרוטאות בנמל התעופה בלוד — ראה תמונה.

יריקה

לא גשם!

בסוף ביקורו של וילי בראנד בארץ, לא פורסמה הודעה משותפת. הגיללים בכך יגידו כי זאת לא יריקה בפרצוף, אלא גשם — מפיו של המבקר החשוב ביותר במדינה מאז קיומה, שהוא לא אח"כ לשעבר.

מסעוד רצון, חיפה

משמידים את

אכזיב!

בימים אלה משנים דחפורים סדרי ברא"שית באכזיב ומשמידים את פאר מפרצי אכזיב, שהיא פנינת הצפון.

לאחר הריסת רוב בתי הכפר העתיק והציורי אכזיב, סל"ה המועצה האזורית סולס"צור דרך רחבת ידיים מה"מיסגד לים. דחפורים הרסו חלק מ"הסלעים ומאות מ"שאות שופכות א"בנים גדולות לים הסותמות את הכני"סות למפרצים ויוצרות שוברי גלים מלאכותיים.

אכזיב
כל שטח הכפר אכזיב נרמס בגסות זועקת לשמים תחת רגלי התכנון, "הפסי" תוח"ק הקולקל של הרשויות השונות. ה"חלק הדרומי סגור ומסוגר ע"י מועדון ה"יס התיכון והוא נשלל מהציבור הרחב. ה"יתר כוסה בדשא, מגרשי חנייה וכבי"שים ומגודר ברשת גבוהה. בקרוב יוקמו בכפר מסעדה, בריכות, מזח, בונגלו אשר יפגעו באופיו המיוחד.

אני פונה לממשלה, לרשויות, לעיתונות ולציבור לעצור בעד השמדת אכזיב. אני יזב מחווה עדיין פנינת נוף מיוחדת ה"ראויה להישמר.

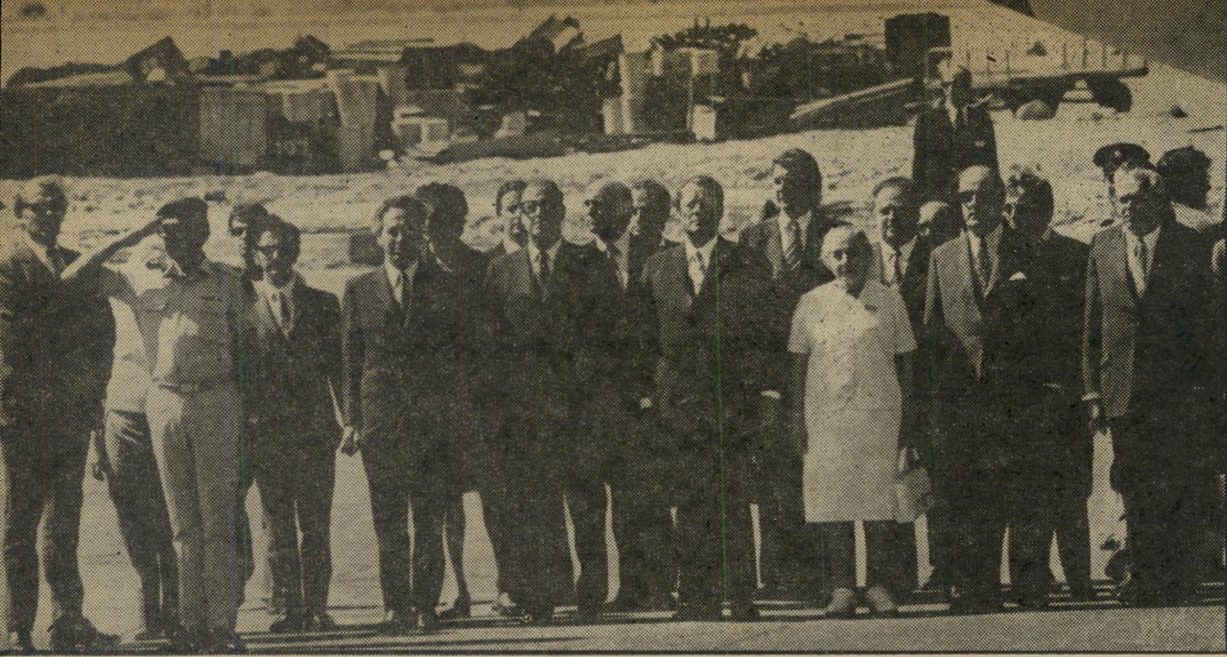
אלי אכזיב, אכזיב

תוחזר גזוית

אלי כהן!

ביום ראשון, ג' סיון דנא (3.6.73) הוח"זרו מהשבי הסורי האכזרי, שלושת טיסי חיל-האוויר: סרן גדעון מגן, סרן פנחס נחמני וסגן בועז איתן.

יודעים אנו את הקשיים הגדולים, שהיו לממשלת-ישראל במו"מ מייגע זה על הח"זרת בנינו לבתיהם בריאים ושלמים, ל"י

וילי בראנד וגולדה מאיר ע"י רקע ערימת הגרוטאות בנמל התעופה לוד יותר גרוע מההימנון הגרמני

יישלח שולחו למאסר בפועל — תתגלה הפרשה לאשתו ומישפחתו, ומשום כך נמ"נעו השופטים מלשלוח את הנאשם לכלא. כאחת שהיתה מעורבת באופן אישי ב"פרשה, ברצוני להביא לידיעתכם שאין זה נכון.

מ.ש., תל-אביב

● הקוראת מ.ש. צודקת. הדיווח ב"כתבה היה מוטעה בנקודה זו. השופטים קבעו במפורש כי לוא שיקול זה הוא שהיה צריך להדריכם — לא היו מהססים לצוות על מאסרו של הנאשם. הם נמנעו מכך בהתחשב בעברו הנקי, בעובדה ש"היתה זו הקטינה שפיתחה וגירתה אותו, וכן בעובדה שהתלונה הוגשה שנה תמי"מה לאחר המעשה.

דבקות יתר

של שוטרים

"העולם הזה" 1861, "מיטרה — יום השואה של סימה אלפי" סי", על המכות שקיבלה סימה אלפי משוטרים שחשדו בה ב"זנות.

בדקנו יסודית את הטענות שהועלו ב"ידיעה על הגברת סימה אלפי. יש הגזמות רבות בתיאור המגע בין אנשי המיטרה ל"בין הגברת אלפי. יחד עם זאת מצאנו חריגות מסוימות גם בתחנה גותם של אנשי המיטרה, א"שר בעיקר נבעו מדבקות יתרה ל"ביצוע תפקידם ב"לחימה נגד הבריו"נות ונגד הזנות.

בשל חריגות אלה יוער לאותם השוטרים ניצבי-מיטרה מיכאל כוכנר, דובר מישטרת-ישראל, ירושלים

כוכנר

הרי ברור לכל שמדובר במנוול חסר-מצפון.

ובאשר למיקרה השני של ההילומן ה"תמים והאלגנטי, שלפי תיאורכם פותח ר"כימעט נאנס באכזריות עלידי אשה אי"מה בת 15 — תרשו לי שלא להאמין ל"סיפור. הבאתם רק את סיפור ההיתגוננות שלו ויש להניח שסיפורה של הילדה היה שונה משלו.

אתם שוכחים שילדות בנות 15 הן ל"דוט בלבד. אפילו אם יש להן שדיים מפור"תחות, והן אינן אחראיות למעשה, בעוד שיש לצפות מגבר שעבר את גיל הבגרות שיהיה אחראי למעשיו.

אסתר כהן, תל-אביב

מוסר

השכל

"העולם הזה" 1866, "למי יש שתן בראש" איך חובלה יוזמת חביב בורגיבה.

עלי לצייין שבורגיבה הוא המנהיג הערבי היחיד, שיש לו שכל ותבונה בראשו. כל שאר המנהיגים-המרצחים הערבים, בייחוד

כ"ציון בריגי

תבונה ושכל

הקיצונים שבהם, הם חוליי-נפש, חסרי תר"בות ומנהיגות שלוחת-רסן.

והראייה: לולא יצאו נגדנו למלחמה ב"1948 — היינו היום בגבולות החלוקה של 1947. אך שליטי ערב חשבו אחרת: הם רצו להשמידנו — והתוצאות, כידוע: יש"ראל משתרעת מהגולן עד לסואץ. מוסר השכל לעתיד!

כ"ציון בריגי, גבעתיים

למה לא נשלח

היהלומן למאסר?

"העולם הזה" 1866, "האם והבת במיטת יהלומן הצמרת." על ה"הילומן ששכב עם בתה הקטינה של פילגוש.

בכתבה הנ"ל נאמר כי הסניגור צבי לידסקי טען במישפט היהלומן כי אם

אחר כל העיגוים הקשים, שעברו עליהם בבור-שיבים מיד הקלסים הסורים.

לא כחינם הסכימה ממשלת-סוריה הנוד"נה להחזיר את בני-גויטיסנו, ורק לאחר שהובטח להם החזרת עשרות קצינים ו"חיילים סורים ולבנוניים לארצותיהם. מדוע שתקה ממשלת-ישראל ולא ביק"שה גם החזרת גויייתו של הקדוש אלי כהן ה"ד, שנפל על קידוש השם והמו"לדת? האם לא היה מקום לדרוש זאת במו"מ זה?

יצחק נחום, ירושלים

תנו צ'אנס

לשלום!

מאז החל אייבי נתן לשדר מספינת ה"שלום, הוא מבקש ומתחנן מדי יום שיבוא כל אדם שיש לו דיעות ורעיונות ש"יכולים לקדם את השלום וישמיעו אור"תם מעל גבי ספי"נת השלום.

היכן כל שוחרי השלום במדינה ה"זו? היכן אנשי ה"עולם הזה? היכן אורי אבנרי? ספי"נת השלום מיועדת לכם! למי אתם מחכים? למנחם ב"גין ואנשי גח"ל או אולי לרב כהנא ולאנשי ארץ-ישראל ה"שלמה.

שוחרי השלום! אל תחכו יותר! עיזרו לאייבי נתן! תנו צ'אנס לשלום! **צבי מרקוביץ, חולון**

סיסמת-בחירות

להסתדרות

בחר בבן-אהרון כדי שאלמוגי יהיה מוכ"ל.

קורא, חיפה

תיאור

חד-צדדי

"העולם הזה" 1864, "מותר לב" עול קטינה אם היא משקרת", על זכיון של אדי אקירוב, שקיים יחסי-ימן עם סגנית מלכת-יופי קטינה.

"העולם הזה" 1866, "האם וח"בת מיטת יהלומן הצמרת", סי"פורו האישי של היהלומן שחור"שע בבעילת בתה הקטינה של פילגוש.

בשני המקרים תיארתם בתיאור חד"צדדי ומגמתי את הגברים הנאשמים, כ"יצורים תמימים וטהורים שפותרו והודחו לחטא עלידי פושעות מפתות, בנות 15 שנים.

במיקרה של אדי אקירוב, אשר פיתה צעירה בתולה והכניס אותה להריון —

טעו לעולם צודקת

ג. מאיר חלטה; ביטלה פגישותיה

ראש הממשלה גולדה מאיר הצ"טננה וביטלה כל פגישותיה עד סוף השבוע — נודע אתמול בירושלים. נמסר כי מ"ר מאיר שיהיה בביתה. ראש הממשלה חשה בעייפות ו"רופאה ציוו עליה שלושה ימי מ"נחה.

(הארץ, 13.6.73)

גורא פיק, ירושלים

9 בבקר — אחיד, משיי ושקוף,
מועלה בקלילות ובזריזות

5 אחה"צ — איפור פניך מושלם
ללא צורך ב"שיפוצים"
במשך היום.

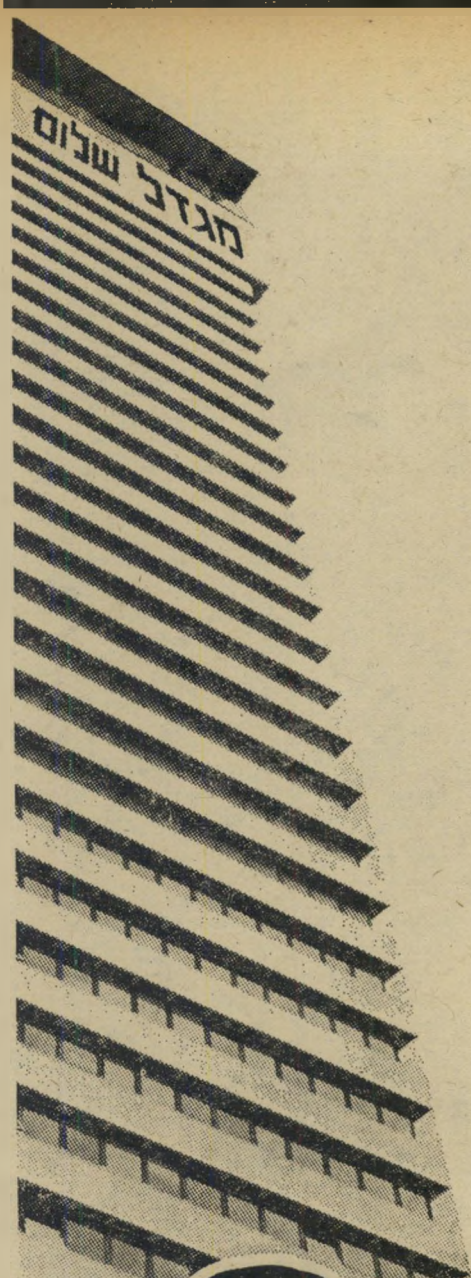
Illumination Liquid Makeup יעניק לפניך
מראה טבעי זוהר למשך שעות ארוכות.
מלטף את פניך ברוך עדין וקורן.
Illumination Liquid Makeup מייק-אפ משיי,
חלק, שקוף וטבעי אשר אינו מצריך רענון
במשך כל שעות היום.
Illumination Liquid Makeup סוד הפנים היפות ביותר.

Helena Rubinstein
Illumination Liquid Makeup
המייק-אפ הקליל להפליא הראשון
אשר אינו דורש רענון.

הלנה רובינשטיין. היופי בפעולה

יעוץ והדרכה ניתנים חינם במרכז ההדרכה של הלנה רובינשטיין —
שדרות קק"ל 94, תל-אביב, בימי ב' וד' בשבוע בין השעות 3.30—6.00
אחה"צ. לבנות הנעורים בימי ג' באותן השעות.

ארמון שלום

מוזיאון השעווה הישראלי

**הבלתי יאומן הנה הוא כאן!
בלונדון... מאדס טיסו בארה"ב... דיטנילנד
ובישראל? ...ארמון שלום
מוזיאון השעווה הישראלי**

המוזיאון המתאר את תקומת ישראל במאת השנים האחרונות.
פנים אל פנים הנך עד לאירועים ההיסטוריים הגדולים ביותר בתולדות עמנו.
אישים, מאורעות ומעשים בגודלם הטבעי ובלבושם המקורי בשעתם היפה ביותר...
ובחלקו השני של המוזיאון — "העולם המופלא" מדינאים, אנשי תיאטרון ובידור,
אסטרונאוטים, אשפי ספורט, גבורי אגדות ילדים ועוד.
100 אישים, 35 סצנות, מעיצבות בשעווה עם תאורה ואביזרים מקוריים.

**מלהיב, מרתק, מבדר, מהנה.
הבידור המושלם לכל המשפחה!**

**הבא את מצלמתך!
חנות מזכרות
מזוג אויר מלא**

פתוח:

מ"י 10 בבוקר עד 11.30 בלילה.
מימי ו' מ"י 10 בבוקר עד 3 אחה"צ.

**במוצ"ש וחגים מ"י
עד 12 בלילה.**

לקבוצות מעל 15 איש מחירי הנחה!
אוטובוסים מס' 1, 12, 25, 61.
חניה ב"בית הרכב"
מגדל שלום מאיר, תל-אביב
טלפון 57304, ת.ד. 29062
מיקוד 65251

נצל בקורר במוזיאון השעווה וחזה בנוף המרהיב הנשקף "ממצפה שלום"

מי יארח את הנסיך רנייה ממונאקו ואשתו, הנסיכה גרייס (קלי לשעבר), בביקורם בארץ? הנסיך, שהוא יורש וועד בינלאומית לחקר ימים, הזמן לחנוכה המכון הישראלי לחקר ימים ואגמים, ש"אמור היה להיפתח בעוד חודשיים בחיפה, אך מועד פתיחתו נדחה לשנה הבאה, בגלל טעויות הנדסיות. מישלחת מיוחדת של החברה לחקר ימים ואגמים נסעה להזמין את הנסיך רנייה קציר, טען כי לא ייתכן שהנסיך יבוא לארץ ולא יהיה אורח הנשיא. יורש החברה לחקר ימים ואגמים, אלוף (מיל.) יוחאי בן-נר, לעומת זאת, לא הסכים לקביעת קציר, טען כי הנסיך הוא אורח החברה ולכן עליה לארח אותו.

המחסור החמור במלט גורם למה היהודי לחפש פסגות להשגת המוצר החסר. על אחד מהם סיפר מנכ"ל משרד המיסחר והתעשייה גד"עין להב בביקורו באשדוד: "חברת קדישא בבאר-שבע שלחה לי מיברק שאם לא אדאג

חמש המילים האחרונות ולר"שם במקומן: "הצעת חברי הכנסת מנחם בגין".

כאשר קם בגין לנאום בוויכוח זה, לא נוכח אף שר ליד שולחן הממשלה. בכנס רב התלונן על כך בגין. הוא לא חדל גם כאשר נכנס אכא אבן, שאחר כמה דקות. בגין התלונן על כך שלא נכחה ליד שולחן הממשלה. כעבור שעה הגיע תורו של גרעין האוזנר לנאום. הוא פתח את דבריו בציון העובדה שמכל 26 חברי הכנסת של גח"ל לא נכח אף אחד. כשהגיע שוב תורו של בגין, תקף את האוזנר, הסביר שחברי סיעתו נעדרו בגלל התייעצות על נוסח סיועם הדיוני.

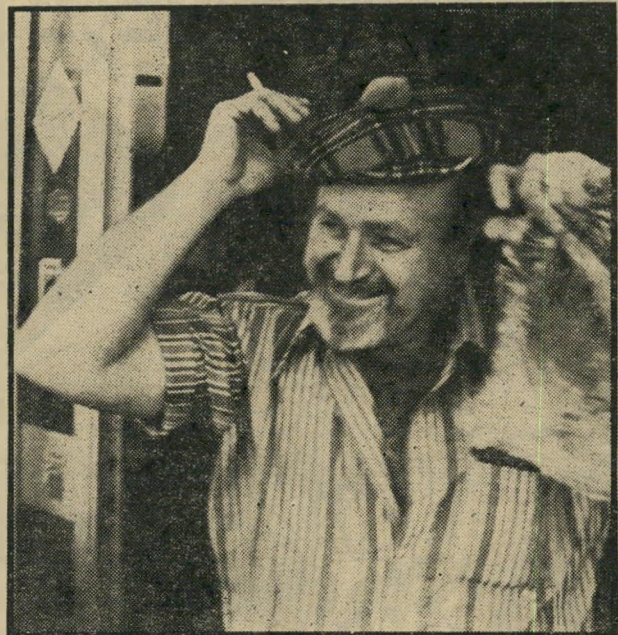
האוזנר עצמו מצא הזדמנות לעקוץ את עמיתו מ"אגו", מנחם פרוש, שהעלה הצעת חוק בה ביקש להעביר לרבות את הדיון בקביעת הרכבות של ילדים. הוזכר האוזנר את פרוש: "יתנו לך בי-אביאבין!" ואכן, יעקוב שימשון שפירא תקף את פרוש בחריפות על שהוא רוצה

עסקים, שבאו מחו"ל לשוב עיזא, משומימה לא הגיע ראשי העיר עצמו למסיבה, ו"במקומו קיבל את המוזמנים סגנו, עורך-הדיון צבי קדמני טינובסקי, שהסביר, בבדיחות הדעת ליושבים לידו, כי רבינוביץ לא בא מפני שהוא לא יודע אנגלית.

איך אוכלים תשע ארוחות בערב אחד? הוא השביר איש-העסקים אליעזר גרונר

שלחם, הברווזים שימשו כפרס בהגרלה שנערכה בין חברי הרמטכ"ל. שמואל קרטיס, שגן כרטיסיה, הסכים שנאסף ממכירת הכרטיסים יישלח לאייבי כתרומת התלמידים.

גם ממלא-מקום ראש עיריית באר-שבע זאב זריז, יורש תנועת החרות בעיר ישי-ראל שירת, ומי שהיה המור של הצבא של הנגב סא"ל (מיל.) ששון ברצבני, נרת

ידי מנוסי הפיזומוני בעל אוסף הכובעים הגדול, התערב עם ידידו, הטייס צבי אבידרור, על לירה נגד עשר, שהטייס לא יסכים להביא לו כובע בנסיעתו האחרונה לחו"ל. אבידרור זכה בלירה, הביא לידי כובע סקוטי, הסכים לצרף אליו חליפה סקוטית, כולל חצאית — בתנאי שיהפוך מונאי יתחבב איתה יום שלם ברחוב. תשובת ידיד: "נחשוב על זה".

מו למען ספינת השלום. השלום שה הצטרפו ליהודית שתי, אשתו של עורך ידיעות אחרות שבט יצחק שתי, המנהלת את מיבצע ההתרמה למען אייבי בבירת הנגב, החלו לגייס תרומות, אספו בשבוע הראשון אלפים ל"י — בין השאר גם משני בדווים.

רות תקוה, רעייתו של שגריר ישראל בא"ס יוסף תקוה, יצאה השבוע בהתקפה חריפה על אייבי נתן וספינת השלום שלו. הדבר היה בשעות הקטנות של אחד מלילות השיר בוע, במעדון אבוסור בירושלים, לשם הזמין חיים שיה, בעל מלון דיפלומט בירושלים את אורחיו, בתום ארוחת-ערב חגיגית שערך במלון למשי תתפי כנס העיתונות הבינלאומי

מן ומזכיר לישכת המיסחר חל-אביב—יפו דויד גריצור. הי-לישכה אירחה תשע מישלחות מחו"ל. ערכה לכל אחת מהן ארוחת-ערב בתשע מיסעדות שונות — טריאנה, הראל, מס' עדת מלון רמת-אביב, גרין רוס בהילטון, מסעדת מלון פלדה, רון, סקוט-האוז, מס' עדת מלון פאר-אמריקן ומסעדת גני-התערוכה. השניים עברו מי-מיסעדה למיסעדה, בירכו את המוכחים, טעמו מהמאכלים, ו"המשיכו הלאה.

לראש עיריית באר-שבע אליהו נאורי אין דיעה כלי כך טובה על עצמו. על השאלה "מה שלומך?" הוא נוהג לה"שיב: "חמדוללה, רשע וטוב לו".

בכנס שהתקיים לפני שבועיים בבסיס חיל-אוויר, בי-מלאות 25 שנים לטיסת הקרב הראשונה, הגיע עזר וייצמן בספיטפייר השחור שלו. כתב גל-יצחק המוזקן יואל אשת"רן ניגש אל האלוף במילואים, ובין השאר ביקש לדעת: "מר וייצמן, האם אתה מתכוון לה-טס את הספיטפייר השחור גם בעתיד?" עזר נעלב מהשאלה, ממנה השתמע גילו המבוגר ל-גבי טייס (49) השיב: "מר מה שימך? האם אתה עוד מתכוון לגלח את הזקן הזה בעתיד?"

קול השלום של אייבי נתן, מושקע לעורם את הציר בור בארץ, וגורם לגל של הת-נדבות, בקיבוץ רמת-השופט למשל תרמו ילדי בית-הספר 10 ברוזים מתוך משק החי

גיי ("שיש") קורר (מימין) הבמאי הישראלי לי נפנש, במסגרת חי"פושיו אחרי כוכב בינלאומי צעיר לתפקיד ראשי בסרט הפפורט, שיבוים על-ידי עלי' תסיט שכתב — עם עשרות שחקנים בפס"טיל הסרטים בקאג, לונדון, פאריס ורומא. אחד המועמדים להם הציע שיש, לדבריו, את התפקיד, היה כוכב התפוז המכני מלקולם מקדוואל (לידו בתמונה). שיש לא סיפר מה היתה תשובת מקדוואל.

להעביר סמכויות לרבות, או"תה השמיץ פרוש בשצף-קצף בהודמנויות אחרות.

הנשיקה המפורסמת ש"העניק ח"כ יוחנן בארץ ל-ידיה של גולדה מאיר, בעת הדיון על חוק דה-הונסט, עדיין ממשיכה לגרום לבדיחות. בדי-חה לדוגמה, המתהלכת במיז-גון הכנסת: "מדוע נישק באדר את היד של גולדה מאיר? מפני שהיא ישיבה". בדיחה אחרת: "התחיל בדה-הונסט, ו"גמר בדי-האנט" (חיד, ביידיש).

ראש עיריית תל-אביב יהושע רבינוביץ ערך הש-בוע בגר-אורונים שברמת-אביב מסיבת-קוקטייל ל-400 אנשי

להספקת שלושה טונות מלט, הם יפסיקו לקבור מתים. רא-הם, חשבתו שקוברים בעפר, ולאחר שבידורתי, נאמר לי ש"שלושה טונות מלט ממסיקים לעיר שנפגעה במניפה — שלא לדבר על ההמלצה שקיבלתי ועל סיכויי המלט למצוא דר-כו לשדות זרים, באם הייתי עומד בלחץ".

בלוח סדר-היום של ה-כנסת נרשם הסעיף הבא: "הגברת רדיפות יהודי ברי-ת המועצות, סוריה ועיראק מטעם חברה-הכנסת מנחם בגין". רק כאשר התחיל חברי-הכנסת לגחך, נסתבר למוזכירות שני-סוח זה הוא דר-משמעי. סדרן נשלח באופן דחוף למחוק את

מית. בעל המועדון, האמרנ מרקו תורג'מן, שהוא חברו הטוב של אייבי, המארגן חב-נו את מופע האמנים בהתנ-רות, הציע לרעיית השגריר ב"אור": "מאחר ובעלך מדבר בליי-הרף על רצונה של ישראל בשלום — אולי הוא יעניק את חסותו למופע האמנים למען ספינת השלום?" בתגובה הת-פרצה רות תקוה, כינתה את אייבי שמומתי-גנאי, לעגה לת-הנתי-הרדיו שלו, סיממה בהצ-עה: "שאייבי יחזור למכור המ-בורגר, ושלא יגע בדברים ש"הוא לא מבין בהם!"

כנס מחזור בית-ספר מיוחד בריון נערך בשבוע שעי-בר בקפה רוז ברחוב דיזנגוף בתל-אביב. היה זה כנס תלמידי אחת הכיתות בבית-ספר יהודי ברומניה, הכיתה בה למד גם המלחין דובי זלצר. הסביר דובי את סיבת הכנס: "המחנך שלנו הגיע לביקור מרומניה, ולכלבדו כינסנו את כל תלמידי די הכיתה שכולם נמצאים ב"ישראל".

באסיפה הכללית של אגודת העיתונאים בתל-אביב, יצאה כתבת ידיעות אחרונות יואלה הרישבי בביקורת נגד ועד-האגודה, על הישגיו הדלים בהסכם-השכר החדש עם המו"לים. שיעס אותה חברה לעבודה בידיעות אחרונות, מבי-קר הסרטים שלמה שמוגר: "אם את מרוויחה כליכך מעט, איך את יכולה לפרנס כלב גדול כזה?" ליואלה כלב דני ענק כוש דוד, והצורך כמויות עצור מות של מזון. הסבירה יואלה לשמוגר: "הפסקתי לעשן!"

פסוקי השבוע

הנשיא אפרים קציר, על ההבדל בין מדען ועיתונאי: "מדען משתדל לדעת מה שיר-תר על מה שפחות, ואילו העי-תונאי משתדל לדעת מה שס-חות על מה שיותר."

מוכ"ז תנועת העכו"ה הליברלית אכרהב הסון, על הכחשות שרה-אוצר בעניין קרן ספיר: "עתה המצב ברור, פועלות בארץ שלוש קר-נות: קרן-הסוד, קרן-הקיימת וקרן-לא-קיימת."

יצחק רבין, על יחסי ישראל-ארצות-הברית: "אנח-נו הוצאנו להם את המין — והם הוציאו פאנטומים."

נציג סעודית במוע-צת הביטחון, נדויה באי-רודי: "הערבים הם היהודים האמיתיים, ומשה רבנו היה נסיך מצרי."

יאל קם צחוק, צחוק, אבל...

- ממטה המערך נמסר כי בראנד סיים את חלקו במטע הבחירות.
- נס ההליקופטר: שנית ממזדה לא תיפול...
- שביתת צינורות התיקשורת: הצינורות המקובלים בלי-ם בלי-ם בלי-ם!
- אנו עם הבחירה, אך מישטרנו הפרלמנטרי בכי-רע.
- גל חשבויות מבאי למערבולת, ואין מציל!
- המועמדים למקום ריאלי: עוד לא אבדה תיק-ויתנו!
- פרשת ארלוזורוב עלתה מחזש. מן הסתם נסיפק לפני הבחירות לדון בקין והבל.
- הרופאים: שלוש טייס, ניחא. מה חיינו עושים לו רצו שליש פועל נמל!
- תוצאות הבחיתה: הרופאים לטייס!

תמרורים

נישאו. במכון ויצמן ברחובות, עירית קציר, בתו של נשיא המדינה אפרים קציר, הממונה ללמוד תיאטרון באוניברסיטת תל-אביב, והחייל **ארנון כספי** (21), בנו של שמעון כספי המנוח, שהיה מחלוצי ההגנה ומפעילי תנועת מכבי העולמית.

נולד. בהשתתפות שרים, חברי-כנסת ואלופי צה"ל, יום-הולדתה ה-46 של **מרים אשכול**, זליקוביץ לשעבר, שהיתה אשת ראש-הממשלה לוי אשכול.

נולד. בניו-יורק, לבמאי **אברהם ניניו** שהסתכן בשערוריית הכספים ב"הבימה", ולאשתו **חנה בן-יורי** שעבדה שנים רבות ברשות השידור ושהתה בשני תימים האחרונות בשליחות בניו-יורק, בת. לזוג בן נוסף העומד להתגייס לצה"ל.

נולד. לצמד האכריטקטים **אראלה וישראל גורוביץ**, בן שני השניים בוגר

אראלה וישראל גורוביץ
בן שני

רי הפקולטה לארכיטקטורה בטכניון ב"חיפה, היא ילידת תל-אביב, הוא יליד ירושלים ומשמש כיום כממונה על תכנון הבנייה הכפרית במשרד-השיכון, השתלם ב"פאן". ילדם הראשון, תומר, הוא בן 11.

זכה. בתואר יצואן מצטיין יחיד ב"ענף היהלומים, שחמחה דופטיק (36), יליד תל-אביב, בוגר תיכון עירוני א', שירת ב"בנח"ל מוצ"ח, נפצע ומרוחק מאז לכסא גלגלים. לזכר, לתת קיד כתב עת"ם בבאר-שבע, במקום מו של נחום סנה היוצא לשליחות בת שנתיים מטעם ה"סוכנות בקנדה, ט"ר

דופטיק

בי אפר (24), בוגר אוניברסיטת ברי אילן במדעי-המדינה וקרימינולוגיה, בנו של העיתונאי דוד אפל.

נפטר. בתל-אביב, בגיל 73, המשורר **ר' עזרא זוסמן**, שגולד באודסה, למד אגרונומיה בחארקוב, שיריו הראשונים נכתבו ברוסית, עלה לארץ ב"1922 והחל כותב שירים בעברית. ב"1968 זכה ב"פרס ביאליק לספרות יפה, הירבה לפרסם מאמרים על סיפרות בדבר.

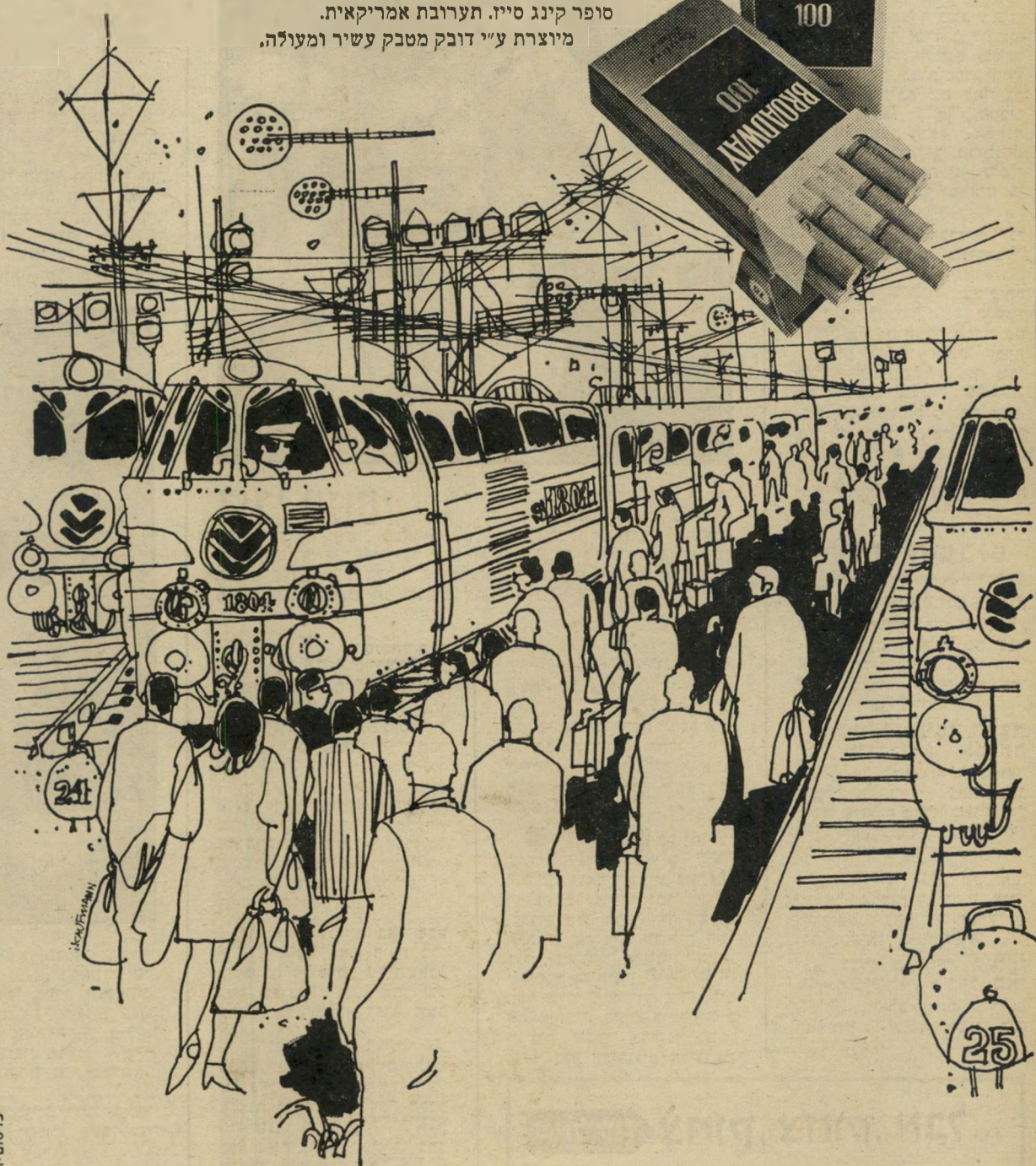
נפטר. בבית-חולים במינכן, בגיל 80, אלמנתו של מי שהיה מפקד חיל-האוויר הנאצי, ה"פוטוואפה, הרמן גרינג שנידון למוות במישפט פושעי המלחמה בגרינג אן התאבד לפני ביצוע פסק-הדין. **אמי גרינג**, זונימאן לשעבר, שהיתה בזמנו שחקנית, נישאה לגרינג ב"1935. נידונה אחרי מלחמת העולם לשנת מאסר במחנה-עבודה כמי שהפיקה טובות הגאה ורווחים בימי המישטר הנאצי.

נפטר. בחיפה, בגיל 81, **חיים כהן**, אביו של איש הביטחון ברוך כהן שנרצח לפני כחצי שנה במדריד. דור חמישי בארץ, מסוחר העורות היהודים הראשונים בעיר התחתית בחיפה, שיכל ב"מלחמת השיחרור את בנו יהודה, שהיה איש אצ"ל.

נפטר. בעיירה אירשנהאוזן שליד מינכן, בגיל 85, גנרל-פלדמרשל **אריך פון-מאנשטיין**, שהיה מפקד מלחמת הבוק בה כבש הצבא הגרמני את צרפת ב"1940, הוגדר על-ידי ההיסטוריון הבריטי לידל הארט כ"אדיר היריבים של מעצמות הברית". הודת ב"1944 על-ידי היטלר לר משום שסירב למלא פקודותיו והזהיר אותו ממפלה מוחלטת. בסוף המלחמה נידון ל"14 שנות מאסר ושחרר כעבור ארבע שנים.

BROADWAY 100: טעמו של העולם הגדול.

בשורה אחת עם הסיגריות המפורסמות ביותר בעולם.
סופר קינג סייו. תערובת אמריקאית.
מיוצרת ע"י דובק מטבק עשיר ומעולה.

פרסום יד יעקבסון

איזר

רצתה — להקים מוסדות יעילים. היא דגלה בתחלופה מתמדת של מנהיגים, כדי למנוע גיבוש מעמד מנהיג חדש. זה היה יפה, אבל זה גרם למרחץ־דמים המחריד את העולם עד היום.

בעוד האירואליסטים של הקור מונה ישבו באולמות סארים והת' ווכחו, ומנהיגיהם התחלפו כדי הרק, ישבו אנשיהימין בוורסאי, הקימו בנחת צבא לדיבוש פאריס, ובסופו של דבר הוציאו להורג את כל אנשי הקומונות, יחד עם כמה אדמי אנשים טובים אחרים.

עם חשבו שהיתה זאת רק מחלת הילדות של השמאל, אבל לידותיות זו נשארה דבקה בחלקים נכבדים של השמאל החדש בעולם גם בימינו.

עדיין מציינים את השמאל החדש בכל העולם כינוסים "בלתי־מסודים", בהם נערכת דברת אינסופית, ובסופם מתקבלים "קולות־הקוראים" שהם קולות קוראים במידבר, מפני שאין ערך מדיני לקריאה. ששום כוח מלוכד אינו עומד מאחוריה. בלי מנהיגות מינימלית, בלי "מימסד" כלשהו, מתבזבז הכוח של השמאל החדש כעשן באוויר.

איתו עשן יבול היה זהובי המונים, אילו דאג מישוהו לננות את הקטר להפעלתו.

לחוך עולם זה של אנדרלמוסיה סימ פאטית ובלתי־יעילה נכנסים מדי פעם מנהיגים־לשעה, חובבים הזורחים ודורכים כוכבי־ישבים, משבשים ביעף את כל ה מערכות ונעלמים כלעומת שבאו, בהש איום אחריהם הרס רב עוד יותר, מפני שאינם מסוגלים להתמודד ברצינות עם הכוחות הריאליים.

בהעדר היכולת לפעולה פוליטית משמ עותית, המחייבת אירגון ושיתוף־פעולה, מוצא השמאל החדש תמיד את ביטוייו בהפגנות. בהפגנות כאלה רשם פרקיזורה בצרפת של ההגולה, באמריקה של ג'ונסון וג'ונסון, בגרמניה של קיזינגר, אך בשום מקום לא השאירו אחריות כוח פוליטי.

ההפגנה היא מכשיר חשוב ורבי־עוצמה במאבק המדיני. היא אמצעי לדרמטיזציה של בעיה, היא מעוררת את האדישים, היא מגייסת כוחות חדשים ומלכדת יחידים למתנה לוחם. כל זה טוב, כל חלק ממאבק, אבל כאשר זה בא בחשבון **מאבק, יכולה ההפגנה להפוך לתר גיר של אונאניום המוני, כשהמני היגים וביהדרם מברכים את עצמם (בצדק) על מסירותם ואומץ־לביהם ופכורים שכזה מילאו את חובתם כדפי הרעיונות שהם דוגלים בהם.** הכל מרצים, נמנע הצורך בהקמת מימ סד ובעיסוק בסולטיקה יומיומית, "מלוכ לכת". אך התוצאה היחידה היא, לא פעם, הבהלת המעמד הבינוני ודחיפתו לידי הכוחות הרודניים והריאקציוניים של ה ימין הקיצוני.

בצורה זו הופך השמאל החדש דהחלוקה מגורדי־שער, המטיף מורא על הציבור הטוב, שיכוד היה ל הירתם, בנסיבות אחרות, המאבק למען הקידמה והשגשום.

סיכום של כל הפרשה הזאת יכול להצטמצם במילה אחת: "חבל". חבל על האוצר העצום של אי ריאיונים, הוירד כאן לטימיון.

על המיגרעות של השמאל הצעיר נוב עול ממעלותיו. לכן כל־כך קשה לעסוק עליו, גם כאשר כל כוונותיו הטובות מרצפות את הדרך לגיהנום השוביניזם, המיליטריזם והדיכוי הסוציאלי.

אך אולי סיכום זה הוא מוקדם מדי. אולי עוד יקומו במחנה זה כוחות חדשים, המסוגלים להסיק את הלקח מן הכישלונות ולעלות על דרך אחרת.

המאבק למען השגשום, הקידמה החברתית והדמוקרטיה זקוק דהב בארצות רבות.

— בצד כל המעלות האנושיות. דווקא האיש השמאלי מתקשה להשלים עם עובדה זו. אולי מפני שיש בו מידה רבה של תמימות, אולי מפני שהוא חדור אידאליזם הומאני רב יותר — דווקא כי קצה השמאלי בולט לעיתים קרובות ה גישה של "כולם מלוכלכים". אסור לנו לעסוק בזה. הבה נישאר מחוץ לביצה הזאת, ולא נתלכלך.

גישה זו נראית יפה וחיונית. למעשה היא החיפך מזו: זהו נארקיסוזם מסוכן, אייבולת פסי כוטי להתמודד עם החיים כמו שהם, כריחה משוה־הקרב.

הדבר מוצא לו ביטוי בצורות שונות. ייתכן סירוב לשתף פעולה עם כל כוח פוליטי קיים (אם הוא קיים, סימן שכבר

וילסון בלונדון ורביס־רבים אחרים — כולם נתלים בסיסמה זו. מובן שמיספר הפירושים הוא כמיספר הדוגלים בה. אולם בשביל אנשי השמאל החדש, ה סיסמה חשובה לא פעם הרבה יותר מן הווכח. הם מסרבים לשתף פעולה עם כוחות המוכנים להילחם יחד עימם למען הרפורמות הדרושות, מפני שאינם, "סר ציאליסטים" — ובאותה שעה הם ששים לשיתוף־פעולה עם אנשים בעלי מטרות סותרות, אך הנושאים את השם המקודש. בכמה ארצות מונעת גישה זו, גיבוש כוחות פוליטיים רציניים.

אדם פוליטי שואל את עצמו: מה אני רוצה להשיג בשנים הקרובות? מה אני רוצה לחולל בשטח הלאומי והסוציאלי? אילו סתירות מעשיים לבעיות המעשיות

"התלכלך", ושומר הטוהר־המוחלט ירחק ממנו). תיתכן כמיהה לאנשים חדשים, שכל מעלם היא שלא עסקו עד כה בשום פעולה להגשמת הרעיונות שהם דוגלים בהם. תיתכן פטילה טוטאלית של כל ה אחרים, כדי להגיע בסופו של דבר, באנחה של הקלה עצומה, למסקנה: "הכל טוב להישאר לבדנו, שבת אחים גם יחד".

או, בצורה אישית יותר, ההודעה: "תע שו מה שאתם רוצים. אני נשאר בבית. אני לא אתן את ידי למשיחק המלוכלך". זה טוהר, זה יוכה באהדה כלי לית — וזה פוטר מכל אחריות.

גדר אותה גישה אנטי־פוליטית יסודית משתלבת בכל גופי השמאל החדש נימה אנרכיסטית בולטת. כד כוח פוליטי יעיל נאדק, כי מוקדם או במאוחר, "זההמסד": עליו להתארגן כתבנות אירגוניות בדשק, לגבש מתוכו דרגות של הנחנה, לבנות שיטה של קבוצת החלטות וביצוע.

הדבר ממיד בפני השמאל החדש פאר ראדוכס (מדומה, לדעתי): "אם אנחנו לוחמים נגד המיסד, איך אנחנו יכולים להקים מימסד משלנו?"

יש כאן סירבה חגיגונית. רעיו נות השמאל החדש מכוונים נגד מימסד מסויים, מפני שהוא גורם לעריצות, מילחמה ואי־צדק. ההתנגדות לכך מימסד שהוא, בכל שרב, אינה אלא אנרכיזם פשוט, שרוב השמאל החדש לא אימץ אותו לעצמו.

גישה אנטי־מיסדית, "עיקבית" כזאת הגיעה לשיאה בקומונה הפאריסאית של 1971. היא לא היתה מסוגלת — וכלל לא

אני רוצה להנחיל לציבור ולשילטון? אילו כוחות דוגלים, כמוני, בסתירות אלה? איך אני מגיע לשיתוף־פעולה ממשי עם כוחות אלה, לשם ביצוע המשימה? אך השמאל החדש נוקט לא פעם בגישה ההפוכה. הוא שואל את עצמו: מי דוגל בסיסמאות שלי? מי דוגל באותן דקויות אידאולוגיות? מי מסכים עימי על פירור שו של פלוגי לספרו של אלמוני?

בצורה זו מקבל הוויכוח כדו ציבורי כימעטידתי, כשהשאלה היא, "מיהו פוציאליסט" (או, "מארי כסיסט" או "ציוני" או "איסט" אחר), עד מישקל, "מיהו יהודי?"

שאלות כאלה מפלות לעיתים קרובות אף את המחנה הקטן של השמאל החדש עצמו, עד שמתרוצצים בו עשרות שבדי רסיסים, שכל אחד מהם נושא בתורה ה סתירה, כנגד כל הכופרים והמוזיקים. כזהו המצב, כיום, במדינות רבות ותהליך ההתפגנות נמשך.

תכן ששורש הרע נעוץ בהת נגדות עמוקה — מודעת או בלתי מודעת — לעצם התהליך הפוליטי. החיים הפוליטיים הם תהליך ש גיבוש וקיום כוחות פוליטיים, המתחרים על השילטון כדי לבצע את הסתירות שהם דוגלים בהם.

תהליך זה מלווה — בכל עידן ובכל מקום — בתופעות־לוואי מכוערות רבות, שמקורן, כנראה, בסטב האנושי. יש הת רוצות מתמדת, יש מילחמות אישיות, יש גורמים אירציונליים, יש אינטרסים חומריים, יש אהבי־עצות של בניאדם. בקיצור, החיים המדיניים מור כבים מבניאדם, וכך הפגמים ה אנשיים באים בהם ידרי ביטוי

מה קורה לשמאל החדש? לפני פחות מעשר שנים דרך השמאל הצעיר בעולם ככוכב שביט. כיום אין ארץ אחת שבה הוא מהווה כוח מדיני יעיל. וזה די מוזר.

הגל הזה הביא לעולם ברכה בשטחים רבים. הוא היפרה את עולם האמנות ועור לטפח סינגון חדש. הוא השפיע על מינהגי הלבוש והתסרוקת של העולם כולו. הוא הוליד וטיפח רעיונות חדשים המשפיעים כיום על כל מערכות החיים — החל ב מבאק נגד מילחמת ויאט־נאם, וכלה ב סילוק תיחם המעות למין, בשיחור ה אשה ובשמירה על הסביבה.

ורק בשטח אחד לא הצליח בשטח המדיני המעשי.

בצרפת הגיע השמאל החדש לרגעי זוהר במהפכת הסטודנטים של מאי 1968. העולם כולו עקב אחרי מעשיו בנשימה עצורה. אך התוצאה היחידה היתה להנחיל את השילטון בצרפת לימין הקיצוני, לשנים. בארצות־הברית הגיע השמאל לשיא בהפגנות המיליונים נגד המילחמה, הפיל את הנשיא ג'ונסון, והגיע למצב שבו יכול היה להעמיד מועמד משלו לנשיאות. אולם הוא אימץ לעצמו את הפוליטיקאי הכושל ביותר בזירה, אינטלקטואל סימ פאטי ולא־יוצלה, והלך אחרי אל התבוסה המובטחת מראש.

בגרמניה התנוון השמאל החדש, התיישב ונכנס למיסד הסוציאלי־דמוקרטי. בכך ארצות המערב לא נותרו כיום מאותו גל מפואר ופורח אלא רסיסים חפריאונים, המסובכים איש עם רעהו, והמקדישים את עיקר מרצם להשמצות אישיות ו ברתיות הדדיות.

מדוע זה קרה? מדוע לא היה השמאל הצעיר הזה מסוגל אף בארץ אחת להקים כוח פוליטי רציני, יעיל ובר־קיימא? איך זה התבזבז אוצר עצום כזה שד רצון טוב, ורחינעורים ושא פות חיוביות?

ש אנדה האמרת שהדבר טבוע בעצם אישיותו של האדם השמאלי. השמאל הוא מחנה התידוש והרפורמה. הוא מושך את המורדים במיסד ובתפי סות הקיימות.

אנשים מסוג זה, כך נאמר, הם זאבים בורדים מטבעם. בהתרכום וחר לשען קרה, הם מתקוטטים ללא הרף, והדבר מוליד שינאות ונקמות אישיות.

התיאורית הזאת יכולה לשכנע, לולא היו קיימות אותן תופעות עצמן גם בפינה הימנית של הבמה. קשה לומר שוהי תכונה "שמאלנית", כאשר היא בולטת באותה צורה גם אצל "ימינים". אולי נכון לומר שהיא פועלת בכל הפלגים הרחוקים ממרכז הבמה, בה מתרכזים תמיד קונ פורמיסטים וכדאיניקים שלווים ומאוננים. בדרך אחר הקימו פאשיסטים ו קומוניסטים כוחות אדירים, והפי בעו את חותמם על ההיסטוריה. מדוע לא היה השמאל החדש מסוי גל דרך? מהי הסיבה?

אחד הסימפטומים הבולטים של כישלון השמאל הוא אי־יכולת להב חץ בינו סיסמאות ומציאות. הסיכום הוא, במיקרה הטוב ביותר, נסיון להפשטה של המציאות. נסיון הכרחי לבטא מציאות מסובכת בצורה פשוטה ו מובנת להמונים.

אולם בצד השמאלי קיימת העתים קרובות הנטייה להתעסם בכלל על המציאות, ולייחס ערך מכריע דווקא לפוסמה.

מהו, למשל, הווכח הממשי של הסיסמה "סוציאליזם" כימינו? רבים מתקשטים בה, למטרות שונות ומשונות. מאו בסין, ברזיניב במוסקבה, טיטו בבלגראד, בן אהרון בישראל, בנדיט־כהן בפאריס, קאסטרו בקובה, אל־סאדאת בקאהיר,

niba fashion
ניבה אסתר

עיצוב:
גדעון אוברזון

מסריג האיכות

Diolen[®]
cotton

SINGLE JERSEY

סיום שביתת רשות השידור

פיום חופשת-קיץ

נעימה

רעם

ביום השלישי השבוע, כאשר החלו מקל-טי הרדיו של אורחי ישראל להשמיע שוב את שידורי ישראל, ומקלטי הטלוויזיה האירו את כל המירפסות, היה זה האות כי חופשת-הקיץ הקצרה שהעניקו שידורי ישראל לאומה הסתיימה, וכי החיים חוזרים למסלולם הרגיל.

בכל מדינה אחרת היתה שביתה של אמצעי התקשורת ההמוניים והמונופוליסטיים גורמת להתמרמרות המונית, להרגשה של ניתוק, להיסטריה כללית. אבל אורחי ישראל, שבמרוצת השנה החולפת קיבלו כמה זריקות-חיסון בצורת שביתות שידור רים זמניות, גילו כי הם מסוגלים לעמוד בפני המכה בהנאה רבה. אפילו הבדיחות הקודמות על כך, שעתה אפשר סוף-סוף להינות מהאשה והילדים ומקריאת ספר טוב, לא חזרו על עצמם.

שידורי הרדיו והטלוויזיה התגלו השבוע כמיותרים, אורחי ישראל פשוט הסכינו לחיות בלעדם.

ואולי זה מה ששיכנע את גולדה מאיר למחר ולהודיע על החלטתה להישאר. אם העם הזה מתרגל כל כך מהר לחיות בלי טלוויזיה, הוא עוד יכול להתרגל גם לחיות בלי גולדה.

הנשיא

הסגת-גבול

דחית

הדתיים מנסים להשתלט

על מוסר

הנשיאות

אילו זה היה מתרחש בחתונה פרטית, היו בעלי השמחה מזמינים ודאי את הי מטשרה לגרש את מסיגי-הגבול. אבל כאשר התפרצה חבורת חסידי חב"ד לביתו של נשיא מדינת-ישראל כיום בו ערך שם חתונה משפחתית פרטית לבתו — לא יכול היה הנשיא אפרים קציר לנקוט בצעד הפגנתי כזה שהיה מתפרש מיד כהכרזה מלחמה גלויה על הדתיים בישראל.

איש לא הומין את חסידי חב"ד לחתונה בת הנשיא. אבל אחרי שהנשיא הקודם, זמן שז"ר הפך אותם לבני בית במשכנו, הם הרגישו את עצמם חופשיים להתפרץ לחתונה, להשתלט עליה ולנהל אותה כי רצונם, כשהנשיא עצמו משתדל להיות אדיב ואילו רעייתו אינה מצליחה להסתיר את זעמה וחרונה.

טכסים התחמקות. לא היה זה הי אקט היחיד של כפייה דתית באמצעותו מנסים החוגים הדתיים להשתלט על מוסר הנשיאות ולהפכו לסמל דתי. אחרי שי הנשיא, שלא היה מעולם דתי, סגר את בית-הכנסת במישכן הנשיאיים, הופעלו עליו לחצים בדרים כדי שיפתח אותו. השבוע הוא נאלץ להודיע, שאחרי שיפוצים שי יערכו במישכן יפתח בית-הכנסת מחדש.

האם יאלצו הדתיים את הנשיא החדש להתפלל עימם מדי שבת ולהופיע כלפי הי ציבור כאדם דתי ושומר מסורת? נראה שהנשיא מנסה להתחמק מתדמית כזאת באמצעות טכסים של התחמקות. הוא הודיע כי מדי שבת יתפלל מעתה בבית כנסת אחר, מתוך רצון להכיר את מיגוון סגנונות התפילות של עדות ישראל. הנחת הנשיא: כעבור זמן יחשבו מתפללי בתי הכנסת כי הוא מתפלל בבית-כנסת אחר, לא ישימו לב כי אינו משתתף עימם בי תפילותיהם.

אולם כיוון שמישכן הנשיא הפך עתה לאחד היעדים העיקריים של הכפייה ה דתית, ספק אם צליח אפרים קציר בטכסי סים אלה, אם לא יתייצב בגלוי נגד הי נסיונות להפכו לנשיא עם כיפה.

מה משמעות החלטתה של

גולדה לרוץ תקופה נוספת

הו הסיפור הישן על "האיש שבא לסעוד" — האדם שהוזמן לארוחת ערב, שבר את רגלו ונשאר בבית, במשך שנים, כאורח עריץ ולא-קרוא.

כאשר מת לוי אשכול, היה המאבק על השילטון בין משה דיין ויגאל אלון בשיאו. מיפלגתם חששה מפני הכרעה, חיפשה פיתרון זמני שימנע זעזועים.

הפיתרון נמצא בדמותה של אשה זקנה, חזקה כרונות, שהכל האמינו שלא תחזיק מעמד בתפקיד זה יותר משנה. במשך שנה זו, כך חשבו קברניטי המפלגה, אפי שר להגיע להכרעה פנימית.

איש לא פחד מפני גולדה מאיר. היא היתה ידועה גם אז כאשה עקשנית. אשר דויד בן-גוריון אמר עליה שתכונתה העיקרית היא הכושר לשנוא. מה גם שהפופולריות של גולדה היתה אז בשפל המדרגה. אחרי שהשתדלה למנוע בכוח את הקמת ממשלת הליכוד הלאומי ערב מילחמת ששת-הימים («אנחנו לא זקוקים לשותפים לניצחון!»), ירדה במישאלי-פופולריות לפי

כסא משוחרר - לא יחזור!

אינו הדכה גורדה, היה מתחיל מאבק חריף בין ספיר ובין דיין, וגם יגאל אלון לא היה יושב כי חיבוק ידיים. זעזוע כזה ערב הי בחירות היה גורם אסון למפלגה. משום כך מרוצים הכל מהחלטתה:

● **פינחס ספיר** התחמק ממיבחן של בחירות, בו כל כישלון מיפלגתי היה הופך לכישלון האישי. הוא יכול לקוות שגולדה תלך שנה-שנתיים אחרי הבחירות, כך שיוכל להגיע לשילטון בעקבות הכרעה מיפלגתית בחודרי-חדרים. ללא השתתפות הציבור הרחב. בהכרעה כי זאת, כל הקלפים הם בידיו.

● מקורביו מאמינים כי אם ישתפף שני תיים שלוש בתפקיד ראש-ממשלה בפיר, על יוכה חור זמן קצר בתדמית המנהיג החסרה לו ובפופולאריות לה זוכים כל ראשי-הממשלה בישראל, אחרי שהם כבר מגיעים לתפקיד זה. אז הוא יוכל לרוץ באופן עצמאי, בזכות אישיותו שזר, כמנהיג מפלגת העבודה כי בחירות שי שנת 1977.

● **משה דיין** יודע שאין לו כיום שום סיכוי לקבל את ראשות-הממשלה. המשך כהונת גולדה מונע ממנו חבוסה — והוא יכול עדיין לקוות שסיכוייו יעלו בעתיד, בעזרת משבר כלשהו או מילי-חמה. כל מצב של רגיעה הוא בעוכריו.

● **יגאל אלון**, שגם סיכוייו קלושים כיום, יכול גם הוא לקוות שדחיית ההכרעה תפעל איכשהו לטובתו.

● **כך מרוצים הכל** ובייחוד מאות עסקני המפלגה בדרגים האחרים, שכל אחד מהם מחזיק בשררה כלשהי, גרונה או קטנה, התלוויה בסיכויי המפלגה בבחירות השונות. בבחירות, גולדה היא נשאת-הדגל הטובה ביותר.

חזרה למקור

אולם אם המשך כהונת גולדה היא ברכה למפלגה — למדינת-ישראל היא אסון. גולדה מסמלת את הקיפאון המוחלט, בכל השטחים. בהמש שנות שילטונה קפי או כל מערכות המדינה, מחוץ ומבית. בסיכסוך הישראלי-ערבי השיגה גולדה קיפאון טוטאלי. חוץ מכינון הפסקת-האש, לא זו שום דבר בשום מישור של יחסי ישראל-ערב.

הוא הדין לגבי הבעיות הפנימיות, כגון הפער הסוציאלי, הפצצה העדתית ורפורי-מות ליבראליזם בכל השטחים. הכל קופא. חמש שנים של קיפאון בחיי מדינה הן אסון. המשך קיפאון זה כמשך שנתיים או ארבע שנים נור-ספות — הרי זה אסון מצטבר. כל הבעיות יחריפו. שום בעייה לא תיפתר.

עם הודעת גולדה על החלטתה, נכנסות כל הבעיות הלאומיות שוב למקור הגי-דול. כי גולדה שונאת חזונה מכל סוג — וכל עוד היא תמשול בישראל, כל-כה אוטוקראטית, לא תהיה שום תזונה.

היות ראש-הממשלה עד שגורדה התפטרה סופית — וגם אז יחכה עד שיהיה בטוח שלא תחזור בחזרה

אותו שיקול הניחה את יגאל אלון ואת כל שאר המועמדים — וכך נוצרה קומי-דיה, כשכל המועמדים, אחוזי קדחת השילטון, מכריזים בקול-יקולות שלא יסכימו בשום פנים ואופן לקבל את ראשות-הממשלה, אפילו אם יכפו אותה עליהם. ככל שהתקרב מועד הבחירות וגולדה הישתתה את ההודעה על החלטתה, הלכה וגברה בקרב צמרת מפלגת העבודה הי-הכרה כי גולדה פשוט משטה בחבריה ומתעללת בהם. גלים של ניחושים עסקו בסיבת התנהגותה המוזרה. היו שטענו כי היא משחקת את משחק ה"כנ"ל" כדי לסחוט ממפלגתה ויתורים רבים כלל האפשר וכניעה לקאפריות האישיות שלה. אחרים סברו כי היא פשוט תהנה הנאה אישית של אנשים בגיל הויקנה כאשר כל מפלגתה תשטח לפניה ותתחנן בפני ניה להמשיך בכהונתה.

ההפתעתה של גורדה, ובניגוד להודעתה במכתב למרפז מיפגנה תה שם ציינה כאילו לא הצליחה לשכנע את חבריה בצורך בפרי-שתה — לא הופענו עליה כל לחי-צים להישאר. מלבד כמה שיחות שי נערכו עימה עוד לפני מיספר חודשים, הרי לאחרונה נראה היה כאילו השלימו הכל עם הקאפריות שלה.

הכנה לקראת 1977

ב שבי המיפלגה, היתה החלטת גולדה להישאר בבחינת חצלה. כל גוף פוליטי חושש מפני זעזועים. בפוליטיקה יש כוח עצום לסטאטוס-קו. מפני שפוליטיקאים מעדיפים באופן טבעי מצב ידוע, שבו הם הצליחו להסתדר, על מצב חדש, העלול לסכן את מעמדם.

חות מאחז אחד. אולם גולדה שיבשה את כל החישובים. מייד עם עלייתה לשילטון נתגלה שיש לה כישרון נדיר להרעיד את מיתרי-ליבו של היהודי המצוי בסיפורים על השמדה וי-סוגרומים, גאווה יהודית ורישעות הגויים. הפופולריות שלה זינקה תוך כמה שבועות ל-80% ומעלה. היא הורידה את הראשים לכל מועי-מדיה-ירשה, הפכה את ספיר, דיין, אלון ואכן לירדי גן, שפחדו להרגיזה ורקרו לפי חלילה.

כאשר זכתה בנצחון בבחירות 1969, לא היה עוד ספק שהיא נהנית משילטון מוח-לט, ושארין כוח במדינה המסוגל להדיח אותה. היא יכלה לקבוע בעצמה אם היא רוצה להמשיך בתפקידה, ועד מתי.

השבוע היא עשתה זאת. כאשר בתום חצי שנה של ניחושים, אחרי שנשבעה בנקיטת חפץ וב"הן צדק" פומבי כי היא עומדת לפרוש וכי לא תכהן עוד בממשלה הבאה לא כשרה ולא כראש-ממשלה, הודי-עה גולדה באמצעות מכתב פשוט לחבריה במרכז מיפלגת העבודה על החלטתה להמ-שיך בתפקידה.

התעללות בחברים

ה חלטתה של גולדה להמשיך בתפי-קי, ללא גבול של זמן, לא הפתיעה איש בצמרת המפלגה.

עוד לפני שנה אמרו מקורבי ספיר, כש-נשאלו מדוע אין גיבורם מציג את מועמדו-תו לראשות-הממשלה: "מה, הוא משוגע? גולדה משחקת את המישחקים שלה, כמו כל רודן זקן, כדי שהירשים שלה יכריזו על כוונתם לבוא במקומה. אחרי שכולם יחשפו את עצמם, היא תודיע שהיא נשא-רת, ותגוסק נקמה נוראה בכולם. "ספיר גמא מעי את את הי רמוז הקטן ביותר על נכונותו

השופט החביא את התיק

שוטפ לובנברג
שיטה שובבה

הסיפור העסיסי הוסתר בהצלחה זמן מה על-ידי בית-המשפט. ניגלה רק במקרה.

לאחרונה, ניסה שוב השופט המחוזי שלמה לובנברג למנוע פירסום תביעות בין שותפיה של חברה מסחרית. כיוון שלשוטפ אין כל דרך חוקית לעשות זאת, הוא נקט בשיטה המקורית — הורה למזכירו להחביא את התיק מעיני הכתבים. השופט עשה כבר כך בעבר, בפרשות התמוטטות סריג' טייל, אוטוקרס ועוד.

הפעם, החביא מוכירו של השופט את פרשת הסיכסוך בין בעלי המניות של אבנעל, שהיתה שיכת לאיש-העסקים ש-פשט את הרגל, הרמן הולנדר.

אישי-העסקים אירינג פיישר מארה"ב, ש-קנה את רוב המניות של החברה, האשים את עורכי-דינו יצחק שני כי זה שיכנעו לשלם תמורת אבנעל 2.25 מיליון לירות — מחיר שהוא מופרז לדעתו.

עוד טען פיישר, בתביעה שהגיש לבית המשפט, כי התגלה לו ששני הוא אחד מרוכשי המניות. לטענתו, רשם שני על שמו של פיישר רק 18% מן המניות ש-רכש, במקום 25%. ואת היתרה רשם על-שם נורמן וול. יוסף דיאמנט ושמו שלו, לאחר מכן, הדיחו השלושה את פיישר מ-מועצת-המנהלים של החברה.

כן טען פיישר כי שני ודיאמנט הוציאו מיליון לירות מאבנעל, הורמו אותם ל-עסקיהם הפרטיים.

הפקיד הבכיר ידלג מעבר לגדר

מנהל מרכז ההשקעות הממשלתי, ישעיהו (יגגי) סטופפר, יקבל לידיו את ניהול הבנק להשקעות החדש.

מרכז ההשקעות הוא חנוף המאשר אילו הטבות מעניקה ממשלת ישראל למש-קיעים שונים. הבנק החדש יוקם על-ידי סר זיגמונד ורבורג בשיתוף עם בנק לאומי ובנק דיסקונט, ובחוגים כלכליים תמהים כיצד יתיישב תפקידו החדש של סטופפר עם החוק הקודם, האוסר על עובד מדינה לעבור לעבוד אצל מי שנהנה משירותיו בתפקידו הקודם.

לא תהיה זו התמיהה היחידה בקשר לבנק זה. הבנק החדש יפתח למרות ממדיניות הרשמית של בנק ישראל, המונעת מתן רשיונות לבנקים חדשים. בשם מדיניות צמצום הבנקים, הצדיק שרי-האוצר פנחס ספיר את סגירתם ורכישתם של פויכטונגר, אלרן, סחר-חוץ ובנק ליצוא. רכישות אלו עלו לקופת המדי-נה כחצי מיליארד לירות. עתה פועלת ממשלת ישראל בניגוד למדיניותה שלה.

חזירים כשרים

לפני חמש שנים חיסלו הקיבוצים את ענף גידול החזירים שלהם. ענף זה נושא יווחים שמנים. אולם הסוכנות היהודית אסרה גידול חזירים על אדמתה. כיוון שכל קיבוצים תלויים בתקציבי הסוכנות, נאלצו להיכנע לתקנה, גם אם בכאב-לב. רק אלה שבאזור נצרת ורמלה הורשו להמשיך במצוה.

אחרי שנמלט מהגזירה היה קיבוץ השומר-הצעיר להב, ליד באר-שבע, המספק עד זיום כמיות ענקיות של בשר חזיר לכל דיכפין.

אנשי להב, מסתבר, גילו כי בתקנות הסוכנות נאמר שמותר לגדל חזירים לצרכי יסוים — בתנאי שהניסוי יהיה בפיקוח חמישה וטרינארים. הלכו הקיבוצניקים וחקימו וברה בשם חוות נסיונות לבעלי חיים, וזו שכרה לה חמישה וטרינארים — חלקם חברי קיבוצים סמוכים, חלקם חברי הליגה נגד כפייה דתית. החווה עוסקת בנסינות בקנה יודה נרחב ביותר, ומחזורה הכספי העמיד את קיבוץ להב על הרגליים — והכל צורה כשרה למהדרין.

„אגד" ו„דן" נלחמים על הסעת ערבים לעזה

העילה למלחמה היא נסיונה של דן לגבול נתחים מעוגת הסעות ערביי עזה

העובדים בתל-אביב. עד לאחרונה, החזיק אגד במונופול על הסעות אלה, כיוון שרק לו היו רשיונות לקו תל-אביב-עזה. לחבר רות האוטובוסים של ערביי תרצועה אסור לצאת מגבולות תרצועה — בעוד שלאגד מותר להיכנס אליה.

כדי לעקוף את המיכשול, חזר יושבי ראש המזכירות של דן, יוסף הורוביץ, על תכסיסי קודמו בתפקיד, דוד אסא. שהצי-ליח בומנו להחדיר את דן לבני-ברק בצור-רת נסיעות מיוחדות.

הפתרון של הורוביץ: דן לקח לו ערבי מעזה בעל רשיונות להסעות מיוחדות, וזה הפעיל את הקו למען דן. אולם כאשר ניסה דן לבצע זאת שוב ביום השישי הא-חרון — פרצה מלחמת אגרופים בין אנשי-לאנשי אגד.

הדי הקרב הגיעו כמובן למטה המימשל. שם משמש כיום דוד אסא בתפקיד שר-התחבורה. אסא הבין מייד את הטריק —

קצינת-החברה אסא
נסיון חדשני

ביום השישי האחרון, נאלצה גם המש-יה להתערב כבר במלחמה הממושכת הי-זנהלת בין אגד ודן ברצועה.

מי אשם

במחסור במלט

פליקס כחן, מי שחיה בזמנו ראש אירגון נהגי המוניות של תל-אביב, זכה להשיג שיא נדיר: בימים אלה של מח-סור משוע במלט, הצליח כחן להפסיד בעסקי המלט.

פליקס, שירד לפני זמן לעזה, קיבל שם את הסוכנות של פורד לרצועה. מה שלא הפריע לו לנסות את כוחו גם ב-תחומים אחרים: הוא החליט לנצל את הביקוש הטשווע למלט, הביא מחו"ל אוניה מלאה מלט, ראה כבר כיצד הוא הופך אותה לאוצר זהב.

אלא שכן התעלם מהכוחות המקור-מיים בענף. קבוצת סוחרים-מלט עותיים, הקשורה עם חברת נשר, לא היתה מעוניינת ביוזמה הפרטית, של כחן. ה-תוצאה: כאשר החלו הפועלים המקור-מיים לפרוק את חמלט מהאוניה, איר-עה ששרת של מיקרים מוזרים, ומכל שני שקים שנפרקו, נפל אחד לים. בי-מיקרה ובטעות כמובן, אבל זה לא עור-לפליקס: יחד עם השקים ירדה לים גם מחצית השקעותו.

עוד שערורייה

ב„שיכון עובדים"

מנכ"ל זורק
פיתרון מקורי

מנכ"ל מינהל מקרקעי-ישראל, מאיר זורק, הציל לאחרונה את מנכ"ל שיכון עובדים, אברהם עופר, מביוון רציני. שיכון עובדים בנתה ברחוב רידינג ב-רמת-אביב שני רבי-קומות, בני 28 די-רות כל אחד. החברה פירסמה ברבים כי הקרקע עליה עומדים הבניינים היא פרטית — ואף נבנתה מחיר מהדיריים בתחום.

אולם, כאשר רצתה החברה להעביר את הקרקע בטאבו על-שם הדיירים — גילתה כי הקרקע אינה פרטית כלל, אלא שיכת למינהל מקרקעי ישראל.

התוצאה: הדיירים התארגנו, איימו בתביעה מישפטית נגד שיכון-עובדים. כדי לצאת מתבוא, התחנן עופר בפני זורק כי ימכור לו את הקרקע, אולם זורק לא יכול היה לעזור, לאחר שהכ-ריז על מדיניות רישומית של אי-מכירת קרקעות בגוש תל-אביב.

הפיתרון שנמצא: שיכון עובדים נתנה למינהל חלקות אחרות בגוש-דן, תמורת שתי החלקות ברחוב רידינג.

אולם עברו כחבר דן מנע ממנו להתערב מייד.

בתפקידו כשר-התחבורה של הרצועה, מארגן אסא שלושה קאופרטיבים להובלה בעזה כדוגמת אגד ודן. מתוך 80 אלף המו-עסקים בעזה, 18% מועסקים בתחבורה. אלפי מניות, טנדרים ואוטובוסים פועלים במקום בטריות האוכלוסיה בת 650 אלף איש, ואם יצליח אסא ללכדם, יהפוך או-הם לגורם רבי-עוצמה.

במדינה

הממשלה

לכל אדם הרין שלו

אתה רוצה בשלום?

יש דיין!

אתה רוצה בסיפוח?

יש דיין!

לא בכל יום משיג משה דיין שיא כזה: לסרסם בשני עיתונים שונים שתי דיעות שונות, סותרות והסככות.

ביום ראשון זה עשה זאת שוב. מעריב פירסם ראיון שהעניק דיין לעיתון הגרמני הימני די וולט („העולם"), באמצעות הי-עיתונאי הישראלי הוותיק אמיר הופנר. שאר העיתונים פירסמו את הדברים שאמר דיין ביום הששי בבית-ברנר בתל-אביב. בשתי ההודמנויות דיבר דיין, בגלוי-לב.

כך גילה שהוא רוצה דבר והיפוכו. דיין א' דיין של די וולט הוא איש-שלום. אין הוא מאמין בסכנת-מלחמה, הוא משבח את חוסין כאדם ישר, ובכלל שופע רצון טוב ושכל ישר.

דיין זה אינו רוצה בסיפוח. „אינני בעד סיפוח יהודה ושומרון כעת. אני סבור שצ-ריך להשאיר את יהודה ושומרון במעמד הנוכחי, עד שנגיע לכלל הסכם עם ירדן ועם הפלסטינים."

איוה מין הסכם? גם על כך משמע דיין זה דיעות מתונות בלתי-רגילות: „לביטחון יש משמעות אחת בשעת מלחמה, ומש-מעות אחרת בעיתות שלום. קווים צבאיים בתעלת-סואץ — וזה קו צבאי חשוב מאד — יש לקיים כל זמן שנמשכת הי-מלחמה. אבל כאשר אין עוד מלחמה, בעצם אין צורך בקווים צבאיים כאלה, במיכשולי טנקים כאלה."

המסקנה המתבקשת: גבולות-הביטחון הם טיטמה ריקה. קווי-ביטחון דרושים ב-מלחמה, אך במצב של שלום אפשר להסי-כים לגבולות אחרים.

דיין ב' זה הגיוני ומשכנע. חבל רק שדיין השני מאמין שההיפך הגמור נכון. דיין זה, שהופיע בבית-ברנר בפני קהל ישראלי, אומר: „עלינו לשאול את עצמנו: האם אנו מעדיפים ביטחון לעצמנו או התי-פייסות עם הערבים? האם נסתפק בקבלת נייר כלשהו או הבטחה ערבית, או שנשב בשארם-אל-שייך?"

הוא הרין בשאר הגבולות: „האם עלינו לשבת ברמה וליישב, כדי להגן על היי-שובים שלנו בצפון, או להשיג מסוריה הסכם של שלום ולמסור לה את הרמה?" מוסיף דיין, בגלוי-לב ראוי-לשבח, על שותפיו לממשלה: „מי שסבור שנוכל להשיג שלום ולהוסיף לשבת בשארם-אל-שייך וברמת-הגולן — הוא טיפש או צבוע."

על כך: „כל עוד העולם הערבי הוא כה אנטי-ישראלי, צריך להיזהר לא לזוז מן הקווים הנוכחיים."

המסקנה: אפשר להשיג שלום תמורת תחרות השטחים. אך דיין זה מתנגד לשלום כזה. הוא מעדיף לשבת בכל הקווים הגור-כחיים. עד מתי? המועד הקובע איננו חתימת הסכמי-שלום, שהם רק פיסות-נייר, אלא מועד אחר, בלתי-קבוע ובלתי-ינתן לקביעה: המועד בו יהיה העולם הערבי פחות „אנטי-ישראלי."

מי יקבע זאת? מן הסתם, דיין עצמו. דבר והיפוכו. גם בעניינים אחרים יש גיגוד חתרן בין דיין א' לדיין ב'.

דיין א', לתצרוכת חיצונית בלבד, אמר גם סבור ש,אל תהיה לאיש זכות לחנוע מאיתנו מלהתיישב בכל מקום שהוא ב-יהודה ובשומרון. אך הוא מוכן להחזיר את השטחים. ההתיישבות היהודית תימשך תחת שלטון ערבי, אחרי השלום.

דיין ב', לתצרוכת פנימית, אינו חולם על כך. אומר הוא: בשטות. „אני רוצה שנצא ממקום בו התיישבנו... מדינת יש-ראל תתרחב — תבוא עליה הברכה."

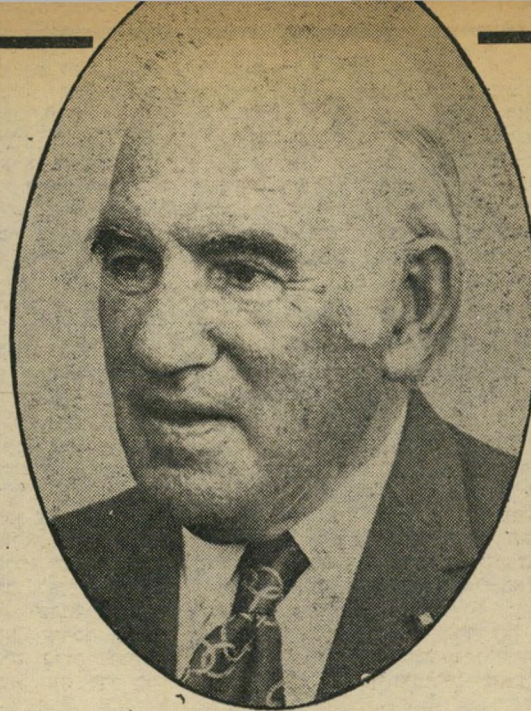
אולם התיישבות זו, אלידיבא דשתי דיין, לא תהיה לפי שעה בשכם.

פלסטיין — י"ק. רק על דבר אחד יש תמימות-דעים גמורה בין דיין לדיין: אין להסכים להקמת מדינה פלסטינית.

א"ר, אם כן, תיפתר הבעיה הפלסטינית — שדיין מודה בקיומה?

לפי דיין א': „אני סבור שבסופו של דבר יחדלו (הפלסטינים) מפעולותיהם." לפי דיין ב': „לש לתת לערבים (הפלס-טינים בשטחים) לנהל את ענייניהם ב-עצמם."

בקיצור: הפלסטינים ינהלו את כפריהם ועריהם, וישכחו את זהותם הלאומית. וי-בינתיים ימשול משה דיין רכל השאחית

סר אייזיק וולפסון

17

דינה (ושום משקיע זר לא היה משקיע לוא ההשקעה העיקרית לא היתה של משי' לם המיסים) היה צורך להסוות את המ' טרות האלה.

וכן, במארס 1971, החליטה ועדת השי' רים לענייני כלכלה, כי לשם הכפלת הי' צוא התעשייתית, יוקם בנק מיוחד להון חוור, והשתתפות הממשלה בחון הבנק החדש תהיה בשיעור של 26%.

עד הנה החלטת הממשלה. מה עשה מננה ספיר, זה כבר סיפור אחר.

בשלב ראשוני, קנה האוצר את הבנק לסחר חוץ מידי החברה המרכזית, שלם תמורת מניות הבנק 29.3 מיליון לירות. קובע מבקר המדינה: "סכום זה מור' כב 18 מיליון לירות ערך ההון הנקי, ועוד 11.3 מיליון לירות עודף מעל הערך המאונז של ההון הנקי. בתיקי האר' צר אין תיעוד כיצד נקבע גובה ערך זה, ומה היה הבסיס ל' חישובו."

פירוש הדבר: ספיר לקח בנק מתמוטט, החייה אותו על-ידי מננות של עשרות מיליוני לירות מכספי משלם המסים — וכאשר הבריא הבנק, הוא קנה אותו ב' 11.3 מיליון לירות יותר משווי!

בשלב השני, קנה האוצר את הבנק ל' יצוא, שילם תמורתו 10.3 מיליון לירות! כדי לקבל כסיו כלשהו, קבע הסכם הרכישה כי ביצועו מותנה באישור של רואה חשבון, שיקבע אם אמנם שווה ה' בנק סכום זה. זמן רב לאחר מכן, קבע המבקר כי בדיקה כזאת טרם נעשתה

כדי להוסיף חסא על פשע, נתן ספיר לבעלי המניות של הבנק ליצוא, תמורת השווי המסופק של 10.3 מיליון לירות — מניות של הבנק החדש בשווי של 17.5 מיליון לירות!

דהיינו: בנוסף למחיר המפוקר של 10.3 מיליון ל', עוד הוסיף ספיר מתנת' חיים, לזולפוסין קלור-מאיר, בשווי 5.5 מ' ליון לירות.

שוב קבע מבקר המדינה: "גם במקרה זה אין בתיקי האוצר נתונים כיצד נקבע ערך העודף בסכום של 5.5 מיליון ל'." אלא שבשלב זה התגלה התקר הרא' שון: רכישתו של הבנק השלישי בנק קופת'נס — בוצעה בגלל התנגדות בע' ליהמניות שמחון לקבוצת קלוצניק-בן עמי-רוזנבוים.

עלימנט להצדיק את הצלת בעליהמנ' יות של הבנקים ליצוא וסחר-חוץ — היה צורך למצוא, ומהר, משקיע-יחיון. כך הגיע ספיר לעיסקה עם פרסט פ' סילבניה.

הונאה

והערמה

ב' אתיים מיריון הלירות, מכספי משלם המיסים, הוצאו על-ידי ספיר תוך הונאה והערמה על הכנסת. קבע מבקר המדינה: "מתברר כי האוצר רכש — עוד לפני שקיבל את האישור של ועדת הכספים — על הכנסת — מניות ושיט' רייהון בסך כולל של 31.4 מיליון לירות. רק לאחר מתן האישור נקפה ההשקעה כנגד ההקצבה המתאימה.

בהצעת התקציב לשנת הכספים 1973 מופיע סכום של 30 מיליון לירות, המ' יועד להשקעה במניות הבנק הבינלאומי הראשון. סכום זה אינו מכסה את מלוא ההתחייבות שנטל על עצמו האוצר על-פי הסכם עם המייסדים — להשקיע 58.6 מיליון לירות בשנת הכספים האמורה.

להצעת התקציב לא ניתנו כל דברי הסבר, וכן לא לעובדה שהשקעה זו מהווה חלק מתוכניתה של הממשלה להשקעה רבי-שנתית בסך כולל של 200 מיליון ל' רות... בפעולה מסוג זה היה מקום לכך שהאוצר יכלול בדבריההסבר לתקציב נתונים מלאים ומפורטים על התוכנית על כל היבטיה. לוא הובאה הצעה בצור' רה כיו בפי הכנסת, כבר בעת שהאוצר היה זקוק לאישור התקציבי הראשון על חשבון התחייבויותיו — היה בקבלת הצ' עתה של הממשלה משום מתן גושפנקא פרלמנטרית מוקדמת ומלאה לפעולה."

אלא שלא הובאה ההצעה בצורתה הי' אמיתית בפני הכנסת — ספק אם זו הי' תה מאשרת אותה. שמץ האפוזיציה שי' נותרה בה היתה מקימה מן הסתם זע' קות'חמס, כשהיתה מגלה שספיר מציע להשקיע סכום, שבו אפשר היה לבנות שיכונים מ-8,000 זוגות צעירים — לקומ' בינויות מפוקפקות שנועדו להציל את ידידיו.

במד'נה

עיתונות

פולחן חוסר-האישיות

העם מתבקש להק'

ע' גולדה וזהתחשב במצבה

שום דבר לא איפין את דמותה של הי' עתונות הישראלית, "החופשית" יותר מ' אשר הקטע הבא, אשר הופיע בדיעה הי' ראשית בעמוד הראשון של הצהרון יד' עות אחורונות למחרת הודעתה של גולדה מאיר על נכונותה להמשיך ככהונתה.

הקטע נכתב בידי עורכ'העתון, הד"ר הרצל רוזנבלום, שפנה אישית אל גולדה לבקש הבהרות על הודעתה. כתב הד"ר רוזנבלום בדיעה הראשית: "שאלנו את ראש-הממשלה מה ברצונה לומר נוכח גלי השביתות וסיכסוכי העבר' דה המציפים עתה את הארץ, ואם אין רצון לה' לבקש מהעם שיקל עליה על-ידי התי' חשבות יתר במצבנו, והגברת מאיר השי' בה: "אינני רוצה לבקש מהעם בקשיש', עם זאת הדגישה כי האומה עומדת בפני מיבצנים שיקבעו רבות לקראת העתיד ו' הייתי מברכת על כך אילו כל חוגי הציבור היו תורמים את חלקם לליכוד וחיווך הי' מדינה מבפנים."

יחסים מרחביים

א' לטרפד יוזמת שלום

טכסים מבריק שי' אבא אבן

חיסל כנראה את העניין

אבא אבן עשה זאת טוב, ובכישורו הרגיל.

תחילה התייחס בכון גמור ליוזמת אל-חביב בורגיבה. הוא הודיע שזה לא רציו' נ' ואנשי-שלומו הוסיפו לבורגיבה שחן כדם (העולם הזה 1866).

אולם חיש מהר נסתבר לו שתגובה זו מעוררת תגובות שליליות בארץ ובשר' לם — ובאותה שעה עלה על דעתו שי' אפשר לנצל את יוזמת בורגיבה כדי לחזק את הפוזה הרגילה של ממשלת-ישראל.

הברקה של אבא. היתה דרך פשוט' טה לקדם את יוזמת בורגיבה, אילו כי' אמת רצו בה. אחרי שבורגיבה הודיע על נכונותו להיפגש עם "נציג ישראל", אפשר היה להציע לו בשקט לקבל לי' ראיון איש הקרוב לממשלה, אך שאינו חבר בה*. לבורגיבה היה נוח לקבל איש כזה, והדבר היה יוצר תקדים חשוב לי' הרחבת המגעים.

אך גולדה מאיר ואבא אבן לא היו מעוניינים בתקדימים כאלה, שהיו מכרי' חים אותם גלות מה הם תנאי-השלום שלהם. המצב הקיים נוח להם יותר.

לכן היתה לאבא אבן הברקה: אחרי כמה ימים הוא הודיע לבורגיבה פומבית' ש"ממשלת ישראל" מוכנה לפגישת' ושי' שליח רשמי יבוא במגע עם בורגיבה לי' קביעת הפרטים. ההצעה הישראלית: פגי' שה עם גולדה.

בכך נתפסה הקערה על פיה. בורגיבה הועמד בפני הברירה להתכשף להצעתו, או לעשות מעשה שפירושו קבלת התנאי הישראלי שכל הערבים דוחים אותו: משאומתן רשמי עם ממשלת ישראל, "בלי תנאים מוקדמים". כלומר: מבלי שישראל תכריז מראש על נכונותה להתי' זיר את השטחים, או לספק פיתרון לי' בעיית הפלסטינים.

מסמך ראשון. השבוע גברה הצהלה בירושלים. היה נדמה שהכססים הצלית. בורגיבה התעטף בשתיקה — ובירוש' (המשך בעמוד 22)

* על סמך הנחה זו הציע אורי אבנרי לשגר את בן-גוריון או את יצחק רבין.

למערכת "העולם הזה" דרושים כתבים נותחילים

מועמדים, אחרי שירות צבאי ובעלי השכלה תכונות מתבקשים לשלוח מרטים אישיים וקורות חיים לפי הכתובת: ת.ד. 136 תל-אביב, עבור "כתבים". מועמדים שיימצאו מתאימים לדרישות, יוזמנו לראיונות אישיים.

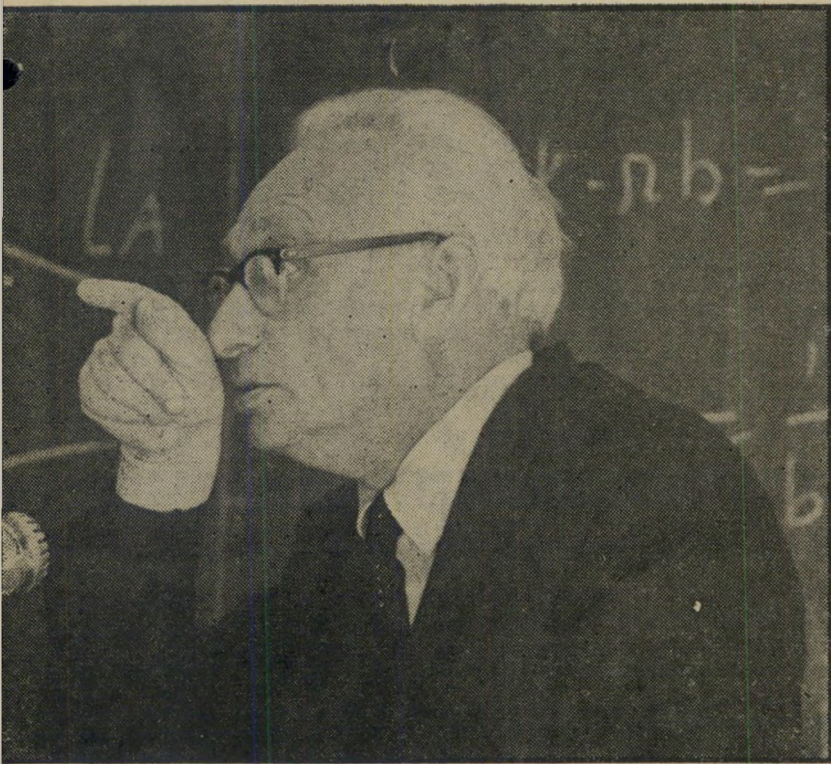
ה' אם ייתכן כי שתי דמויות מרכזיות של המחתרת העברית שלחמה בי' שילטון המנדאט הבריטי, וששמן קשור קשר כל יינתק באירגון לוחמי חרות ישראל (לח"י), אינם אלא סוכנים סוב' ייטים, ששמרו עד כה על זהותם האמיתית ועל קשריהם בסוד כמוס?

עצם הצגת שאלה מעין זו, נשמע כמו בדיחה תפלה. אולם 25 שנים אחרי שי' לח"י יצאה מתחתרת. החלו לרחף בחלל הציבורי של ישראל החשדות מסוג זה. שני אישים, הקשורים בתודעת הציבור עם לח"י, הטיחו זה כלפי זה האשמות. לפיהן ניתן היה להגיע למסקנה כי הם מאשימים האחד את השני בהיותו סוכן סובייטי חשאי הפועל כל השנים לטובת האינטרסים של ברית-המועצות. השניים הם מי שהיה מפקד הלח"י אחרי רצח יאיר שטרן, נתן ילין-מור; ומי שהיה חבר מרכז הלח"י ומעורכי עתונות המחתרת' תי המעש — הד"ר ישראל שייב-אלדר. הפרשה המורח החלה לפני כחודש ימים, כאשר הד"ר שייב, לאומני קיצוני בעל נטיות פאשיסטיות, שהוא משתתף קבוצ' בדיעות חלרונות, פירסם מאמר תגובה על ועידת בולוניה. ברוח דיעותיו השוביניסטיות הקיצוניות, תוך כדי כך,

"אין המת יכול להכחיש את החי. גלזמן נפל בוויילנה. המיסמכים של ה'נ.ק.וו.ד. טרם נפתחו. תמיהה ראשונה היא למה החזיק מר ילין-מור בסוד רעיון מדיני מעניין כזה מ-1940 עד 1973. שאלה שניה: מדוע לא מסר גלזמן הצעה זו לידיעתו של מנחם בגין, למשל, שאותה שעה טרם נאסר וריכו את העניינים בידי. גם את המגעים עם נציגי האצ"ל, למה רק ילין-מור נמצא כשר להתייעצות זאת? דבר שלישי שהפליאני בסיפור: תיאורים אפייים מדויקים ומפורטים של אותה שיחה ב'נ.ק.וו.ד. איך ישבו, איך דיברו, איך היפנו ראשים וכו' וכו'. כאילו ישב הוא עצמו שם ממש.

"כל אלו הן תמיהות באותו סיפור, שהוחזק בסוד שלוש שנים. הפסיכולוגים יודעים על מועקות-לב, החייבות באחד הי' ימים להתפרק, ולו בצורה מוסחת ומוס' ווית. וייתכן שמי שהו' דיבר עם מי' שהו' והציע משהו, אך משני האנשים שהוצע להם משהו, למד דווקא גלזמן המת?" ומכאן מגיע הד"ר שייב אל האשמתו החמורה יותר:

"בתש"ט, כאשר כבר הוברר לאן מוע' דות פניהם של משה סנה ונתן ילין-מור, היו ששאלו שאלה רטורית כזאת: —

ד"ר ישראל אלדד-שייב

ב-1940 ישבו בוילנא שבירי הרוסים גם מנחם בגין, העתיד להיות מפקד האצ"ל, גם משה סנה העתיד להיות ראש מפקדת ההגנה, וגם נתן ילין-מור, העתיד להיות מראשי הלח"י. כיצד קרה הדבר שבגין נאסר וסנה וילין-מור הורשו לצאת? "הכוונה הודונית שבשאלה ברורה, ולא אכנס לאגליוה שלי" כותב שייב, "אסת' פק בהשערה הקרובה יותר לוודאי, אף כי אינה סותרת אפשרויות קודמות: בשנת 1947 נדמה היה שברית-המועצות עומדת להשתלט על המזרח התיכון עם יציאת בריטניה ולפני חירות ארצות-העברית. אותה שעה התקשרו, כנראה, בדרך שהתי' קשרו. סנה וילין-מור עם גורמים סוביי' טיים וקומוניסטיים והבטיחו להביא כו' חות לוחמים לחזית השמאל."

במילים אחרות, שייב מחשיד את נתן ילין-מור, מי שהיה מפקדו בלח"י, כי לא נאסר על-ידי הסובייטים ב-1940 כי' וילנא בנסיבות מעוררות חשד, שניתן לפרש אותם על רקע התחברות עם סנה והתקשרותו עם גורמים קומוניסטיים ו' סובייטיים כדי לסייע להם בהשתלטות על המזרח התיכון. לא פחות ולא יותר.

זה למעלה מ-24 שנה שדרכיהם הי' פוליטיות של הד"ר שייב ונתן ילין-מור נפרדות. זה 24 שנה תוקף שייב את נתן ילין-מור, מנסה להעמיס את חלקו בהנגדת לח"י ומשמיץ אותו באופן אישי בצורה הבוזה ביותר. ילין-מור מעולם לא הגיב. באחת ההודמנויות, כאשר נש' אל מדוע אינו עונה על השמצות שייב, אמר: "אי התיחסותי אליו פוגעת בו יותר מהתשובה-החרפה ביותר."

שיחה

ב'נ.ק.וו.ד.

ה' ג'י' הזמן ליחד רשימה לנושא זה ששמו נתן ילין-מור, מראשי לח"י, כתב הד"ר שייב בן ה-63, והביא שני סיפורי מעשה, שלדעתו יש בהם משמעות נסתרת. הסיפור האחד, ששייב מכנה אותו "פני' טסטי", פורסם על-ידי נתן ילין-מור ו' עוסק בשיחה שהתנהלה בבושלת הסוביי' טית בליטא של שנת 1940, בה הציעו נציגים סובייטיים ליוסף גלזמן, מי שהיה נציג בית"ר בוילנא, להקים מאנשי האצ"ל גדודים של לוחמים למלחמה בעורף הי' גרמנים. גלזמן סיפר על הצעה זו לילין-מור. שניהם החליטו להמשיך במגעים. אך בהמשך המגעים התספרה החבליה, על סיפור זה בונה הד"ר אלדד-שייב תילי תילים של החשדות:

שניים ממפקדי הלח"י

שדרכיהם הפוליטיות

נפרדו, מחשידים

זה את זה:

אתה סוכן

סובייטי!

אבל נוכח החשדות הודונות שהעלה שייב הפעם כלפיו, לא יכול היה עוד ילין-מור לשתוק. מסקד הלח"י לשעבר, שהחודש מלאו לו 60 שנה, והעוסק ב"הכנת פירסום וזכרונותיו מתקופת המחתרת, החליט להשיב מלחמה. הוא עשה זאת בצורת מאמר מוחץ שפירסם השבוע, שלא משך תשומת-לב מיוחדת, אך הכולל בתוכו עובדות מרעישות.

חברי אצ"ל

בקומסומול

בצורה דומה מפרץ ילין-מור גם את תמיהתו של שייב על שמצא לבנון לספר את סיפור ההצעה הסובייטית ליוסף גלזמן רק בשנת 1973. הוא מוכיח כי פירסם את דבר ההצעה הסובייטית למפקד ה"אצ"ל בולנא ברמזים עוד ב-1944 בתד קופת המחתרת, וכי פרש אותה בהרחבה בכתיבה אחרת עוד בשנת 1961.

כדי להכין מה היו פרטי אותה הצעה סובייטית המעוררת עתה מחלוקת, כדאי לתאר קצת את רקע ההצעה, שלא הגיעה מעולם לכלל מימוש. ילין-מור היה קצין נציבות בית"ר ב"אראשה ערב מלחמת העולם השנייה. בראש מיפקדת בית"ר בפולין עמד אז בגין שהביא עימו למיפקדה את ישראל שייב, שהיה אז מורה בסמינר בולנא.

ב-1937 החל יאיר שטרן, ששהה אז חצי שנה בארץ-ישראל וחצי שנה בפולין, לארגן את תאי האירגון הצבאי הלאומי בפולין. ילין-מור הצטרף לאצ"ל שהיה מורכב מתאים קונספירטיביים שהקדישו את זמנם לאימונים בנשק ושחבריהם לא היו בהכרח חברי בית"ר. הוא גם ערך את עיתון האצ"ל בפולין, די טאט, שהפך לעיתון יומי.

כאשר פרצה מלחמת העולם השנייה, נכזבו הרבה חלומות של האצ"ל ויאיר, בין השאר נגזו גם חלומי של יאיר שטרן לארגן 40 אלף לוחמי אצ"ל בפולין, ש"י קבלו נשק מידי הממשלה הפולנית ויפ" ליגו באוניות לארץ-ישראל, שם יבצעו נחיתה על החוף שתבוא עם התקוממות אצ"ל בארץ נגד השלטון הזר.

כאשר ביום החמישי למלחמה הצטוו

כאשר ביום החמישי למלחמה הצטוו

כאשר ביום החמישי למלחמה הצטוו

כאשר ביום החמישי למלחמה הצטוו

כאשר ביום החמישי למלחמה הצטוו

כל הגברים שלא שירתו בצבא לנטוש את וארשה ולצאת מזרחה, היו גם מנחם בגין ונתן ילין-מור בין היוצאים. במהלך נדודיהם נודע להם שהסובייטים עומדים למסור את וילנא לשלטונה של ליטא, שהיתה אז עדיין מדינה עצמאית, והם יצאו לשם מלבוב, בירת גליציה, תוך זמן קצר התקבצו בולנא של לפני הכיבוש הסובייטי אלפים מתאי האצ"ל בפולין, שהתערבו ברבבות הפליטים שנהרו לעיר. אבל בולנא היה גם סניף עצמאי של בית"ר, בראשו עמד יוסף גלזמן. אחרי שהסובייטים סיפחו את ליטא, היה צורך לפרק את תאי האצ"ל וכן את הפנימיה המיוחדת שהוקמה עבור אנשי האירגון. כמה מחברי האצ"ל אף נשלחו להתקבל כחברים בקומסומול, כדי לעקוב אחר כוונות הרוסים.

בדרך זו הגיעה ידיעה כי הרוסים מתכוונים לאסור את מנחם בגין ואת נתן ילין-מור. מספר נתן ילין-מור: "יעצתי אז למנחם בגין להסתתר ולהמתין עד שהסובייטים יתחילו לחלק אשרות-יציאה מליטא. בגין אמר לי אז: 'אומרים עליך שאתה אדם פיקח, האם שמעת אי פעם שהסובייטים יחלקו אשרות-יציאה?' הסברתי לו כי רבבות הפליטים הנמצאים בליטא מהווים עבורם מיט"

רד ואין ספק שבמוקדם או במאוחר ישתדלו להיפטר מהם. בגין לא האמין בזה ולא שמע לעצתי וכך הוא נאסר במקום מגוריו. אני הסתתרתי בשכונת פועלי רכבת פולניים.

הגנ"ש הימים גילה לי גלזמן שאחרי שהגנ"ש בקשה לאשרת יציאה לארץ-ישראל, באו אליו שני אנשי הג.ק.וו.ד. והודיעו לו שלפי הערכתם עומדת להתחדש המלחמה בין ברית-המועצות לגרמניה הנאצית. לדבריהם הם ידעו שהוא עומד בראש אירגון של לוחמים יהודים צעירים, הם הציעו לו לארגן קבוצות פרטיזאניות שיילחמו בהנחיית הסובייטים ובתמורה יותר לו ניהול תעמולה ציונית.

ההצעה היתה מסוכנת. נזכר ילין-מור, "פירושה היה למסור לידיעת ה"סובייטים פרטים על הנוער הציוני הי" לוחם, שהם יכלו לנצלם כדי לשלוח אותו להילחם במקומות אחרים. גלזמן התייעץ עימי בקשר להצעה זו, שלא יצאה לפועל."

האם היה שייב

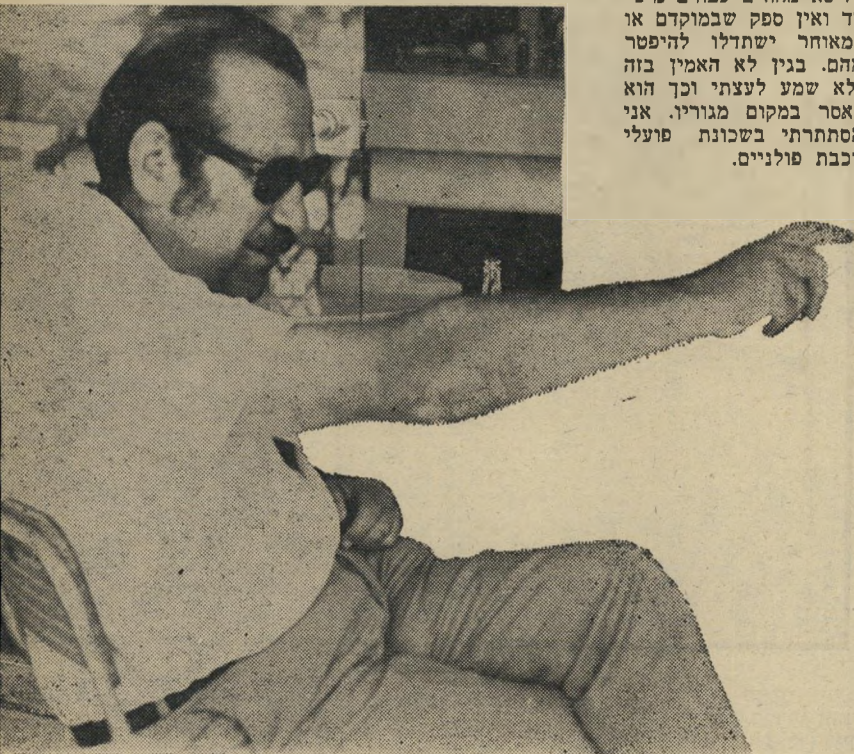
פרובוקטור?

אדם ילין-מור לא הסתפק רק ב"הפרכת החשדותיו של הד"ר שייב נגדו. הוא השתמש בנשקו של שייב כדי להחשיד אותו עצמו, את הד"ר ישראל שייב, בכך שהוא סוכן סובייטי:

"כאשר באו ספקי הנשק-דריבולש ל"ביתו של מנחם בגין, היה המועדף למאסר שקוע במישחק שח. וראה זה פלא: השחקן-שלעצמו לא נשאל לזהותו כלל ולא נעשה שום נסיון לאסור. הן זה הדבר הראשון שבלשים מנסים חייבים היו לעשותו: לנסות לפחות לברר מי הוא חברו למישחק של אדם מסוכן כבגין. כדי לא למחות את הקורא נגלה מיד, שהחבר למישחק באותה עת היה לא אחר אלא ישראל שייב (לפני היותו אלדד). שגר

עם בגין בדירה אחת. "אילו אני מבולבל וחסר שיקול-דעת כמו שייב, שואל הייתי בכל החריפות: כיצד קרה הדבר? האם מפני שהבולשז הסובייטית חשבה אותו לאפסידמוחלט, שלא כדאי להקדיש לו תשומת-לב כלשהי? ואולי מפני שעוד מקודם גויס שייב ל"תפקיד של סוכן-פרובוקטור, שנועד לו למלא את התפקיד של יהודה איש קריות ב"סעודה האחרונה"? מוצא הייתי הרבה נימוקים לבסס את שתי התיוות, בייחוד את זו האחרונה. כשהגיע ארצה לא רק שהיה שייב מן המטיפים לעיתים לקו שמאלי בלח"י; עצם הסתפחותו למחנה "ארץ-ישראל השלימה" לאחר מלחמת-ששת-הימים היא נסיון לשטש את תפיסתו האמיתי: להיות סוכן-פרובוקטור. "אלא שרחוק אני ממדותיו של שייב ולא אתלה בו חשדות-שווא. בייחוד, שאין הוא מסוגל לזה על-פי מיבנה-אישיותו, אשר יסוד הפספסנות והרכילות עולה בו על גדותיו.

"ובכל זאת נשאלת השאלה: איך הור"ש לא צאת מליטא הסובייטית ישראל שייב, בעת ששכנו לדירה, מנחם בגין, נאסר?" לא היו אלה השאלות היחידות שניתן היה להציג לשייב כדי להוכיח

נתן ילין מור

את התיוה שדווקא הוא סוכן סובייטי. כך, למשל, מוכיח ילין-מור, בעזרת ציטטות מכתביו של הד"ר שייב, שהיה זה דווקא שייב שב-1948 תבע לפנות לעזרה לברית-המועצות, "המעוניינת כמונו בהסתחת הי" שלום באזור זה ובסילוקם של מחרחרי המלחמה האימפריאליסטים."

אך זה עוד לא הכל. מגלה נתן ילין-מור: "בידי נציג לח"י בארצות-הברית מצוי מכתב בכתב-ידו של אלדד, שנכתב אף הוא בלי ידיעתי, במכתב זה קובע הי" כותב הנחיות לפעולת אנשי לח"י בארצות-הברית לכשתפרוץ המלחמה המתקרבת בינה לבין ברית-המועצות. אלדד ודאי היה מוכר את כותנתו האחרונה בשביל לממן סילוק מכתב זה, שאילו התגלה תוכנו, היה עומד בוש ונכלם בפני קומץ חסידי השוטים ובפני הציבור כולו."

מהו מכתב מיסתורי זה? נראה שהמכתב, שהד"ר שייב, היה מוכר את כותנתו האחרונה כדי להשמידו, כי כ"דברי ילין-מור, הוא מכתב המצוי בידי בנימין גפנר, מי שהיה בשעתו נציג לח"י באמריקה. במכתב, בו מנתח הד"ר שייב את אפשרויות ההתמודדות הקרובה בין ארצות-הברית וברית-המועצות, הוא קובע ש"האינטרס של ישראל הוא נצחנות של ברית-המועצות. קורא להכין את תאי הי" לח"י בארה"ב לקראת פעולות חבלה שם, כחלק מהמלחמה שתנהל ברית-המועצות נגדה. אס היה מישחק צריך לשפוט על סמך חומר ההוכחות שהביאו זה נגד זה. מי מהם הוא סוכן סובייטי, אין ספק שהכף היתה נוטה לחובתו של הד"ר שייב-אלדד. הוא הצריך עתה להשיב על החשד ש"הועלה נגדו: האם אתה סוכן סובייטי?"

מישטר צבאי 29 רקדניות הלהקה בחדר ההלבשה שלהן, התלבושות למופעים השונים תלויות, בסדר ההופעה, בארונות שמאחור. בלהקה נהוגה שיטת קנסות הנעים בין עבודת התנהגות לא רבים ושונים מא

הכוכבת טיה, היהודיה היחידה המחליקות, היא אחת מ הכוכבות של הלהקה, נמצאת עם להקת חוספד הקרח שנה. לפני כן רקדה באלט בניו

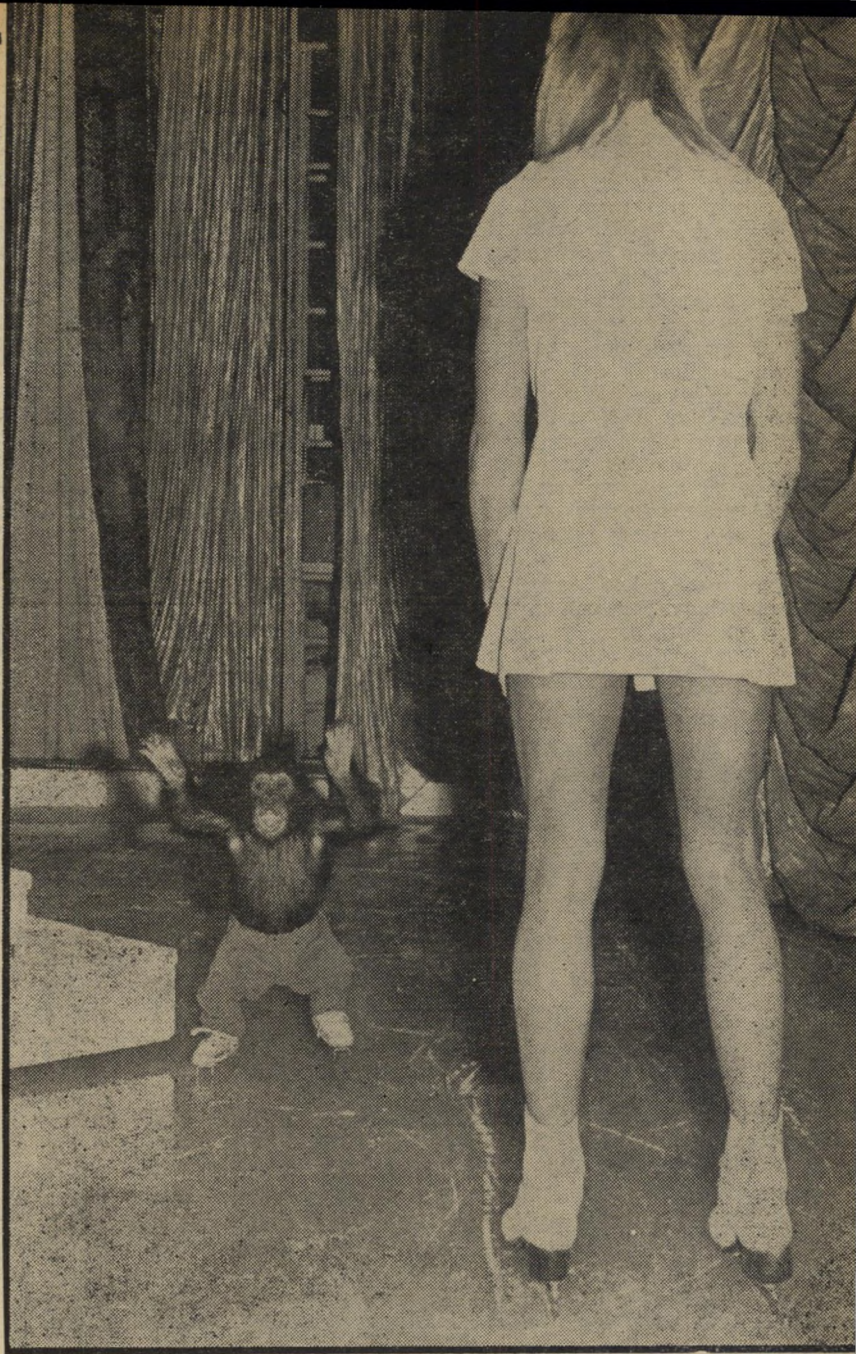
דולר על כל קילו

מאחורי הקלעים של להקת חופשה על הקרח אינם מאחורי קלעים רגילים. הם דומים יותר לקורס טירונות המתכונן ל- מיסדר סיום: 29 נערות, מעשר ארצות, יושבות ליד שולחן ארוך. מתאפרות בדמי מה. בקבוקי הספריי ניצבים כמו חיילים ב- מיסדר. התלבושות תלויות מאחור ל- סדר המופעים.

רק אחת מתוכן נשואה. בעלה מופיע גם הוא בלהקה. האחרות — אין להן בינתיים שום תכניות כאלה. הן הצטרפו ללהקה כדי לראות את העולם. כל חודש מדינה אחת. כל שבוע עיר חדשה. המשכורות — החל ממאה ועשרה דולר לשבוע לרקדניות המקלה, ועד 800 לחמש הכוכבות.

קשה לעבור מהמקלה לתפקיד סולו. לשם כך צריך תואר אולימפי, או לפחות מקום שלישי באליפות.

„כבחרה לבד, לא הייתי נוסעת“ אומרת אנה ליוה סייגר, אחת הסוליסטיות. הנשואה אה לרקדן בלהקה. אחרות אינן חושבות כמות. אנה מריה גאבאל, הסולנית, הצטרפה ללהקה לפני שלוש וחצי שנים, ועדיין נהנית להיות חופשית. „בשביל מה להתאהב?“ היא טוענת בהגיון, „כדי להישאר איתו, להפסיד את העבודה, ושאהריכך

הקוף הבונה ג'ימי, השימפנזה בן השלוש, לומד להחליק. מאמנו, וורנר מילר, הלביש לו מחליקים. הוריד אותו על הקרח, והת' רחק. ג'ימי, ב"אווו" חרישי, התחליף השימפנזי לבכי, מנסה להגיע לאחת הרקדניות.

אינדיאני מבסוט

מוסיקה, נסים, יין, אוכל וליסון. הוא נמצא כאן כבר ארבע שנים. עבודה יש לו בשפע. כי הוא מתוסף מצויין, לא עושה בעיות ומסתדר עם כולם. לאחרונה הצטרף לתזמורת הברנשים של פיאמנטה. בעיות קליטה? הוא לא שמע על דבר כזה: „יס לי הרבה חברים פה. אני מרגיש טוב. פה יש סמס. הכל הכל“.

ייתכן שכדי להעריך את כל הדברים הי פשוטים האלה, צריך אדם שהיוולד, כמו קרלוס באל-סלוואדור, לאבא ואמא אינדיאני גנים אמיתיים, משבט הפאפילוס. (בתמונה: קרלוס עם עליזה עזיקרי).

המתוסף קרלוס אלברטו הוא עולה חדש מזון בלתי-מוכר עד כה: אין לו דירה מ- משרד הקליטה. אין לו וולוו עם שום מספר, אפילו אופניים אין לו. לעומת זאת הוא עולה מבסוט: „יס פה בארס המיסה דברים סמוסיקאי סריך:

במדים פרנצ'סקה טיילר, קולט פאיי וסוזן ברגווין, שלוש האנגליות, מוכנות לעליה על הבמה. הן הצטרפו ללהקה רק לפני מיספר חודשים, ומה שמטריד אותן, הגעגועים הביתה.

ובלא מד הוותיקה ביותר היא

מאדאם השגרירה

הברית, תמורת 20 מיליון דולר — כי 3,000 דולר לאי. פחות ממחיר של חדר ערוב בדמי-מפתח בדרום העיר.

הפיליפינים לא התלהבו מהעסקה, אבל אמריקה לא הסכימה למכור להם את האיים שלהם בחזרה, ולכן נאלצו להתחיל ללחום באמריקאים.

ברגע שכמעט גמרו את הנ"ל, וחשבו שי- אוטוטו יתפסו שלושה, באו היפנים, והפי- ליפינים שוב החליפו אויביים.

ב-4 ביולי 1946 קיבלה המדינה עצמאות

קוויאר. שמפניה. עוגת יום הולדת. עש- רה שגרירים. לולה בר. שנים עשר תת- אלופים ומעלה, וקצינה אחת. ניספחים צבאיים עם מדליות במדי-שרד לבנים כי

שיא האומץ

הניספח האווירי הבריטי, דון בויל, היה טייס בחיל האוויר המלכותי במלחמת העולם השנייה. אחרי המלחמה, כל תפקיד ניראה כחסר התרג- שות ומתח, עד שהגיע לארץ ונהג לרא- שונה מתלאביב לירושלים ביום גשם.

זאב הים הניספח הימי האמ- ריקאי, מייקל מק- רייט, לשעבר מפקד משחתת, ותיק מלחמות קוריאה וויאט-נאם, בכל הדרג.

שלימה, אבל המלחמה לא נגמרה. לוחמי גרילה קומוניסטיים נילחמו לטיהור השחי- תות בממשלה, עד שהצבא טיהר את לוחמי הגרילה, וסוף סוף השתרר שקט.

עכשיו, במקום להודות שהם בני עשרים ושש, הם מחשבים את גילם מאי-שם בין אחרי שגמרו עם הספרדים ולפני שהתחילו עם האמריקאים.

חכמה. לפי חשבון כזה, אנחנו עצמאיים לפחות מימי משה רבנו.

שלג. עוזרי ניספחים עם פחות מדליות. השגרירה הפיליפינית, מאדאם ד"ר רפאלי- טה סורינאנו, ובני משפחתה, עומדים בכני- סה ולוחצים את הידים הנכנסות והיוצאות. והכל בגלל שהפיליפינים התחילו לפני כמה שנים לספור את עצמאותם ברוטו. נטו זה יצא להם ברביעי ליוני, התפוס כבר מזמן על ידי האמריקאים, או החליטו להקדים תרופה למכה ואת יום העצמאות בארבעים ותשע שנה פחות חודש.

למה? מפני שביוני 1898 גמרו הפיליפי- נים למרוד בספרד, והכריזו שהם מדינה עצמאית. זה לא הפריע לספרדים למכור את הארכיפלג בן 7100 האיים לארצות-

עבור פריט חסר בתילבושת, ועד לחמישים צועית — סעיף הכולל בתוכו עבירות מסוגים לעלות למישטח הקרח עד ביצוע לא נכון.

כלום לא ייצא מזה? קארין גרובה הקאנאדית כבר ויתרה על כמה רומנים למען הקאריירה. "אם משהו אוהב אותי, שיחכה. העבודה חשובה יותר, בינתיים."

בינתיים, הן ממשיכות להחליק — במיש-

טר צבאי. מי שלא מגיעה לתיאטרון חצי שעה לפני הזמן, ניקנסת בשני דולר. מאח- רת עוד 10 דקות — עוד שני דולר. כל חמש דקות נוספות — כנ"ל. כך גם איחור לבמה.

מי ששוכחת חלק מהתילבושת — המורכ- בת לפעמים מ-10 חלקים — ניקנסת בדולר. אבל הכי ביוקר עולה להשמיין. כל שבת עולות הרקדניות, לפי התור, על מאזניים. השינוי הקל ביותר — במשקל... 5 דולר.

מאת אלה זוהר

פרנציסקה, קולט וסרן כפי שהן ניראות בחיי יום יום. בלהקה נערות מעשר ארצות. וסטין שוטר, שהצטרפה ללהקה לפני 8 שנים.

כשמחליפים

מיקצוע

יוסי בן-פורת הוא בעל מסעדה לשעבר. זמק זלמן הוא סוכן-ביטוח לשעבר. ויוני מרדר הוא בעל דיסקוטק לשעבר. החליטו השלושה לפתוח ביונס ביחד, ושכרו את עינבר, דיסקוטק לשעבר בפאסאג' אבן- גבירול בתלאביב, מעל מועדון צוותא.

גבי ד"ר השגרירה, רפאליטה סורינאנו, בלבוש העממי הפיליפיני — שימלת זהב תפוחת שוול, מקבלת פני האורחים בחברת בעלה.

לולה מאדאם קאסאל, אשת שג- ריר ארגנטינה בישראל משוחחת עם האופנאית לולה בר, אחת ה- אורחות הישראליות הבודדות במסיבה.

במדינה

(המשך מעמוד 18)

לים קיוו בגלוי שבוה נגמר כל העניין. אם אכן טורסדה ההצעה סופית, תוכל ממשלת ישראל לטעון להבא כי נענתה להצעת בורגיה, אך שזה חזר בו. כך יוכח מחדש שישאל מוכנה תמיד לשי- לום, אך הערבים אינם רוצים בו. משה דיין כבר נחפו לתקוע את המס- מר הראשון בארץ-המתים. השבוע, בנא- מו בבית-ברנר (ראה לעיל) הכריז דיין שבורגיה אינו רציני, שאין לו השפעה על הארצות השכנות, ושיש ערך רק ל-

מפונים שזום מדינה ובתו קרוב על הצריף הבודד

שיחות עם ירדן, מצריים וסוריה. כדי להיות בסדר עם קרה-הסברה לעי- תיד, הכריז גם דיין שממשלת ישראל מוכנה בהחלט לשלוח נציג. הכרזה כזאת, כשהיא באה מפי האדם המסמל כיום בעולם הערבי את שאיפת-הסיפוח של ישראל, מוכרחה לתרפות את ידי בור- גיה עוד יותר. מכיוון שדיין אינו מעוניין שגולדה או יגאל אלון יוכו בתהילה בינלאומית ול- אומית כמי שנפגשו עם בורגיה, היה הוא המעוניין העיקרי בקבורת חיוזמה.

תל-אביב

הבית על הגבעה

שריד אחרון נוסף של תל-אביב הקטנה מתכונן לקרב האחרון

ברמה, למטה, רועמים המנועים האדיר-ים, חורקים דחליליתן של מכוניות-המל- חמה האדירות. ואילו למעלה, בצריף ה- בודד שעל הגבעה במרכז הרמה, מתכונ- נים הנצורים לקרב האחרון: כל כלי- הבית והבגדים הוצאו ממקומותיהם, מסר- דרים בארגונים. ערימות רהיטים הוסטו מ- מקומם. הנצורים צופים מבעד לחלונות, מחכים לרגע בו תיפתח ההתקפה. ישמירו. שדה-הקרב אינו, הפעם, בי- מערבון חדש, אלא בלב-ליבה של תל- אביב ההומיה והשוקקת — באתר-הבניה של דיזנגוף-סנטר. שם, במקום בו יודקרו מתר גורדי-שח- קים מודרניים, מתכוננים הדיירים האחר- נים של העבר, בני משפחת מדינה, לרגע בו יסתערו עליהם הדחפורים, מצוידים בצורפניו כשר וחוקי למהדרין, ישמידו את הצריף הבודד, יהפכו הגבעה למישור. מכל 300 דיירי שכונת נורדיה הוותיקה, שעל חורבותיה יקום מרכז-העסקים האדיר — נותרו רק שלום מדינה ומשפח- תו. למרות שורת הקרבות המשפטיים ה- ממושכים, מטרבים עדיין חמשת בני ה- משפחה לעזוב את צריפם. שנותר בודד באתר-הבניה הענק.

השכונה נמחקת. שלום מדינה, צורף במקצועו, עלה ארצה מתימן לפני 44 שנה, הגיע לקיבוץ גבעת-ברנר, עבר משם ל- תל-אביב. ב-1956 קנה את הצריף בנורדיה. היו אלה ימיה האחרונים של השכונה. חמש שנים לאחר בואו למקום, כבר הת- נשאו בפאתי השכונה שני בנייני-דירות בני שבע קומות. רבים מבני הצריפים שמחו לקבל דירה נוחה בבית מודרני, בי- מקום הצריפים העתיקים.

מדינה, המתגורר בצריף עם אשתו, בנו, בתו, וגיסתה, ביקש מהייוזמים, בתמורה ל- פינוי צריפם, דירה לעצמו, דירה לגיסתה, ומקום לעסק שלו. אלה סירבו.

פיתרון-לרגע. כאשר רכשה חברת דיזנגוף-סנטר את השטח מלי הייוזמים ה- (המשך בעמוד 27)

סיפורה של הקטינה הדתית מבני-בורק

שבגיל 14 איבדה את בתוליה,

בגיל 15 ניסתה להתאבד, ובגיל

15 וחצי הידרדרה לזנות ולסמים

רינה • היתה בת 15 וחצי כאשר הכירה את יוסי שמרן. הוא היה אז בן 27.

יוסי התגלה כנפש החייה היחידה שאיתו יכלה רינה לדבר. עם חוריה הדתיים ושאר בני משפחתה, לא הצליחה ליצור שום קשר. בדירי- תה הגיעה עד כדי כך, שהיא ניסתה להתאבד כבר מיספר פעמים.

ליוסי שטרן לקח זמן קצר ביותר לשכנע את היורה המסובכת, שהיתה אז בתקופת משבר ובמצב נפשי חמור, לעבוד בשכירו בזנות.

אזא שבניגוד למרבית הסיפורים מסוג זה, הצליחה רינה להיחזק מרישתו. היא נטשה את הזנות, הגישה תלונה נגדו.

השבוע דנה השופטת המחוזית חנה אבנור את שטרן לארבע שנות מאסר בפועל, כתוספת שנתיים מאסר עזינתאי עד מעקליו.

את הפרטים המלאים עד מעקלים אלה, סיפרה רינה בעדותה בבית- המישפט.

זהו סיפורה.

השופטת המחוזית חנה אב- נור, שקבעה כי היא מאמינה בהחלטיות לעדותה של הקטי- נה, שלחה את הנאשם לארבע שנות מאסר.

בבוקר נמדתי בביתה

ובלילה הייתי פרוצה!

את יוסי שטרן הכרתי לפני שנתיים. הוא עבד אז בבניין עלייד ביתי, בי- בני-ברק.

זמן מה אחרי שהוא התחיל לעבוד שם, יצא לו לדבר איתי. עניתי לו, וככה הכרנו, והוא נתן לי את מספר הטלפון שלו. צילצלתי אליו, והתחלנו להיפגש, והיינו יוצאים לבלות.

ההיכרות התנהלה כך בין שבועיים לחור- דש, ובתקופה זו הוא בא איתי גם במגע מיני. הוא ידע את גילי: עוד בימים הרא- שונים הוא שאל בת כמה אני, ואמרתי לו שאני בת 15—15½.

אחרי זמן מה, הוא התחיל לספר לי על נושא הזנות. הוא סיפר לי על הצדדים ה- חיוביים והשליליים בדבר. שיש אפשרות לקבלת מחלות-מין, אבל שמרוויחים הרבה כסף, ושנוכל לבנות את עצמנו בכסף הזה. ניסע לאירופה, ונפתח שם עסק.

לא התנגדתי, כי נמשכתי אליו מתוך חולשת-רגע מצדי.

הלקוח

הראשון

בפעם הראשונה הוא לקח אותי לדי- רה של גדליהו —, ברחוב —, כשנכנסתי, אמר לי גדליהו להיכנס ו- להרגיש כמו בבית. יוסי דיבר איתו בי- אידיש, ואחרי כמה זמן בא לשם איש נוסף.

יוסי וגדליהו הסתגרו באמבטיה וחיכו ואני באתי במגע מיני עם האיש השני, וקיבלתי ממנו שלושים לירות.

אחר-כך גם גדליהו נכנס לחדר, וגם איתו באתי במגע מיני. גם הוא נתן לי כסף, ואז היו לי כבר 60 לירות.

ירדתי עם יוסי החוצה והלכנו לגן ציבורי. נתתי לו את הכסף, כי הוא ביקש. בגן הציבורי באתי איתו במגע מיני, והוא העיר ש-60 לירות זה רק בוטנים וגרעי- נים, זאת אומרת שזה מעט מדי.

הייתי כחודש ימים בדירה הזו. בבוקר

הייתי הולכת לבית-הספר, ובערב באתי לדירה. הייתי באה כמעט כל ערב, פרט לימי שישי ושבת. בדירה היו לא פחות משני גברים, כל פעם שהייתי באה. לפע- מים היו ארבעה, והשיא היה חמישה. את התמורה נתתי תמיד לשטרן.

חצי שנה

תירוצים

בתקופה הראשונה עבדתי 5 ימים בי- שבוע. היו ימים שהרווחתי 350 ל"י ליום. לגדליהו לא שילמתי כלום בשביל הדירה, הוא קיבל הנחה אצלי.

(המשך בעמוד 26)

שם הקטינה אסור לפירסום.

לתנועה את מכוניות-הצעצוע הזעירות, להפיח רוח-חיים בעיר החנוקה. ממעוף-הנשר, הוא מדווח למרחבים ולנפות על היווצרות הפקקים הגדולים ביותר. בעיקבות דיווחו, מוזעקים לשם סירייה-התנועה, בניסיון לשחררם. אולם הניסיון להשתלט על המבול המתמוצץ הזה בעזרת מסוק המושכר לשעתיים מחברת מסוק — הוא מגוחך. כמו שמגוחכים שאר האמצעים העומדים לרשות סג'ניצב בנימין ברלאי, ראש ענף-התנועה של מישטרת תל-אביב: 15 סיירי אופנוע ומאה שוטרות. אלה אמורים להשתלט על 200 אלף כלי-הרכב העוברים במחוז תל-אביב במשך יממה רגילה. „המצב חמור“, קובע ברלאי בפשטות. „בארבעת ה- חודשים האחרונים נתוספו לאיזור תל-אביב בלבד 20 אלף מכוניות חדשות — לעומת עשרת אלפים בתקופה המקבילה אשתקד. יכולת-הקיבול של צומת מעריב, לדוגמה, היא 50 אלף כלי רכב ל-12 שעות. בפועל, חול-

בעזרת צילומים ממסוק

מראה הטוב הזה

מה קורה בגיהינום:

יום שישי, שתיים אחר הצהריים. שעת הסיוט הנורא ראה רבבות נהגים ונוסעים, שגורלם אילצם להימצא בזמן זה בכבישי תל-אביב. שעת הצפיפות האיומה ביותר מכל שעות השבוע: כל הרבבות שנדחסו לתוך העיר, מכל סביבותיה, במשך כל היום — ובנוסף להם הרבבות הרוצים לצאת החוצה לסוף-השבוע — מנסים להתפרץ החוצה בבת-אחת.

למעלה, בבלון הפלסטיק הקריר והשלי של מסוק המישטרה, נראה הסיוט כחלום בלבד: נחש אינסופי של כלי-רכב עומדים או זוחלים המכסים כל כביש, כל דרך, כל פיסת אספלט. במסוק המרחף מעל לעיר ה- חנוקה, העומדת בפני סתימה סופית ומוחלטת של עור-קי התחבורה שלה, נמצאים, מלבד הטייס ופקד יורם ניב מענף-התנועה, גם חוליית-כיסוי של העולם הזה. לפקד ניב, המנסה לעזור בהשלטת קצת סדר בגיהינום דלמטה בעזרת מכשיר-הקשר שלו, התמונה כבר שיגרתית. לצלם ולכתב, הרואים אותה לראשונה, היא מבהילה: יש משהו מחרד, מעיק, מפחיד, בעיר משור-תקת, מלאה אנשים המבקשים להימלט החוצה — ותקועים בצוואר בקבוק אחד ענקי, שאין מוצא ממנו. למעלה, במסוק, אין חשים את הזיעה המעיקה על הרבבות למטה, במכוניותיהם הניצלות בשמש הצהריים, בעמידה או זחילה במהירות אפסית.

למעלה, מהמסוק, נראים עורקיה-התנועה כאילו חלף על-פני העיר מלאך משועשע, בידיו מיכל-ריסוס ענק, והורדים את כל הג'וקים הקטנים הססגוניים, שרצו לנוע — וקפאו על מקומם.

פקד ניב מנסה להילחם במלאך המרסס, להחזיר

צוואר הבקבוק:

רח' לינקולן,

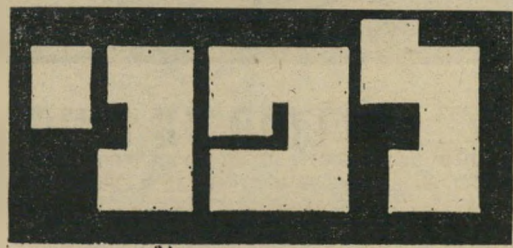
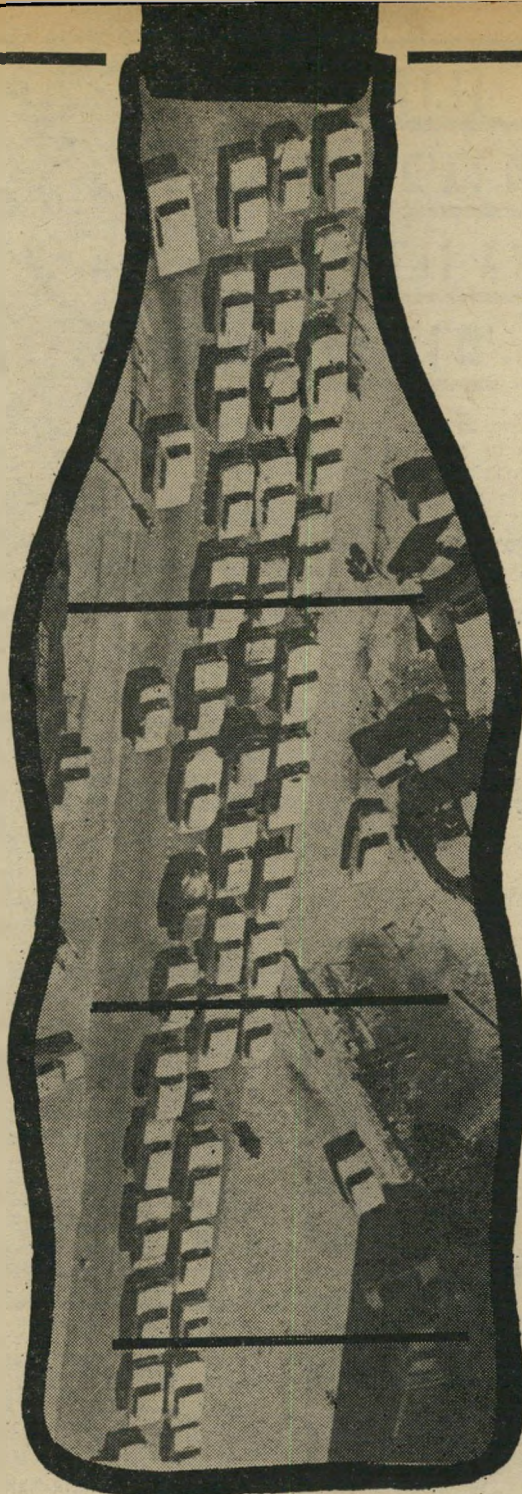
אחרי כל 4 מכוניות

אור אדום!

פיס בה למעלה מ-80 אלף. המהירות הממוצעת ברחוב אלבני היא 12 קמ"ש. העיר נחנקת. הכבישים אינם עשויים מגומי, ויש גבול ליכולת-הקיבול שלהם. גבול זה הגיע עתה.

„הפיתרון לבעייה הוא סלילת כבישים. יש צורך בכביש אלטרנטיבי לכביש חיפה, בכבישים ועורקים רא-שיים מצפון לדרום, דרך כביש ירושלים, וכן בדרכים מערבה ומזרחה.“

אלא שאבות העיר והאחראים לנושא במישור הממ-שלתי חושבים כנראה שהכבישים הם כן מגומי. או שאינם חושבים כלל. הפיתרונות שלהם שאובים מעולם החלומות, נעים בין תוכניות גרנדיוזיות לרכבת-תחתית לעשור הבא, לבין סגירת העיר בפני כלי-רכב פרטיים, בבחינת שפיכת התינוק יחד עם מי-האמבטיה.

חניקת תל-אביב

כפיתרון לסתימתה הסופית של תל-אביב, מציע האחדאי על התעבורה פיתרון גאוני: לסגור אותה בפני רכב פרטי

האחדאי

על הגיהנום, רפי טהון — המפקח על התעבורה במחוז תל-אביב והסביבה.

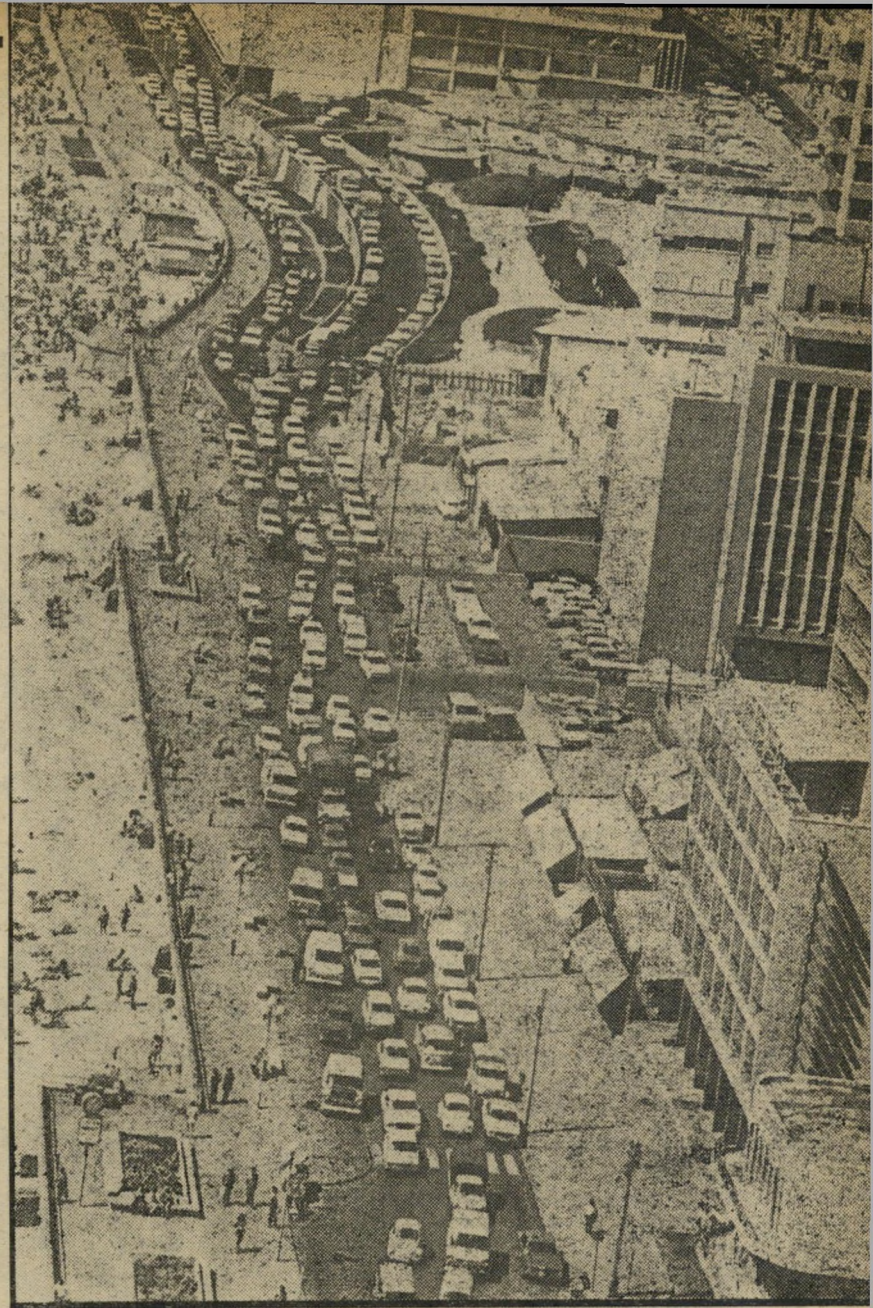
רכב, משתמשים במכוניות שלהם לצורך עבודתם? או מדוע לעשות להם קשיים? האם הם לא משלמים די מיסים?

יש צורך בכבישים חד-סטרניים. יש לנסוע רק בכיוון אחד. אם מחליטים שברחוב דיונגוף נוסעים רק בכיוון אחד — אין לאפשר לאוטובוסים לנסוע בכיוון הנגדי. זה גורם לכך שאתה לא יכול לנסוע בבטחון, בלי חשש שהאוטובוס שבא מהכיוון האסור לרכב הפרטי לא יחצה את הקו הירוק ומרוסק ויתנגש בך.

מדוע לתת לאוטובוסים לנסוע בכיוון נגדי? מדוע שלא ינצלו האוטובוסים את הרחובות המקשרים, הקטנים, במקום לנסוע באמצע העיר? שיסעו מסביב. לא יקרה אסון אם נלך קצת ברגל, מתחנת האוטובוס עד המקום שרוצים להגיע אליו.

זה נכון גם לגבי המכוניות הפרטיות. אני לא בעד ההצעה של סגן שר התחבורה להשבית את הרכב הפרטי יום בשבוע. עברנו את תקופת הצנע.

נוסף לזה, יש לי התנגדות עקרונית בגלל שזה פוגע בחופש הפרט. אני רוצה לשאול: האם אין זה ברור שרוב בעלי ה-

צפיפות אופיינית ברחוב הרברט סמואל בתל-אביב, מול שורת בתי-המלון והשגרירות מכוניות, פקקים נצחיים. הסיכוי היחיד להחנות את הרכב הוא לטפס על המדרכה. על התנועה בעיר מפקחות רק 100 שוטרים.

חנייה על המדרכה

רירות האמריקאית. תורים אינטופיים של להחנות את הרכב הוא לטפס על המדרכה. על התנועה בעיר מפקחות רק 100 שוטרים.

„בעולם הרחב,“ אומר ראש ענף התנועה, „נעשו במשך השנים צעדים חשובים לישיכולל האמצעים העומדים לרשות משטרת התנועה. קיימות מצלמות טלוויזיה בכל צומת פרובלמטי, והן מדווחות למרכז הרכה על התנועה בצומת. מחשב אלקטרוני מעבד את הנתונים, נותן מיד הוראות לרמזורים. כך זה מקובל בצרפת, גרמניה, ארה״ב, סקנדינביה. אם מכוניות ממתניות ברמזור באדום ובצד השני דולק אור ירוק — משחרר המחשב את המכוניות הממתניות, שולח הוראה לאור הירוק להתחלף לפני הזמן הקבוע.“

האם ראה פעם ראש ענף התנועה במו עיניו מה מתרחש בשטח התחבורתי במדינה כל שהיא באירוס? האם ראה פקד ניה במעון כיצד מסתובבים בחו״ל על התנועה בעזרת מסוק?

„לא,“ משיב סגן ניצב בראלי.

„לא,“ משיב פקד ניה.

במקומם, לעומת זאת, מטיילים בחו״ל פקידים של משרד התחבורה, ובראשם השר שמעון פרס. בשבילהם — יש תקציב.

לסגור

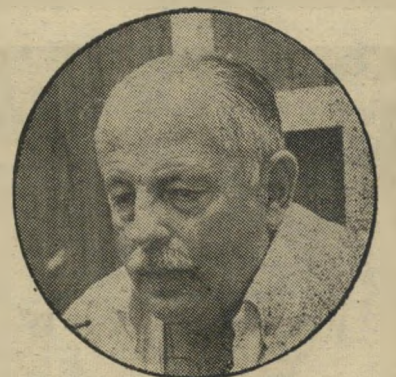
את תל-אביב

מהיית עושה — מיד — כדי להציל את תל-אביב מחנק?

צבי מימון, מהנדס בעל משרד פרטי לבעיות תחבורה, ממקומי ענף התחבורה במשטרה הצבאית, מדליק את המים שזן, נושם עומד, קות, עוקב אחרי העשן ועונה:

אני לא רוצה פירסומת. קשה לי גם לעשות ביקורת על שרים והממונים על התחבורה בתל-אביב. אך אני אסביר לך.

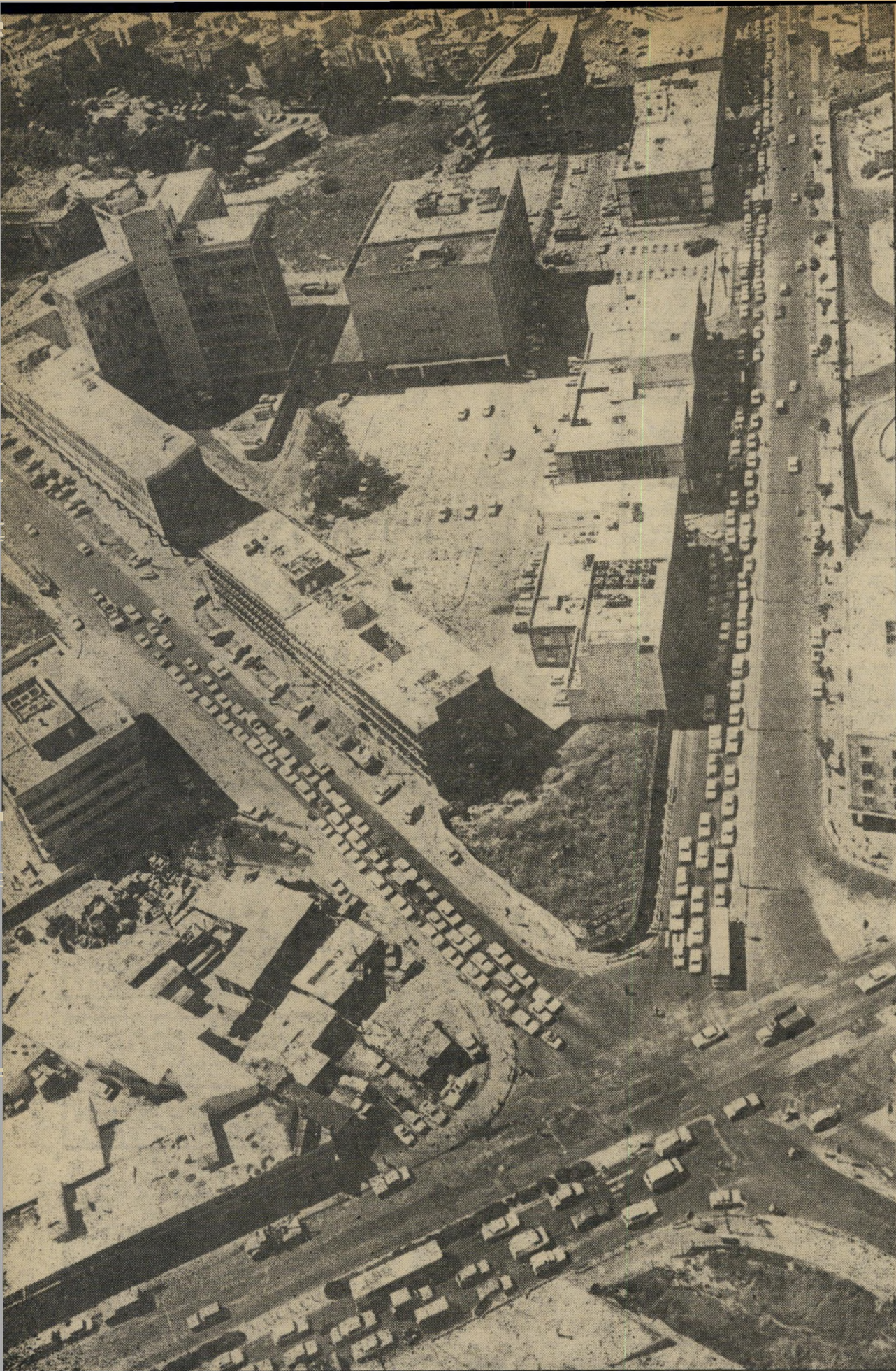
(המשך מעמוד 23)
במחוז ת״א אין שוטרים שתפקידם הבלעדי הוא לפקח על התנועה ולפנות כבישים, כשהם נסתמים בפקקי-תנועה. אותם סיירים היוצאים לתפוס גנבים ופרוצות, צריכים להשגיח גם על התנועה בעיר. רק 100 שוטרים מפקחות על התנועה בת״א. רק לאחרונה החל מפקד המחוז, ניצב דוד עופר, לשקול הקמת יחידת שוטרים מיוחדת לענף התנועה.

המהנדס

צבי מימון אינו נרתע מהמלצה בלתי-פופולרית: גשרים בצמתים פרובלמטיים.

גם בציוד טכני לוקה המשטרה בחסר. במשך ארבע שנים, נרכשו 18 מצלמות אלקטרוניות-אוטומטיות, המצלמות את הרכבים המנועים ברמזורים באור אדום. מתוכן — רק שמונה הותקנו עד עתה. כמה מהן פועלות כבר? קשה לדעת. מחיר מצלמת כזו — 30 אלף ל״י, אולם מחוסר תקציב, לא הותקנו כל המצלמות.

מדוע לחפש את הפיתרון בכיוון הלא נכון?

כדי להילחם בפסקי התנועה הענקיים, הייתי קודם מסמן פס על המשאיות מעל 4 טון אשר יגביל אותן לנסוע רק בנתיב אחד, ולא לעבור מימין לשמאל ובחזרה. רק בנתיב הימני.

דבר שני: הייתי בונה גשרים בכל צומת חשובה. בדרך זו, לא יהיו רמזורים ש־יגרמו לפקקים: זה גם יותר בטוח. היום הרבה נהגים ממשיכים את נסיעתם כש־הרמזור מתחלף כבר לצהוב. כל אחד מתחיל גם לנסוע באור צהוב. כך מגיעים לי תאונות הדרכים בצמתים.

הייתי בונה גשרים בכל כביש חשוב ביציאה ובכניסה לעיר.

אצלנו קיימת התנגדות לפיתרון, בגלל שזה לא יפה. אך מה שקורה בעיר, זה יותר יפה? יש לבנות מיד גשר בכביש גהה — ירושלים. יש להשתמש בעלייה לכיוון אשדוד בכביש החוף, כדי להקים את הגשר לכיוון זה. הייתי מקים גשר גם בצומת מעריב. הצומת הזה אינה עומדת בלחץ התנועה שהוטל עליה.

השומר
סגן ניצב בנימין ברי-לא, ראש ענף התנועה של מישטרת מחוז ת"א, מנסה להציל את העיר בעזרת 100 שוטרים ו־15 סיירים.

נכון: הגשרים הם פתרון שיעלה הרבה כסף. אך אין ברירה. יפה או מכוער — זה פיתרון.

התנייה, או חוסר מקומות־חנייה, הוא גורם חשוב גם כן לפקקי תנועה. אני הייתי סוגר את שדרות רוטשילד לתנועה, מ־רחוב הרצל עד רחוב שיינקין, והופך את השטח הזה רק לחנייה. יש אמנם איזה תוכנית לבנות חנייה תחתית שם, אך זה יקח זמן רב עד שיתחילו לעשות משהו. וביתיים?

יש למשוך משקיעים מחו"ל לבנות חניונים, ולהרחיב את מקומות חנייה הקיימים. גורם חשוב נוסף לפקקי־תנועה, או יותר נכון, גורם המחריף את המצב, הוא חוסר האדיבות של הנהגים. החומר האנושי שלנו גורם לכ־50% מפקקי־תנועה בעיר. אין אצלנו מסורת נהיגה. אין חינוך תהבורתי. עד כאן, דבריו של צבי מימון.

לחדור

יותר טוב

רפי טהון (57), המפקח על הי תעבורה במחוז ת"א יושב בתפקידו זה כבר 13 שנה:

אין לי שום תואר אקדמאי, אבל יש לי הרבה ניסיון. שנתיים אחרי שהתחלתי ל־עבוד במשרד התעבורה, קיבלתי מינוי של מפקח על התעבורה. אני חושב שבתקן הי־חדש של המישרה הזו יצויין שיש צורך עבודה בתואר אקדמאי.

איך אני מגדיר את המצב בתל־אביב? דראמטי? לא. אבל קשה. מה הייתי עושה? קודם, הגבלות תנועה. עדיפות לרכב ציבורי.

רק עכשיו אני חוזר מביקור בארצות אירופה. בכל מקום האוטובוסים נכנסים פנימה למרכז העיר. אם לא רוצים פקקי־

את המקום לצומת המסוכנת ביותר בעיר, כל פעם שהרמזור מתחלף, ממשיכות מכוניות לעבור באור אדום, כתוצאה מלחץ ההמ"ת. תנה. הצומת תוכננה לקלוט 50 אלף כל־ירכב בלבד.

80,000, במקום 50,000

עוברים ביממה בהצלבות דרך פתח־תקוה—קרליבן, הופכים כל־ירכב

טיים. כמו עיני ראיתי בביקור האחרון שלי באירופה, איך סוגרים עיר. עד כאן, דבריו של טהון. האם מתכוונים לסגור גם את תל־אביב כך?

המפקח על התעבורה, אינו עונה, מחייך. מה הוא מתכוון לעשות — עתה, מיד — כדי להציל את תל־אביב מחנק?

רפי טהון: "הייתי אוסר את כניסת הי־רכב האיטי, כגון עגלות עם סוסים, למרכז העיר. הייתי מוציא גם את הלמדים לסביב בות העיר.

"אך את הדגש, כפי שאמרתי, אני שם על מגרשי־חנייה בכניסה לעיר."

יפים, לא נוחים ולא נעימים. מי זה ירצה לראות מחלון דירתו בקומה השנייה ל־מרכז מכוניות יומם ולילה? זה גורם ל־יותר זיהום ויותר רעש.

חשוב, לפני שש שנים, לבנות מינהרה בצומת פ"ת — חשמונאים, ליד בית־מעריב. אך גילו את הצינור הראשי לאספי־קת המים, והתברר שיהיו קשיים. יש גם פרויקט אחר — לבנות מינהרה באותו מקום לכיוון יצחק שדה, אבל רק עבור רכב פרטי קטן.

יש ערים באירופה שהוחלט לסגור אותן, לסגור את הכניסה לתוכן של כל־ירכב פרי־

תנועה, האנשים צריכים להחנות את רכבם במבואות העיר, להמשיך אם נסיעתם ל־מרכז ברכב ציבורי.

הייתי ליד מגדל שלום, ושקלתי איך ל־חזור למשרד שלי פה ביפו. אמרתי לעצמי שכדאי לנסוע באוטובוס. אך שקלתי פע־מיים, והגעתי למסקנה שהוא לא יוכל ל־חדור פנימה טוב יותר מהרכב הפרטי. לכן ביכרתי את הרכב הפרטי שלי.

יש לתת לרכב הציבורי מה שחסר לו היום: שיהיו בו מקומות ישיבה, שיהיה נקי, שיחדור לעיר טוב יותר מרכב פרטי. אשר להצעה לבנות גשרים — הם לא

אחזור לזה, וכל נסיונותי לעבוד בעבודה מהוגנת יכשלו.

כשסיימתי את לימודי בבית-הספר, התיחלתי לעבוד במשק-בית, לא רחוק מביתי. יוסי אמר לי שבחופש הגדול אשתעמם ולא יהיה לי מה לעשות, ואז הוא יחזירני לזנות. בגלל זה התחלתי לעבוד במשק-בית כבר ביום הראשון של החופש.

בתקופת עבודתי בזנות, נתתי ליוסי כ-8,000 לירות. ידעתי שהוא היה מכניס את הכסף לבנק. הוא היה מראה לי כל פעם חשבון. לא היתה לו עבודה קבועה אז, והיו לו כמה חודשים שלא עבד בכלל. תפקידו היה רק לקבל ממני את הכסף. בבקרים הוא היה הולך לבריכה ומבלה. בתחילה עוד היה מספק לי קליינטים, אבל אחר-כך הפסיק.

בעבודתי במשק-בית, הרווחתי כ-120 לירות בשבוע — ונתתי את הכסף לשטרן. לולא הייתי נותנת לו, הוא היה מרגיש חסר-כסף, והיה מורידני חזרה לזנות. ככה, זה נתן לי קצת הסוגה.

נכון שפחדתי ממנו כל הזמן, הוא היה אלים, מכה, איים ברצח, וגם איים שיוריד את אחותי הקטנה לזנות. הוא איים שיקלקל את לימודי בבית-הספר.

פרטים

מזוייפים

האשה שאצלה התחלתי לעבוד במשק-בית היתה בעלת כוח-שיכנוע רב. היא הבחינה שיש לי בעיות, ועם הזמן שיכנעה אותי לספר לה את הכל.

כשסיפרתי לה, היא אמרה לי לספר הכל לאבא, ואחר-כך, כנשק אחרון, לפנות ל-משטרה.

עשיתי כעצתה. במשטרה קיבלו ממני את העדות, ואחר-כך יצאו איתי לכל המקומות ששם עבדתי.

היו בתי-מלון שביקשו ממני בזמנו פרטים, ונתתי להם פרטים מזוייפים בשם בדוי — שולה חן. בתי-מלון אחדים בכלל לא ביקשו פרטים, כי ראו שאני מביאה כל פעם משהו אחר. הם היו רושמים על פיסות-נייר את שם הקליינט, וכשהיינו יוצאים היו זורקים זאת, בגלל המשטרה. היו לי הנחיות עוד מהתחלה, איך לפעול במקרה שאחפש. שטרן אמר לי תמיד להיזהר מהשוטרים, שהם עם מלוכלך ש-חפשו רק להרע לנו. הוא אמר לי שאם יתפסו אותי, להגיד שהוא הציל אותי מ-התאבדות בפארק הלאומי ברמת-גן, ושאני חייבת לו את חיי.

הראשון

בגיל 14

אני רדתי מאז ומתמיד. גם הורי דתיים. למרות זאת שכנתי עם בחור כבר בגיל 14 שנה, וכשהכרתי את יוסי שטרן כבר לא הייתי בתולה.

עשיתי את מה שעשיתי מחולשה רגעית. רגע יכול להיות ארוך מאוד.

הייתי אז בת 15. היום, מחשבותי כבר אינן כמו אז. ירדתי לזנות בגלל חולשת רגע. מצאתי ביוסי שטרן אדם שהקשיב לבעיותי. אמי היתה חולה, אבי עבד ולא היה לו פנאי לגדלני. אחותי היתה בצבא. הייתי זקוקה לארון קשבת. גם בבית-הספר היו בעיות. לא מצאתי את עצמי.

נמשכתי אליו. גם אצל פועל-בניין יש לפעמים אוויר קשבת. כשהוא התחיל לשכנע אותי לעסוק בזנות, קיבלתי את זה כהלצה — עד הרגע האחרון ממש. לא חשבתי לי-חפש משהו אחר שיקשיב לי. נשארתי איתו כי הוא היה טוב עבורי כאוון קשבת.

היו לי רגשות אל שטרן, ביחוד בתחילת הדרך. מעולם לא הרגתי אותו שהיתה לו אשה אחרת.

הכי מצחיק זה, שהורי הכירו את יוסי, למרות שלא ידעו מה הוא עשה לי. כל פעם שהייתי בורחת מהבית, הוא היה בא אל הורי ומשכנע אותם שהכל בסדר. הורי התנגדו שאצא איתו — אבל בגללו התגברתי על התנגדותם.

תמיד רציתי שהורי ינצחו אותי — אבל הם לא הצליחו.

מכונה שיעורים אצלם. לא היתה לי אפשרות להכין שיעורים בכלל. לא היה לי זמן ותנאים להכין שיעורים בבית. כי הייתי עוסקה בדברים אחרים.

ברחובות

ובבתי-מלון

אחר-כך התחלתי לעבוד בכביש. יוסי קנה לי פיהא בצבע בלונד, כדי שלא יזהו אותי. זו היתה ההכנה לירידה לכביש. כן התחלתי לעבוד גם בבתי-מלון ובדירות פרטיות אחרות.

הייתי הולכת עם הקליינטים או לדירות פרטיות שלהם או לבתי-מלון. הייתי הכי הרבה בבתי-מלון — בבתיים, במלון — ברמת-גן, מלון — ברמת-גן, ובתל-אביב ברחוב — — —

במשך הזמן התחלתי גם לעשן. בהתחלה סיגריות, ואח"כ חשיש, ואחר-כך אופיום. יוסי היה מספק לי את הסמים.

באחד המקרים יוסי שטרן הביא אותי לחנות של משהו בשם פינחס. לא באתי איתו במגע מיני, אבל היו מיזמוזים, וקיבלתי עבור כך תשלום, אינני זוכרת אם 20 או 30 לירות. אני זוכרת שהוא נשאר חייב לי 5 לירות, ואחרי כמה שבועות הלכנו, יוסי ואני, כדי לגבות את החוב. הוא נתן לי את החוב, ואני נתתי את הכסף ליוסי.

בשלב זה, כבר קיבלתי תשלום של מאה לירות מקליינט. היה איש בשם — — — שהיה נותן לי את דירתו, ועל כל קליינט קיבל בין 10 ל-15 לירות. גם איתו באתי במגע מיני, וקיבלתי ממנו 20 לירות.

אינני יכולה לזכור עם כמה לקוחות באתי במגע מיני באותה דירה. את התמורה תמיד נתתי ליוסי, בסוף הערב. אם קרה ולא נפגשתי איתו באותו ערב, אז הוא היה מגיע אלי הביתה.

אני מצידני ניסיתי כמה פעמים להתנגד למשי ולפסיק — אבל לא הצלחתי. הבנתי יפה מה אני עושה. ניסיתי להתאבד — וגם כן לא הצלחתי. ניסיתי להתאבד ארבע חמש פעמים.

מחלת-

מין?

פעם שתיי אקונומיקה, אבל רק הקאתי קצת. הגוף לא סבל זאת. פעם שנייה פתחתי את הגן במטבח, וסגרתי הכל. בערך שעתיים נמצאתי שם והשתעלתי כל הזמן. אמי דפקה בדלת, והייתי מוכרחה לפתוח. להתאבד.

פעם שלישית חשבתי לעשות אותו נסיון אצל דודתי, אבל התריס היה כבד מדי ומברזל, ולא הצלחתי לפתוח אותו.

פעם רביעית מילאתי פה נפט ושמתו בכניסה לבית בשעות הלילה. התכוונתי לברוח דרך החלון, אבל אבי פתח את הדלת, ראה את הפה והבין שרציתי להתאבד.

זה היה בתקופה שעבדתי. אבי שאל אותי למה אני רוצה להתאבד. אמרתי לו שזה בגלל בית-הספר, שלא מצא-חן בעיני. הוא הסביר לי שאני טיפשה שאני עושה דבר כזה, ואמר לי שהוא מוכן להעבירני למקום אחר.

אחרי שישנה חודשים, הופיעו לי פצעים קטנים על הפנים. חשבתי שזה מחלת-מין, והפגנתי את תשומת-ליבו של יוסי. הייתי מדוכאה, וחשבתי לעצמי שאין לי מה להפסיק. הוא עשוי לרצות אותי — אני גם זונה וגם חולה.

אמרתי לו שאני מפסיקה בכל מחיר. הוא אמר לי שנלך קודם לבדיקות, ונראה מה זה. התברר שזה לא מה שחשבתי.

לצאת

מהזנות

בסוף הצלחתי להיות יותר תקיפה, ו-לצאת מהזנות. יוסי אמר לי שאני תמיד

12

ספוט טוטו

21

1

השבוע מינימום פרס ראשון:
125 אלף ₪
(כולל העברה)
215 אלף ₪
(כולל העברה)

2

1

עשה לך מנהג קבוע - מלא טוטו כל שבוע!

2

הכון לחופש

* קנה עוד היום מצלמה אצל "פוטו ברנר"

* מבחר גדול של מלצמות

* מקרנות ופולשים

* צלומי פספורט — בן-רגע!!

* הגדלות גלויה (9/13) — 40 אג

פוטו-ברנר

חיפה, רחוב החלוץ 31

אולפן גרג (ברקמא) פותח החדש קורס בוקר וערב ל-

קצרנות

עברית ו/או אנגלית.

הצלחה מובטחת! הרשמה:

ת"א: גורדון 5, טל. 236209.

חיפה: "במעלה", טל. 664922.

חתול סיאמי

גורה יפהפייה, בת 10

שבועות למכירה.

נא לטלפן 03-244553,

בין השעות 14.00—15.00

הוועד למען שלום צודק בין ישראל והארצות הערביות

ביום חמישי, 21.6.73 בשעה 8.30 בערב

באולם "בני-ברית", תל-אביב, רח' קפלן מס' 10

אספה פומבית על הנושא:

אתגר בולוניה

דברים: חברי המשלחת הישראלית בוועידת בולוניה

ח"כ אורי אבנרי

יוסי אמיתי

עוזי בורשטיין

ח"כ תופיק טובי

נתן ילין-מור

זאב שדה

במדינה

(המשך בעמוד 22)

קודמים, היווה כבר הצריף של מדינה מיט דר רציני. לבסוף, נראה היה שנמצא פיתרון, כאשר חתם מדינה על הסכם עם חברתה, בו סוכמו תנאי פיגור.

אולם רק נראה היה. זמן קצר לאחר חתימת ההסכם, פנה הצורך הקשיש, לביהשעיר, לבית-המשפט, בבקשה לרדות את צויהסינו שהוצא נגדו. טענתו: בני משפחתו סירבו לאשר את ההסכם.

בית-המשפט דחה את בקשתו — ובכך הסתיימו ההליכים המשפטיים. כל מה שיחמתר עתה — זה ביצוע הפיגור, נגדו תכוננים בני מדינה להילחם.

האם אנחנו חיים במדינת-ישראל, או במדינת פילץ? קוצף מדינה על אריה פילץ, הקבלן העומד בראש דיונגוף-סנטר.

סירב. כיצד נראים הדברים מהצד הישני של המטבע, הסביר השבוע עורך-הדין אוריאל גורני, המייצג את דיונגוף-סנטר: "שלוש מדינה חתם בתאריך 27.3.73, כי בית-המשפט, על הסכם עם חברת דיונגוף-סנטר. לפי הסכם זה, הוא היה צריך לעזוב את הצריף שלו ב-10 לחודש מאי. תמורת זה, נמסרה לעורך-הדין שלו ערבות בנקאית על סך 100 אלף ל"י, ללא תנאי.

נוסף לזה, צויין בהסכם שמשפחת מדינה חתמה אלף ל"י לחודש עבור הוצאות שכר-דירה עד לקניית בית חדש.

כן, סוכם ששמאי סירב לפנות את הצריף של מדינה, יחליטו במשותף על גודל הפיצוי הסופי תמורת הצריף שלו.

"שלוש מדינה סירב לפנות את הצריף כפי שהתחייב — ובוזו הפסיד את הסכום של 1000 ל"י לחודש עד קניית הדירה החדשה. נוסף לכך ברצוני לציין כי בית-המשפט העליון דחה את בקשתו של מדינה להגשת ערעור, בעניין צויהסינו הקיים כבר מסוף שנת 1971.

הגענו להסכם עם כל הידירים של הי שכונה, פרט למר מדינה, אשר נכנס בזמנו לצריף ללא כל זכות. מה שהוא עושה כיום, זה רק נגדו ונגד משפחתו."

מישטרה

המישור נגד היצאניות

"מישור הגבוה מתייחסים אינו נאירו אנחנו ערכיות בעזה," מתוונות פרוצות תלאביבות

"נסעתי במונית בדיונגוף, לכיוון הכיכר. עוד לא היה 11 בערב.

עלידי הכיכר עמד גיס של מישור הגבול. החיילים הסתכלו לחוף הטקסי. אני ישבתי לבדי, מאחורנית. אחד מהם אמר לנהג לעצור, והם אמרו לי לרדת."

שושי (17) פרוצה תלאביבית בעלת ותק של שנתיים, עדיין נרגזת מהתקריט, שאירעה לפני שבוע: "לא הסכמתי. אף אחד לא יכול להגיד שלנסוע בטקסי זה שוטטות. אבל הם רק חיכו לכך שאמרחי, לא. הם פתחו את הדלת, וגררו אותי החוצה."

עושים צחוק. "איך שהורידו אותי מהמונית, התחילו לדחוף ולסחוב אותי. ולצעוק שהתנגדי להוראות שוטרים כי עת מילוי תפקידם. בדחיפות הם העלו אותי לגינית, למרות שאמרחי שאני מורכנה לעלות לבד."

הם החזיקו אותי בניידת, ולא זזו. מסביב התאספו כל הדיונגופים, הסתכלו איך עושים ממני צחוק. השוטרים האשימו אותי שאני עובדת בתוך הטקסי.

"אמרחי להם שאם הם רוצים לעצור אותי, שיקחו אותי לתחנה. אבל הם נשאר בכוך, ונהנו מההצגה שהם עשו לקהל. אחרי 10 דקות, שיחררו אותי."

"בדרך כלל לוקחים אותנו קודם למשטרה, ורק אחר כך משחררים אותנו. עד שבאו אנשי מישור-הגבול לתלאביב, לא היו דברים כאלה. שוטרי היה עוצר אותך רק אם באמת היה צריך לעצור אותך."

כשראה שאת עובדת ברחוב, אבל לא סתם ככה. אבל מאז שבאו החיילים, הם עושים מאיתנו צחוק. נהנים להציק לנו, ושולחים ידיים לכל מקום. הם מתייחסים אלינו כאילו היינו ערכים בעז. הם גם מכים לפעמים. מכים וצוחקים."

הסכם ג'נטלמני. יותר ויותר, החלו נשמעות לאחרונה תלונות דומות מפי יצאניות תלאביביות. לדבריהן, נמשך יחס ההתעללות בהן, מצד שוטרי מישור הגבול — שרבים מהם דרוזים — לא מהיום.

למה אם כן החלו מתלוננות רק עתה? "אנחנו רגילות לסבול" הסבירה שוש.

(המשך בעמוד 28)

דליה לביא הגיעה לארץ כדי

לערוך חתונה יהודית - אבל הרבנים

מערימים קשיים בדרכה אל האושר

הם הכירו זה את זה במסיבה לנך דונית, ומהרגע הראשון נראה היה כאילו הגורל הועיד אותם זו לזה.

זה אירע לפני שנה. פיטר ריטמסטר, 33, בנאי יאכטות ונהג סירות-מירוץ הנוי טל חלק בכל מירוצי הסירות הנוודים.

שהה אז בלונדון לרגל עסקי הפינאנסים שהוא מנהל שם. אבל בין מירוצי הסירות לענייני הכספים שלו היה פיטר מר כר גם בחוגי המסיבות העליונות, בעיקר בזכות ידידותו לכוכב הקולנוע האמריקני ג'ורג' המילטון ובזכות העובדה שר שמו הונח כבר על מפות העולם בשל תקרית ספורטאית מביכה למדי.

באחד ממירוצי הסירות שנערכו סביב חופי איי באהמה, עלתה סירת המירוץ שלו על שרטון. אחרי שחילצו אותו הוגצו השירותים בשם "כף ריטמסטר".

אבל דליה לביא לא ידעה זאת כאשר פגשה אותו באותה מסיבה לונדונית. היא היתה אז בשיא הצלחתה כזמרת להיטים בגרמניה ואחרי פרידה מהרומן האחרון שלה — קולין ברן. על כוסיות ויסקי החלו דליה ופיטר לתהות זה אחר קנקנו של זה.

דליה שטחה בפני הרווק גבהי הקומה את השקפת העולם שלה. היא סיפרה לו, שהשקפתה על החיים מתומצת בשיר אחד — שירו של רודיארד קיפלינג אס. פיטר שמע את דבריה של דליה ובמקום תשובה לקח אותה לדיי רתו הלונדוני. שם, מעל המיטה, בתוך מסגרת גדולה היה מוצג השיר אס.

דליה לביא, שמאו ומתמיד היתה ידועה באמונתה באמונות תפלות, ראתה בר מקריות זאת את אות הגורל. מיהרה להכיר את פיטר לבנה ראובן ולאמה, ופיטר ריטמסטר, הרווק חסר הדאגות, לא ידע אפילו לאיזה צרה הוא נקלע.

הבעייה הראשונה בדרכם של דליה ופיטר אל האושר היתה ראוי

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ'. אבל חום הקיץ, המגיע במקום זה ל-40 מעלות הבריחה אותם משם. הם יצאו לקיי ביסקיין — אי קטן מדרום למיאמי — שם שכרו בית משפחתי בשכר של 5000 ל"י לחודש, בדיוק מול הבית שם נוהג הנשיא ניכר סון להינפס כשהוא בורח מושינגטון.

שם הם החליטו להינשא בישראל, כי מושבה שביציון שליד נהריה, שם גולי דה דליה ושם שוכן בית אמה מול חוף הים. לצורך זה אף היה פיטר מוכן להטיס את כל בני משפחתו לארץ.

אבל למחרת בואם של דליה ופיטר לארץ החלו הבעיות. היה זה אחרי שבני הנוג ניגשו ללישכת הרבנות בנהריה.

דליה טענה שהיא גרושה. אלא שכאן התעוררו הבעיות. לבעלה הראשון, ז'ק

כר די לנסות איך יעבוד המשולש הזה, עם העריץ הקטן שאינו יודע משמעת מה היא, החליטו פיטר ודליה, לבלות ירח דבש-של-לפני הנשואין. הם יכלו לעשות זאת בבית בן 14 החדרים שרכש פיטר לאחרונה בפלורידה, הנמצא בלב מטע דקלים מאחורי שורת בתי-המלון המפורסם של מיאמי ביץ

הא מדגדג? הבידה החשמלי, כפי שמכנים אותו מוכריו בהשראת נפשו, מור ציא מפי כל רואיו וממששיו, בביתני תערוכת התעשייה שבגני התערוכה בתל אביב, את מיטב הפיקאנטיות שבהם: "זה כיסא חשמלי?" מתעניין צופה בעל נטיות מאוזכסיות. "לא, מייבש-שיער," עונה לו עלמה צעירה, בעלת אסוציאציות הפורכות. "זה לא מדגדג?" מהססת גברת כבודה.

קיווה וייבוש. המיתקן מעורר-ההתרענון איננו חוסך מהצדן את החלק המרכזי של עשיית צרכיו. אולם בהמשך, נשאר הלכות לשבת בנוחיות. מושך מתג לצידו. "קילוח של מים חמים שוטף"

(המשך ממעמד 22)
"אבל לפני כמה זמן קראנו בעיתונים, ששר המשטרה אמר, בהרצאה בנהרייה, שלמשטרה יש הסכם ג'נטלמני איתנו: כל זמן שאנחנו לא מפריעות לסדר הציבורי, השוטרים לא מתלבשים עלינו. אז זה נקרא הסכם ג'נטלמני? אולי השר בעצמו הוא ג'נטלמני, אבל לא אלה מ-מישמהגבול שהוא הביא לנו מעזה. אחרי ההצהרה שלו, שלחנו לו מכתב אנונימי, וסיפרנו לו על המצב. אבל בינתיים אין שינוי."

הגב על התלונות ניסן מטרי, דובר משרד המשטרה: "לא נהוג להתייחס ל-מכתבים אנונימיים. אשר לעצם העניין,

ראה וזכרמה מציגות את המיתקן —
"כסא חשמלי?"

— ומדגימות את שימושו
— לא, מייבש שיער!

פנים את המקום הנצרך, מסבירים היצרנים באלגנטיות. לאחר הקילוח, בא הייבוש. משיכה של אותו מתג לצד שני — וזרם נעים של אוויר חם מייבש את אותו המקום שגשש. את הרגשתך אין לתאר, מסיימים היצרנים בהתפעלות. מחיר התענוג. בית-השימוש החשמלי, הוא מיתקן בצורת קופסה, המורכב כב לצד האסלה, וניתן אף להרכבה עצמית. הוא נוח במיוחד לגידמים, שכן ניתן להפעילו גם ברגל, ומהווה ברכה משמיימת לחולי סחורים, לדברי יצרניו. הוא היגייני יותר מהשיטה המסורתית, שהיתה טובה במשך אלפי שנים — שלא לדבר על החיסכון בנייר טואלט. מחיר התענוג — 490 ל"י.

להדגמתו בתערוכה, גייסו השותפים המייצרים אותו (לפי פטנט אמריקני) את בנוחיהם — לאה ויינר, שבדרך כלל עוזקת בחינוד ילדים מפגרים, וכרמלה אמרדצי, שבדרך כלל מתגוררת עם בעלה ובתה באיסטרליה.

אינני מאמין שמקרים אלה קרו במתכוון. מה שרק מוכיח, כי גם הדובר מאמין בג'נטלמניות של השוטרים, כמו שרו.

הווי

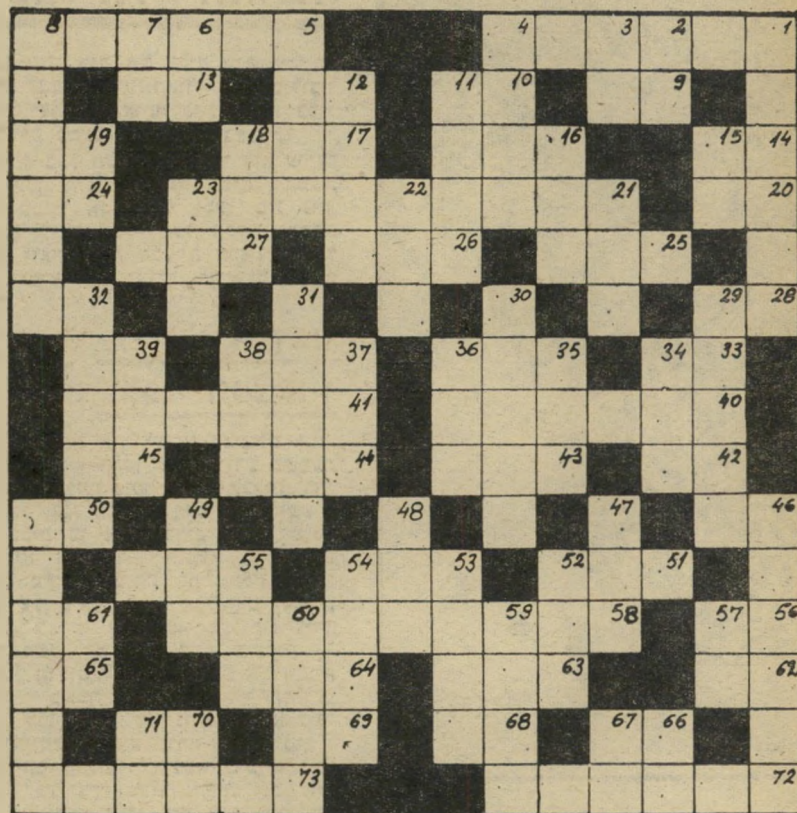
אל תעשה זאת בעצמך

בית-שימוש חשמלי, העושה את מחצית העבודה המענה, מחורי פנסיה בתערוכת התעשייה

הוא ניצב, גא ושקט, מוגן בחבליים ושלוש דיילות חתיכות, כשהמזגים מסביבו ממתינים בתור ארוך וצפוף כדי לזכות להשליך בו מבט מתפעל: החיר דוש האחרון של סלאי האלקטרוניקה הבית-שימושית: בית-שימוש חשמלי או טומאטי, החוסך מהשתמש בו את כל עבודת הידיים.

1868

חשבון העולם הזה

מאונך:

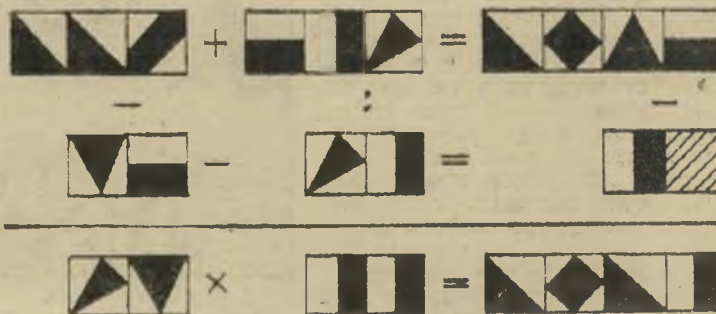
(1) תבלין. (2) סוד. (3) בית הציפור. (4) אחוריים. (5) הלא היא ירושלים. (6) תשלום לרשות. (7) מצבה. (8) אוהל אינדיאני. (11) חרש מתכת תנ"כי. (12) מראשי העיר תל אביב. (15) קול גברי. (16) צופן. (18) תת מקלע אנגלי. (19) רשע. (21) עוף בית. (22) בעל אות על מצחו. (23) בעל חי טורף ממשפחת החתולים. (29) עפיפון. (30) חבר זמרים. (31) אכזר קדוש. (32) אופה. (34) אבן קשה. (35) התנפה. (36) גיבורת רומן מאת זולא. (37) איזור מפורסם בפירותיו. (38) עיוורת-חרשת-אילמת מפורסמת. (39) ראש ממשלה בריטי בימי ויליאם הרביעי. (46) חג באביב. (47) עוף המצטיין בפי זנבו. (48) קפטן נאוטילוס. (49) אל מלחמה יווני. (52) ביצה בסודן. (53) השמחה, עלי לה. (54) ישו הלך עליה. (55) לאדם חמיר שה כאלה. לפעמים יותר. (57) בסיס. (59) גוי. (60) איכר. (61) חלק מטייסת. (66) אני. (67) חכמת נסתר (ר"ת). (70) שנשמה באפו. (71) רצועה.

מאונך:

(1) יישוב ערבי בוואדי ערה. (5) נביא. (9) מין. (10) קבוצת אנשים. (12) עיר כהר נים. (13) מכשיר עינויים. (14) מספיק. (16) היכן? לאן? (ביטוי לטיני). (17) מין פר-פרת. (19) קליפת העינב. (20) כסא גבוה. (21) ממדינות ס.ס.ס.ר. (24) תו נגינה. (25) קדמת עדן. (26) מלך שקספירי. (27) משה-אלתו של חוסיין בים התיכון. (28) המהלך האחרון במשחק השח. (32) ישן. (33) נמצא. (35) סטנדרד. (37) "בליץ". (39) מוקש. (40) עיר בפרס. (41) דמות בשיר השירים. (42) אביון. (43) מין מאפה. (44) עטרה. (45) מילת תנאי. (46) משקה נפוץ. (50) בר מינן. (51) מעביר. (53) דג של מים מתוקים. (55) בויקוט. (56) עוף ציד. (58) היסטוריון רומאי ("שנים עשר הקיסרים"). (61) גבהי. (62) חומר בגוף. (63) נהר ברוסיה. (64) רעל. (65) דב מפורסם. (66) צלול. (68) כאן. (69) תות. (70) לא אשם. (72) היסטוריון אנגלי אנטי ציוני. (73) קודמו של קסטרו.

חשבון 1868

זוהי חידה חשבונית. כל ריבוע מסמל סיפורה. לאותן הספרות יש אותם סימנים. בעזרתן של פעולות חיבור, חיסור, חילוק וכפל, יש למצוא איזו סיפורה מציינת כל סמל של ריבוע.

הופיע מדריך לתייר מסביב לעולם

למעלה מ-100 ארצות בסדר אלפביתי, מלווה
איורים ומפות של מדינות וערים.

640 עמודיו מכילים חומר רקע, מסלולי טיולים, מקומות
שכדאי לבקר בהם, תחבורה, מנהגים, מאכלים ומשקאות,
אקלים, וכתובות חשובות לישראלי המטייל. המדריך נוח
לשימוש ומכיל בסופו מפתח מפורט לפי שמות המקומות.

המחיר — 24 ל"י

מחיר מיוחד בחודשים יוני-יולי — 20 ל"י

להשיג בכל חנויות הספרים.

נא לגזור

לכבוד

הוצאת ספרים אחיאסף בע"מ

ת.ד. 4810, תל-אביב.

נא לשלוח אלי את ה"מדריך לתייר מסביב לעולם". רצ"ב המחאה
המחאת דואר — ע"ס — 20 ל"י.

שמי

כתובתי

הע.הז. 19.6

הפרס כפליים

2 זוטא

מינימום פרס ראשון

150,000

ומצטבר עד

500,000*

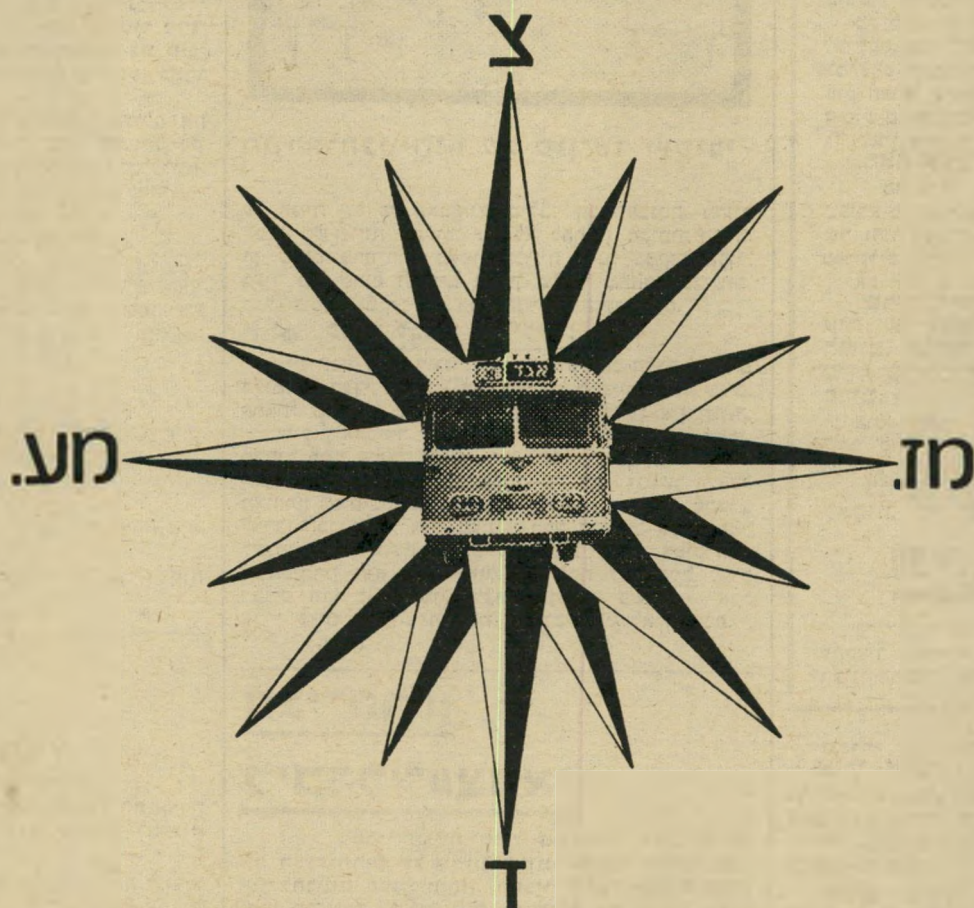
* הזכייה בפרס הראשון לכל טופס איונה יכולה לעלות על מכסיון של 250,000

פרטים בדוכני המכירה

הוצאת ספרים אחיאסף בע"מ

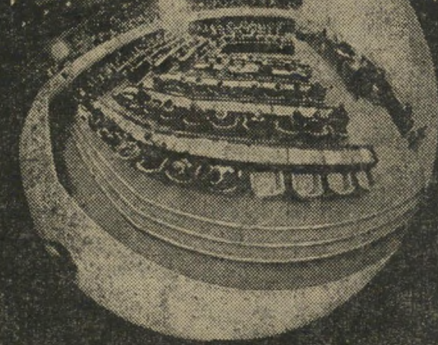
אגד מוביל בכל הדרכים

כל הדרכים מובילות לאגד

המחלקה ליחסי ציבור

הרדקלי ביניים

מאת אורי אבנרי

13 - 11 ביוני 1973

מרי - המחנה

הרדקלי הישראלי

שם חדש נוסף לנוף הכנסת: מרי. מזה כמה חודשים אנו עמלים על הקמתו של מערך שישמש כתובת אמנית לכל שוחרי השלום, הדמוקרטיה והצדק, ושבו ימצאו את מקומם ליברלים וסוציאליסטים ללא תווית אידאולוגית. מערך זה צריך לכלול את כל החוגים והאישים המוכנים לתת יד לאופוזיציה לוחמת נגד הסיפוחים, השחיתות והכפייה הדתית. אחרי שנתברר ששום סיעה קיימת בכנסת אינה באה בחשבון למעוך זה, הודענו השבוע לוועדת הכנסת שאנו מחליפים את שם סיעתנו ל"מרי - המחנה הרדקלי הישראלי". באותה שעה מסרנו הודעה דומה בהסתדרות.

הדבר גרם, כמובן, מייד לגל ניוזשים במיסדרונות הכנסת. מי יצטרף? מה יהיו סיכויינו בבחירות? כבר למחרת היום ניתנה לי הזדמנות להכריז על כך מעל דוכן הכנסת. זה היה בעת תשובתי לשאלה המישפטיים, בוויכוח על הצעת החוק שלנו לאיסור מיסור חר השרים (ראה מיסדרת). עמדותי על ההבדל בין מיסור לגנות המיסוד הישראלי ובין מיפלות רגילות בארץ דמוקרטית:

אורי אבנרי: ...אני מעז לומר שאין בעולם אח ורע למיבנה השלטון הקיים בארץ. אין להשוות בין המפלגות עתירות הנכסים ועתירות הפעילות הכלכליות, הקיימות בארץ, לבין מפלגה רגילה בעולם הדמוקרטי...

מנחם בגין: העולם הזה אינו נכס שלך?
אורי אבנרי: הוא אינו שייך לשום מפלגה.
מנחם בגין: למי, אם כן, שייך הנכס הזה?
אורי אבנרי: תרשה לי להודיעך, כי אתמול ביקשתי לנתק רשמית את שם הסיעתו שאני עורך משמה של הסיעה שאני מייצג בכנסת, והדבר מבליט עוד יותר את חזון הקשר בין השניים.

קריאה: באיזה שם בחרת?
אורי אבנרי: מרי - המחנה הרדקלי הישראלי.
קריאה: זהו מרי נגד העולם הזה!
קריאה: יופי של שם!
קריאה: מרי הקדושה!
קריאה: קיצור של מרים!
היו"ר בן-ציון קשת: חברי הכנסת, זה באמת אינו עומד לדיון.

אורי אבנרי: אך אני שמח שזה הוזכר, וכך ניתנה לי ההזדמנות להודיע כאן הודעה זו.

מדוע אתה

סובל באוטובוס?

את נאומנו השנתי על פעולות משרד התחבורה פתחנו בנימה אירונית במיקצת, לפני שניגשנו לתעלות את הדרישות של האזרח:

אורי אבנרי: הקשבתי בהנאה אסתטית רבה לנאומו של השר שימיעון פרס. השר פרס, כדרכו, מגלגל את כל הרעיונות הקיימים בעולם התחבורה, ויוצר תמונה מרהיבת עין של עתיד שכולו יפה. לפעמים יש לי ההרגשה שאני חווה בלהטוט של אמן המגלגל 4-5 כדורים צבעוניים באוויר. השאלה היא מה הקשר בין המציאות שכולה עגומה ובין העתיד שכולו זוהר.

אני צריך לשאול את עצמי: מה הקשר בין הסיסמה של מר פרס מימי רס"י, "מכונית לכל פועל", ובין החזון של סגניהשר גר יעקובי להשגת את המכוניות יום אחד בשבוע. את הרעיון הזה ניסה שר התחבורה דויד פנקס

ב'52' או '53, ונראה שההתקדמות איננה כל-כך גדולה. במשך דבריו העלינו כמה דרישות מעשיות: **מזגן-אוויר בכל מונית ואוטובוס:**

...יש לדבר על מדיניות המכס לגבי המכוניות. איך, כבוד השר, אתה רוצה למשוך את בעלי המכוניות הפרטיות לתוך האוטובוסים והמוניות, אם נהג מונית איננו יכול להתקין מזגן-אוויר במכוניתו, בגלל המכס? **שימיעון פרס:** לדעתי יש לאפשר לבעלי מוניות לרכוש מזגנים במינימום של מכס. מוניות הן שירות לציבור, והגיעה השעה לאפשר לציבור לנסוע בתנאים נוחים. **אורי אבנרי:** אני שמח לשמוע זאת. רק השבוע ביררתי את הבעיה ושמעתי שלא הושג פיתרון.

שימיעון פרס: עמדותי המפורשת היא שגם מונית וגם אוטובוס צריכים להיות מזגן-אוויר. יש לנו ויכוחים, לא בתוך משרד התחבורה...

אורי אבנרי: אני מבין שיש לך ויכוח עם שר האוצר. לא ייתכן בארץ אוטובוס בלי מיזוג אוויר.

שימיעון פרס: לגבי אוטובוסים הודענו שלא נרשה להביא אוטובוסים ללא מיזוג-אוויר.

אורי אבנרי: אני שמח לשמוע זאת.

צמיגים ללא מכס:

...יש ללכת צעד קדימה ולשחרר ממכס גם את הצמיגים. אין גורם יותר חשוב לבטיחות מאשר צמיג במצב תקין. היום עולה צמיג כ-150 לירות. אנשים אינם מחליים פים צמיגים בגלל היוקר. כפי שכולנו יודעים, צמיג ישן הוא גורם ראשוני במעלה לתאונות. להחלפה, להתהפכות יש לשחרר ממכס גם מיתקני-בטיחות יסודיים כמו מגבים. לכל האביזרים הללו יש בארץ מחירים שאין להשוותם למחירים האמיתיים בגלל מדיניות המכס והמיסוי.

מקומות חנייה רב:

לגבי מיתקני-החנייה אנו מפגרים מאד. הקנס המוטל

חגורת הבטיחות של סגן-שר יעקובי.

על חנייה של כל האזרחים, מילבד חברי הכנסת, מהווה תמריץ לרשויות המקומיות שלא להתקין מקומות-חנייה. הן פשוט מרוויחות כאשר מכונית חונה במקום אסור. בעיר כמו פריס חופרים באופן שיטתי מתחת לכבישים, בכל צומת, ומקימים מרכזי-חנייה תת-קרקעיים.

פסים לבנים לחיילים:

...יש ענין שאני רוגז עליו: אימתת הפס הלבן לחיילים העומדים בצדי הכביש. עוררתי את הבעיה לפני שנים. קראתי שהצעת עומדת להתגשם, אבל עדיין אין תזונה. יש כאן אבסורד יסודי. החייל לובש מדים בצבע חאקי. מדוע? מפני שצבע החאקי טוב להסוואה. במיוחד בלילה. והנה עומד החייל בערב בשולי הכביש, וכאשר השעה מאוחרת ושום נהג אינו אוסף אותו, הוא מתיימש ומתקרב למרכז הכביש. כל אחד מאתנו נתקל בחיילים אלה ואומר לעצמו: ברוך השם, הפעם לא דרסתי אותו, במיקרה. הפיתרון הוא פשוט וול. יש לתת לכל חייל פסים לבנים זוהרים, לשימוש לצורך זה. זה פשוט - אבל עבור שנים מאז הצעתי זאת, והדבר עדיין לא התגשם.

חצי-הריון

ליברלי-עצמאי

אחרי שחברי הכנסת סובל ואביווה העלו מחדש את הצעת-החוק של גידעון האזרח שבאה לאפשר נשוי אין לחריגים פסולי-חיתון, חסברי גידעון האזרח מדוע נמנע מהצבעה. היתה זאת התנצלות על בריחת ה"ל"ע מן המערכת, והבטחה שה"ל"ע ישתמשו בעניין זה לצור מן תעמולת-הבחירות שלהם. הם יגידו לבוחר: נתנו לנו את הקול, כדי שנילחם בכנסת הבאה על הדבר שהשתמטנו מלהחליט עליו בכנסת הנוכחית.

* קאריקטורה של צילה מנסי בלוח הכפול, אחרי שיעקובי הודיע על חוב נהגים להשתמש בחגורות-בטיחות. גם דרישה זו הושמעה בכנסת לראשונה על-ידי אורי אבנרי, לפני שבע שנים.

הדבר כמעט לא ייאמן. השבוע סירבה הכנסת לחתום ביר אף לדיון מוקדם בוועדה הצעת-חוק שלנו, שבא לאסור על שרים לעסוק במיסחר או בעבודה נוספת בשכר. הצבעתי בעדה יחיד. נציג הממשלה חצי להסירה מסדר-היום. כל הקואליציה הצביעה על מיצויות הממשלה. ה"אופוזיציה" - מתמרזת חופש וגח"ל עד רק"ח - נמנעה.

לדיון עמדה הצעת-החוק הפרטית שלנו, שכלל שני סעיפים שונים: אחד האוסר כל עיסוק כלכלי של שר, השני המגביל את כהונתו של ראש-הממשלה לשתי תקופות-כהונה (של שמונה שנים בסך-הכול). בהעלות את הצעת-החוק, אמרתי:

אורי אבנרי: לפני שנה וחצי גילה העולם הזה סידרה של גילויים מדהימים על עיסוקיו של משה דיין. אז סברו רבים כי השר עוסק בארכיאולוגיה כתחביב לשעות-הפנאי, חופר ואוסף. זה היה בלתי-חוקי אך נראה תמים.

לפתע נתגלה כי השר דיין הוא סוחר בני לאומי בעתיקות, שאוסף שוזה מיליונים, וכ מחזור עסקיו מגיע למאות אלפים.

השר קונה ומוכר, בארץ ובחוץ-לארץ. הוא קונה בשטחים המוחזקים, מבדווים, החופרים באורח בלתי-חוקי ומסוחרים. הוא מצרף לעתיקות את חתימתו האישית ואז הציין "מאוסף של משה דיין", והדבר מעלה את המחיר בצורה ניכרת. כל זה פורסם, בצירוף הוכחות ומיסמכים העליתי לא פעם את השאלה הנוקבת כיצד משלימו הרשויות המוסמכות עם הפרת-החוק השיטתית שבעצן החפירות הפראיות של השר ובמיסור האסור בחפציו שהם - מבחינת החוק - רכוש השייך למדינה. רכוש גנוב. לא על כך אדבר הפעם.

היום אני מעלה את השאלה אם מותר לשר בכלל לעסוק במיסחר - גם במיסחר שהוא מותר לאזרח אחר. האם תאם הדבר את הפרו המוכ במדינת-החוק, שיהיו לחברי-הממשלה אינטרסים כלכליים, העלולים להשפיע על ה"רעות מדיניות?"

ובמיקרה זה, כדוגמה בולטת: כאשר שר-הביטחון סוחר וחופר בשטחים המוחזקים, האם אין הדבר עלול להשפיע על גישתו לשאלת החזקתם או החזרתם של שטחים אלה. עם כל העתיקות הנמצאות בהם? **בקיצור: האם מותר לשר לעסוק בעסקים פרטיים, בעודו מכהן בתפקיד ממשלתי?**

דין יכול לסחור בחותמים

הגשתי על כך שאלתה לראש-הממשלה. ביום ה'19 בינואר 1972 השיבה הגברת גולדה מאיר בצורה חד משמעית: אין איסור על שר לעסוק במיסחר. האיסור היחיד החל על שר, כמו על חברי-כנסת, הוא להשתמש בתוארו הרשמי לצורכי מיסחר.

משום-מה הדהימה תשובה זו אפילו מומחים מפורסמים למישפס. אחד הפרופסורים הידועים ביותר במדינה, מומחה למישפס קונסטיטוציוני, אמר לפני-כן שהוא בטוח שיש חוק האוסר עיסוק כלכלי של שרים. אחרי כמה ימים של חיפושים קדחתניים טילפן והודה בבושת-פנים שנסתבר לו שאין חוק כזה.

האם אפשר לסבך מצב כזה?

מה היינו אומרים לולא פרש השר יעקב שמשון שפירא מן הפרקטיקה המשפטית שלו עם התמנותו לתפקיד שר. והיה ממשיך בצעם המים האלה להופיע בבתי-המשפט כפרקליט. בעודו כשר-המישפטים?

אם אינו עושה כך כיום, נובע הדבר אך ורק מרצונו **שר-הבריאות יכול לעסוק במיסחר ברפ"ר אות, או לנהל חברת כלכלית המקימה בתי חולים. שר-התיירות יכול להקים ולנהל בתי מלון. שר-החוק יכול לנהל עסקי אימפורט ואקס-פורט.**

אולי אנחנו צריכים להודות לשר-הביטחון על כך שהיו סוחר רק בעתיקות, ולא במטוסים ובחותמים. אין שום חוק המונע זאת ממנו.

בהעדר חוק, אין תחום ברור בין מותר לאסור, בין מופרי לבתי-מוסרי.

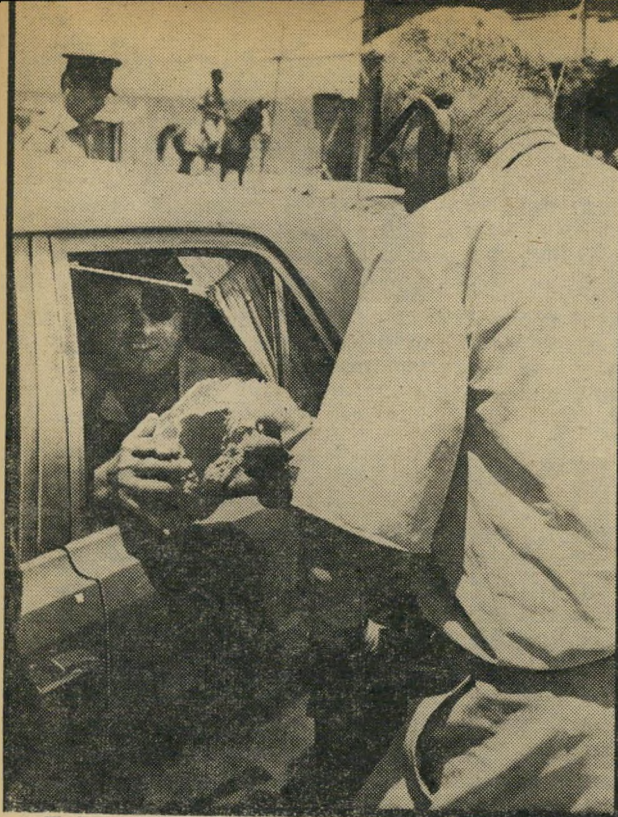
ספי, אבן, גולדה והכסף

שר-האוצר מגלגל מן הצד מיליארד ורבע לירות מחוץ לתקציב המדינה, גובה תרומות ומעביר כספים על-פי רצונו הריבוני, מחוץ לכל ביקורת דמוקרטית.

דיברתי אחריו, בגדר הנמקת החינענות שלי: אורי אבנרי: כל הקומדיה הזאת סביב פסוליי החיתון, שנערכה בכנסת בשנה האחרונה, ושעוד תיערך במערכת-הבחירות הקרובה, יש בה מוסר-השלל אחד ויחיד: אבסורד הוא לנסות ולתקן דברים בתוך מישטר הכפיה הדתית.

כשם שאין חצי-הריון ואין רבע-הריון, והגברת הנכבדה או שהיא בהריון או שאיננה בהריון - כך אין חצי כפייה דתית ואין רבע כפייה דתית.

הצעת האזרח לא התקבל בכנסת זו, ולא התקבל בכנסת הבאה. היא לא התקבל בשום כנסת שבה יש קואליציה בין אתאיסטים אוווי-שילטון ובין כוחות הכפייה הדתית. לכן יש לחזור לדרישה-המלך: הדרישה חיסודית להפריד בין הדת והמדינה, להנהיג נשואין אורי חיים וגירושין אזרחיים לכל דורש, להקים מישטר אנטי-

דיין בודק עתיקות בעזה

זה כימעט לא ייאמן: הצענו לאסור על שרים לעסוק במיסחר, הקואליציה הצביעה נגד - וה"אופוזיציה" של הוד מלכותה נמועה...

הזכות לפרסם את זכרונותיה, אותם היא מתכוונת לכתוב באחד הימים, בעזרת השם. גם המיפיעה נקבעה בעזרת השם — שמה של ראש ממשלת ישראל, גולדה מאיר. עם כל הכבוד לה ולזכרונותיה, אני מרשה לעצמי לפקפק אם אותו מו"ל היה משלם אף רבע מן המיפיעה הזאת, אילו היתה הכותבת כיום אזרחית פשוטה בשם גולדה מאיר.

הנודמות של „נתיבי נפט“

הגיעה השעה להקים מחסום ברור. היו ימים כאשר היינו בטוחים שאין שחיתות חמורה במערכת השלטון של ישראל. לאחר מכן השלמנו עם קיומה של שחיתות בדרגים שונים. אך התנחמנו באמונה שצמרת המדינה עצמה מחוסנת בפני פיתויים חומריים. במציאות של ישראל של 1973, אין עוד מקום לאמונות טפלות כאלה. איש אינו מחוסן. בחברה שבה השחיתות אוכלת כל

צבי גרשוני: זה לא נכון
אורי אבנרי: אושר מעל הדוכן הזה, ששר האוצר — מתוך דחפים פילנתרופים טהורים — עוסק בגביית תרומות ומעביר אותן למי שהוא מעביר אותן. לפי החלטתו, מחוץ לתקציב המדינה, מחוץ לביקורת של הבית הזה. אני מציע לכם לקרוא את הפרוטוקול.
שר החוץ הפך סיסטואי של כתיבת היסטוריה בשעות הפנאי. פקידי משרד החוץ מגויסים למשימה זו. הוא ובה שכתב ספרים המגיע להון עתק.
באיו מירד נמכר כאן הפירסום, אשר לו יוכה מר אבן כתפקידו הממלכתי, בצד פרי הגותו? מה בדיוק קונה המו"ל, המשלם למר אבן מאות אלפי דולרים, כמפרעה על ספרו?
חיים קרימל (גח"ל): ומה דינו של חברי כנסת המשתמש באינפורמציה שהוא מקבל כחבר כנסת לצורך עיסוקיו?
אורי אבנרי: ח"כ אינו שר. מי שמציע להגביל עיסוקי ח"כ, יואיל להגיש הצעת חוק בנדון.
רב מילמן: תצרך זאת להצעת החוק שלך.

שרים או סכסריים?

של דבר „השילטון“ הוא דבר מופשט. האנשים הם העושים את השלטון.
שנית: בעידן זה מאפשרים כלליהתקשורת שטיפת מוח טוטאלית, כך שראש הממשלה כימעט ואינו ניתן עוד להחלפה בדרך רגילה.
בישראל נכונים שני הדברים פי כמה וכמה. מהות המשטר, הכוול את האופוזיציה הממורדת, מונע את החלפת מיפיעת השילטון, המחי זיקה בכל עמודיה המפתח מזה ארבעים שנה. במצב זה חיוני שבעתיים שתהיה לפחות תחי לופה אישית.
אמצעי התקשורת העיקריים — הטלוויזיה הממלכתית, הרדיו הממלכתי וחלק מהעיתונות, הם מכשירים של שטיפת מוח בידי השילטון. ראש הממשלה, כל ראש ממשלה, הופך בנקל לגיבור לאומי, עד שאיש אינו מעז להשמיע דרישה להחלפתו, אלא ברגע משבר עליונים. די דראות בימים אלה איך מושכת הגברת גולדה מאיר את מיפיעתה שלה כאף ומשחקת עימה מישחק של התנהגות בעכבר, כדי להיווכח לאיזה מצב ביוזמיני התדרדרה מערכת השילטון במדינה, בעיקבות נסיבות אלה.
הצעת חוק זו זכתה במיספר הסידורי רע"ב. ואכן, הנושא הוא הרעב לשילטון.
אני מציע לכנסת להעבירה לוועדת החוקה חוק ומישפט.

יערי את הלו' בע"מ

תפקידו של שר המישפטים, היה קשה. איך מנמקים הצעה להסיר הצעת חוק כזאת מסדר היום?
תחילה של שפירא את ההצעה להגביל את תקול פות הכהונה של ראש הממשלה. לדבריו, אין הדבר מקובל בשום מדינה. את ההקבלה לארצות הברית שלל, כמובן, בטענה ששם מדובר בנושא. הוא הביא כמה דוגמאות של ראשי ממשלות שכיהנו שנים רבות.
אחר כך עבר לעניין המיסחר. כאן חורה תופעה שהפכה לאחרונה תופעת קבע בבית: „גח"ל ומפ"ם התי לכו להגנת הממשלה בליכוד לאומי מהלוי עד יערי. (המשך בעמוד 32)

חלקה טובה. שבה נוצר מעמד שליט חדש של מתעשרים בקלות בעזרת השלטון, שבה הפכו נתיבי נפט וודי אוטוקס לנורמות חדשות, שבה מתגלה לפתע קרן ספיר של מיליארד ורבע לירות — בחברה זאת יש צורך חיוני ורחוק להגן על השרים מפני פיתויים מסוכנים.
לכך מכון סעיף 2 של הצעת החוק שלי.
הוא קובע בפשטות: „שר לא יהיה רשאי לע" סוק בכל עבודה אחרת שהיא, תמורת שכר, ישר או עקף, וכן לא יעסוק, שר במיסחר, ולא יהיה פעיל בכל עסק שהוא.“
אם יש לשר רכוש המכניס לו הכנסות, ידווח על כך, אחת לשנה, למבקר המדינה, והדבר יפורסם ברבים. הוא הדין לגבי הכנסות הרשומות על שם בני המשפחה הקרובה של השר.
זוהי הצעה פשוטה, הצעה שהיתה צריכה להיות מובנת מאליה במדינת חוק, המקפידה על טהרה המידות. אני מציע לכנסת להעביר אותה לדיון טרומי.
יהיה זה תמוה — ויותר מתמוה — אם יקום שר ויציע, בשם ממשלת ישראל, להסיר הצעה זו מסדר היום.

איך להיפטר מגולדה?

הריני מודיע בזה שאם מסכימה הממשלה להעברת סעיף זה לוועדה, אני מוכן לוותר על סעיף 1 של הצעת החוק, לטובת העניין הזה. אחרת אעמוד גם על סעיף זה. הסעיף קובע שראשי ממשלה לא יכהן כי תקופת כהונה שנייה ברציפות.
הגבלה חיונית זו נתקבלה בארצות הברית לגבי הנשיא, שהוא גם ראש הממשלה. היא נובעת משתי אמיתות:
ראשית: חוסר תחלופה בצמרת השילטון גורם בהכרח להתנוונות, להסתאבות, להתנשף, לרודנות ולשחיתות. אם נצטט את לורד אקטון: „השילטון משחית, ושילטון מוחלט — משחית באופן מוחלט.“
מנחם בגין: ברנד שאו אמר: השילטון לא משחית, האנשים משחיתים את השילטון.
אורי אבנרי: זהו ניסוח יותר נכון. בסופו

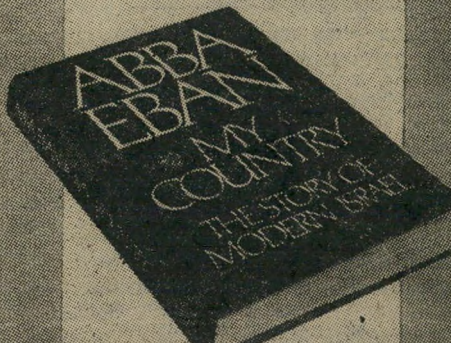
בהצעה כוללת אחת. הגבנו על כך בראשית דברינו:
אורי אבנרי: ...יש להבחין הבחנה גמורה בין מצב יהודי בריית המועצות, ובין מצב היהודים בסוריה ובעיראק. אלה הן שתי בעיות חמורות מאד, אך שונות בתכלית שנייה. כל אחת מהן ראוייה לדיון מקיף בפני עצמו, ותמהני מדוע עורבבו יחד בוויכוח הזה.

חוששני שבעיות פנים מיפיעגותיות ובין מיפיעגותיות השפיעו עליך. בכלל, אדוני הירי שביראש, אני חש, במורת רוח רבה, כיצד גוי ברת החתרוצות האנטרסנטיות של גופים וגוי פופים, הנערכים למיזחמת יבחירות, והיא המש פיעה על הטיפוח בנושאים אלה של פיקוח נפש והצגת אחים, אשר צריכים היו להיות משוחררות מכל לחץ אינטרסנטי ומאבק מיפיעגתי.

איך להאבק על דרישה זו לעלייה בצורה היעילה והי

What finer gift to celebrate and commemorate the 25th anniversary of Israel!

מודעה לספרו של אבן בארה"ב

אורי אבנרי: אני מחזיק בידי מודעה מטעם מו"ל רשמי, שפורסמה בעיתון ניו יורק טיימס. היא מפרסמת את ספרו של מר אבא אבן, ארצי, תחת הסמל הרשמי של שנת הכ"ה למדינת ישראל, והכותרת „המתנה היפה ביותר לחגיגת כ"ה שנים למדינת ישראל“.
סמל המדינה — פירסום לספר פרטי!
לא מכבר נודע שראש הממשלה עצמה, הגברת גולדה מאיר, מכרה למו"ל פרטי, תמורת מיפיעה עצומה, את

כפיתית, כמו בכל מדינה דמוקרטית בעולם.
כל השאר אינו אלא טכסיס יבחירות. אתם, רבותי מהליברלים העצמאיים, לא תצאו נשכרים מכל התעלולים האלה... הליברלים העצמאיים כרחו כל עוד נפשם בם, ועכשיו הם רוצים להפוך את הכריחה שלהם ודגליבירות.

יהודי בריה"מ:

כדורגל למיפלגות

מנחם בגין העלה, בתמיכת הממשלה, את בעיית „הרדיפות של יהודי בריית המועצות, עיראק וסוריה“

מועילה ביותר?
מציעים לנו כאן לחבל בביקורו של ליאוניד ברוזנייב בארצות הברית, ולטרפד את הברית האמריקאית-סובייטית ההולכת ומתגבשת. האם זה סביר? האם זה מועיל?
אני מפקפק בכך מאוד-מאוד. אני חושש מפני פוליטיקאים ממוזחים כמו ליאוניד ברוזנייב, ג'קסון. להם קל להילחם עד היהודי האחרון, כדי להשיג מטרות אישיות ומיפיעגתיות, ש"הקשר ביניהן ובין האינטרסים של יהודי ברית המועצות הוא מיקרי דחלופות.

מר ג'קסון הוא אביר המלחמה הקרה, הוא נציג תעשיית הנשק האמריקאית. הוא מועמד לנשיאות ארצות הברית. הוא יריב של הנשיא ניקסון. מה לכל זה ולגורלם של יהודים בוויילנה, בקייב ובטשקנט? ועכשיו הופך איש זה פיתאום לגיבורם של יהודים בארץ, ושל יהודי ברית המועצות!

צפוי לד שבוע מעניין ודי רומאנטי.

שיער רויאל...

שיער אסוף, חופשי זוהר
שיער גלי ומתבדר
שיער גולש נעים ורך
שיער רויאל
השיער שלך.
לשיער רויאל - שמפו "רויאל"

לבחירתך שמפו רויאל
ב-4 סוגים שונים:
ירוק - לשיער יבש
כחול - לשיער שמנוני ורגיל
אדום - נגד קשקשים
צהוב - עם תוספת
הלימון הנפלאה

שמפו רויאל של

עץ הזית

נאמנותך אחייבת אותנו.

משחק הכדורסל?

מה בדיוק קרה באמצע מישחק הכדורסל על גביע המדינה בחולון, בין מכבי תל אביב ובית"ר ירושלים, כאשר פתאום הופיעה אילנית בפזמון ובעקבותיה הוקרו מיעד 90 זמנים מאוחר?

הפסקת השידור גרמה לזעם לאומי, בי מופע שמאות אלפים צפו בו. המונים אלה כבר רגילים לתקלות בטלוויזיה, אבל הערתו המרירה של דן שילון, שקל יותר להעביר שידור ישיר מקוריאנה מאשר מ' חולון — רמזה על כך כי הגיעו מים עד נפש.

מה קרה? שום דבר מיוחד: הטכנאים שיבשו בניידת השידור החליטו שבעצם מתחשק להם לראות את המישחק מה' מירגש. בלי היסוסים רבים הם נטשו את מכונת השידור, ניכנסו לאיטסדיון. בינ' תיים נישרך פקק במערכת החשמל של הניידת — ולא היה איש שיחליפו, עד שהזעיקו את הטכנאים מהמירגש.

תיאטרון

מין קומדיה

עצובה

יושבים אנשים וחושבים: מה נעשה לתיאטרון הישראלי ולא עשינו לו? התיאטרון המיסחרי פורח, והפרטוארי מעלה פריחה. כל שבוע מעלים על הכתב תפרי לות'אשכבה מנומסת להצגות חדשות, ודנים ברותחין, שהפשידור בחר מהתיאטרון לאולפן ההקלטה, את מצב השחקן ומצב המחזאי.

עיקר המחזאי המ' קורי העצלן, בעצם, איפה הוא?

אחד מאותם חמרי בים לשפוך זעם הוא תום לוי. מבקר התיאטרון של תוכנית בימות ובדים, מרגה באוניברסי'טה, מלמד תיאטרון, ומדבר על תיאטרון חפחות חמש דקות כל שבוע, במסגרת סינה קבוי עה ברדיו (הדרו).

בקרב יתפוך תום לוי הדוקטור, לתום לוי הפאציניט, כשהוא עצמו יהיה הנושא הנידון: הוא החליט, במקום לבקר — לביים בעצמו. הוא יעשה זאת בבמה של התיאטרון העירוני בחיפה, במחזה מקורי בשם אנשים קשים, מין קומדיה בשתי מערכות מאת יוסף בר-יוסף.

עצם המינוי, מין קומדיה כבר מעורר חשד. מה עוד כשזה מודבק לאנשים קשים. אינו מין קומדיה יכולה זו להיות? "ובכן", מסביר הבמאי, כשהוא נעזר בתפקידו כקורא מחזות לשעבר של הטל' ויוזיה, "זו לא קומדיה מרגיזה כמו אצל

תורן, סגל ומפקין ב"חתן" להביא חתן מארץ ישראל

ברית המילה מבטיחה

לתינוק שהחיים

ימשיכו להתעלל בו

שמיץ אדם קטן. אתה יצור קטן ועלוב, מצחין וחסר-אונים, נוקשה וחלול, חסר רוח-חיים. אם תתבונן אל עמקינשמתך — תמצא איש אכזרי, חמדן ותאוותן. אם יש לך אשה, אינך רוצה אלא לדפוק אותה, כדי להוכיח לעצמך שאתה גבר. אתה סובל מעצירות, מתעלל בילדיך, אין לך מושג מה זאת אהבה.

נאום וילהלם רייך, אחד המדענים הר מוורים של המאה העשרים. תורתו אומרת, בקווים כלליים מאוד, כי הכוח המניע העיקרי של האדם הוא האנרגיה המינית. ואם זו אינה משתחררת בדרכים הנכונים — היא פורצת החוצה בהרסנות.

תורה זו הובילה אותו תחילה אל מרומי ההצלחה — כאשר היה נדמה לגרמניה הנאצית למשל שהוא מטיף לסוג מסוים של חופש מיני. אבל, כאשר המשיך והסיק את המסקנות מן התיאוריות שלו — הפך להיות נרדף על-ידי נאצים וקומוניסטים גם יחד.

באמריקה, שם מצא מפלט עוד לפני מלחמת העולם השנייה, נעצר אינסוף פעמים על-ידי המשטרה, עקב תלונות תיהם של צדקנים למיניהם. אלה הביטו בחשד על מחקריו על האורגזם, ועל המעבדות שהקים בביתו, בהן ניסה ליצור את האנרגיה המיוחדת הזאת.

רייך מת בכלא, בעקבות אחת התלונות הללו. היה זה לאחר שנים של רדיפות. בהן הואשם אפילו בסירוף, על-ידי מת-חריו השונים.

אך לאתרונה, חזרו רייך ותורתו לאופנה.

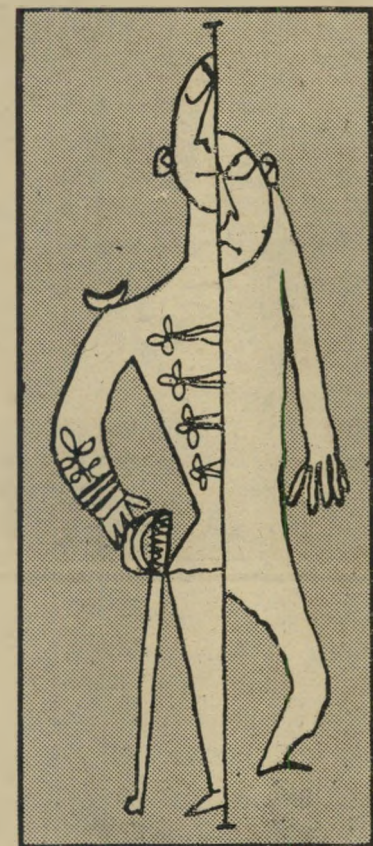
אין זה פלא. אדם שכותב: "אנחנו רוצים שבנינו ובנותינו יוכלו לאהוב זה את זה לאור היום באושר, מבלי שיעטרו להסתתר בסימטאות אפלות" — מבטא בדיקנות את רוח צעירי שנות השבעים. בספר בשם הקטן אדם קטן, שיצא עתה שוב לאור בכמה ארצות בעולם (רייך מת ב-1957, אולם המכון על שמו ממשיך להוציא לאור את כתביו), מטיח פסיכולוג האורגזם צרור האשמות בפני האדם הקטן, השמח בקטנות ומנח

מורה שמנה

מעוותת את המין

בעיני תלמידה

בטל בפני חופש האומה, שבמקום החופש האישי בא החופש הלאומי. ואתה שש לסיסמה החדשה, מתוך פחד להתבונן בעצמך. אתה שוכח מה שעשו למענך אנשים כמו ג'ורדאנו ברוננו, או קארל מארקס. ואינך מבין שהאנשים הר

האדם הקטן זקוק למדים הרשות לאנוס כל אשה

האדם הקטן גזעני

והיהודי גזעני

כמו כולם

האמיתי, מקבל תורות מבחוץ מבלי שיבין בהן דבר. לנין דיבר איתו על הפרולטריון כדריקטטור — וכל מה שהאדם הקטן הבין זה שדיקטטורה זה טוב. לפיכך, קם והקים לעצמו צבא של מרגלים, משטרה חשאית, בתי-כלא וחדרי-עינויים — כדי לשמור על הדיקטטורה.

חופש האהבה מתפרש אצלו כרשות לאנוס כל אשה בדרך. במקום לחסל את העוני, הוא מחסל את העניים. במקום חינוך לתרבות, יש חינוך ללאומנות.

כשראדם קטן יש בעיות הוא מת' חבא מאחורי סיסמאות. "זו אשמת היהודים", צועק האדם הקטן. "מה זה יהודי?" "איש שיש לו דם יהודי", מה ההבדל בין דם יהודי לדם אחר? האדם הקטן מתבלבל קצת: "אני מתכוון לבני הגזע היהודי", איך מבחינים בגזע היהודי? "ובכן ליהודים יש אף גדול, שערות שחורות ועיניים יוקדות. הם קמצנים ו' קאפיטאליסטים", ראית פעם איטלקי או צרפתי מן הדרום? מה ההבדל ביניהם לבין היהודי?"

האיש הקטן מתבלבל שוב. "מה זה גרמני?" "בני גזע צפוני ארי", האם היהודים הם ארים?" "כמובן", האם הם בלונדינים וצפוניים?" האיש הקטן מתיי' אש, הולך לחפש סיסמה חדשה.

לא שלגזענות יש צבע אחד. "שמע' חן", כותב רייך על היהודים, "שלפני כמה חודשים סירבתם להעניק זכויות לטנכאי כלשהו, משום שלא בא בברית אברהם-איביכם. כל מה שאני יכול לומר הוא, שאני בו לפאשיסטים יהודים כמו לכל האחרים."

אתה, הודי קטן: צאצאך מתים

בהמוניהם — אבל אתה מתווכח עדיין עם המוסלמים על קדושת הפרות שלך. אתם, יוגוסלאבים ואיטלקים קטנים, עדיין מכים זה את זה כדי לקבוע למי שייכת טריאט — כאילו לא די בכך שזו עיר-נמל הקולטת אוניות מכל העולם. בין אנשים קטנים אלה, מרגיש רייך

האורגזמה של ד"ר רייך

כמו "גשר הדוגר על ביצי תרנגולת". הקשב, אדם קטן, הוא במקרים רבים סילוק החשבונות עם האפזרושים המפחידים ומוגי' הלך, שהתנכלו לו כל חייו.

ולמרות כל זאת, נבואתו בכל זאת אופ' טימית — אם כי לא לעתיד הקרוב: "במשך מאות שנים, עוד תרצה את ידייך ותהלל את מנהיגך הדגולים. תצדיע כל פעם לאדון אחר. תתעלם מסבל בניך ובנותיך — וכאשר יעיוו להתלונן, תקרא להם בורגנים אינדיבידואליסטים.

"תרצה בשם הוסיאליזם, המדינה, הר כבוד הלאומי, או כבוד האלוהים. במשך שנים תמשיך עוד לטעון כי המטרה מקד' שאת המצעים — בעוד שבעצם הדרך אל המטרה, היא זו שקובעת את המטרה עצמה. כל צעד שאתה עושה היום — קובע את חייך מחר."

אבל בסופו של דבר יבוא היום והאדם הקטן אכן יסלק את הדיפלומטים, יסרב לצאת למלחמה, לייצר פצצות-אטום. הוא יעבוד את השדות, ירפא חולים, יחקור את הטבע — ולא יחשוב עוד שאלה הן מלאכות בזויות, ושהוא עצמו חסר חשי' בות.

כאשר יגלה האדם הקטן שהוא בעצם המרכיב העיקרי של האנושות — תבוא ישועות.

קטנים-גדולים יכולים לשלוט בך משום שהם בזים לך — בדיוק כפי שאתה בו לעצמך. ואינך מעריך כראוי את החופש האישי שלך.

הצרה, לדברי רייך, מתחילה כבר בר עריסה. הרחקת התינוק מאמו אחרי הלידה, או ברית-מילה, הן התעללויות שהתינוק אמנם אינו יכול להגיב עליהם אלא בבכי — אולם הן יוצרות בו את הניכור הרא' שון, וההשלמה עם המשך התעללות הר' חיים בו. והחיים אכן מקיימים הבטחה זו.

שמתיתחם ברצינות לתפקידו כמחנך, חייב לדעת כיצד לספל במיניות אצל הילדים. אם המורה היא שמנה ומכוערת, היא שונאת כל גוף אנושי חסוב ונאה. אמנם אין זו אשמת המורה שהיא שמנה ומכוערת, אבל כיצד אפשר לצפות מאשה כזו, שלא הכירה את פיר רוש המילה אהבה — שתעניק לתלמידה מושגים נכונים על יחסים מיניים ועל חשיבותם?"

ומה זה מוסר? האדם הקטן רודף אשה שילדה מחוץ לגיטואין — אבל מעריך את ישו, שאינו אלא בנה של אשה לא-נשואה.

האדם הקטן, החופש מעצמו ומטבעו לא צריכים להיות מהדורות-כיס של ניר-יורק. אנו יושבים במיורח-התיכון, ההרכב האתני שלנו הוא כמו שהוא. מועזע אותי הפער שבין הקהלים היושבים ב' בית-החייול בתפוס ככל שתוכל — ובין הקהל שבקאמרי.

החיקוי של חויל דומה למכירת פרוות לסהרה. אבל האשמה באימה מוטעית זו באנשי התיאטרון הישראליים, הרואים את התיאטרון כמיקצוע, לא כייצור. לא צריכים להיות מהדורות-כיס של ניר-יורק. אנו יושבים במיורח-התיכון, ההרכב האתני שלנו הוא כמו שהוא. מועזע אותי הפער שבין הקהלים היושבים ב' בית-החייול בתפוס ככל שתוכל — ובין הקהל שבקאמרי.

לאחרים לשלוט בו. אתה זועם על המנצל האינדיבידואלי העושק אותך. אתה מצטרף לקבוצה מהפ' כנית גדולה, המתארגנת תחת אדם גדול באמת: ישו, מארקס, לנין, לינקולן.

"אנשים אלה מתייחסים בכל הרצינות לחופש שלך. הם מוציאים אותך מן הר' רפש, סומכים על עזרתך ועל רצינותך. "אולם כדי להוביל אותך בחיים, הם חייבים להיפך לאלים בני-אלמוות. משום שאתה אינך מסכים שאדם פשוט, המסוגל לאהוב אשה, יהיה לך למנהיג. אז אנשים כאלה יורדים מגדולתם בעיניך. כי גדול' תם היתה דווקא כנוחם, פשטותם, באומץ הרוח שנידלש מהם להקוף את החיים. ודברים אלה, אינם הולמים בעיניך!"

שלא נמצא לו אדם גדול להערי' כצו, נופל האדם הקטן, אליבא דרייך, קורבן למה שמכונה על ידו איש קטן גדול: אחד המכיר בקטנותו — להבדיל מן הקטנים באמת, שאינם מכירים בכך, ומפחדים מן האמת.

וכאשר אדם קטן-גדול כזה משתלט על החברה — או "הוא אינו מתייבש לומר לך שאתה, ואשתך, ומשפחתך, הינכם טיפ' שים חסרי-חשיבות. שהחופש שלכם מת' חנוך לוי, כי אם קומדיה עצובה. מין מעשה על זוג רווקים החי באנגליה, והאחד מחליט להביא לאחותו חתן מארץ-הקודש. "החתן מתגלה קצת לא-יוצלח, וארץ-ישראל מתגלה כמספקת חתנים משונים." לתום לוי, שרכש את תואר הדוקטור של עוד בגולה, והביא עימו משם גם כמה דעות מאוסות מאוד בעיני אנשי תיאטרון מקומיים — יש הרבה לומר על העדפת מחזה מקורי כזה: "אנחנו

"אני יודע. ייעוד נשמע מפוצץ. אבל מה לעשות. העיסוק התיאטרוני הוא חלק מפילוסופיות-חיים ואמונה פוליטית. מה שאה עושה על הבימה, קשור באמונתך החברתית, במפלגה שעבורה אתה מצביע. "אני רוצה להגיע למצב ששחקנים יפסיקו להתיתחם לתפקידים כאינסטטור הבדוק את סוג הברו. שיהיה איכפת להם מבחינה חברתית ופוליטית, שיקבלו חלק במחזה, שלא ימכרו תפקידים במיסדרונות."

סרטים

כל דמיון בין איטליה

לישראל מקרי בהחלט

ידיו של מפקח משטרה הוא שמו של סרט איטלקי שיוצג בקרוב בארץ. נושא: שלטון המאפיה בענף הבנייה בסיציליה. השתלטות על זרועות החוק, ומלחמתם של כמה אנשים בודדים נגד השתלטות זו. בין היתר, יש בסרט מאפיונו אחד מוכי שר באופן מיוחד, המשתף בעסקיו את ראש העיר ושאר פקידים חשובים במימון של. אלה מפקיעים עבורו קרקע יקרה מאוד, במחירים גבוהים, מאפשרים לו לזכות בחו"ב בנייה במיכורים שאינם מיכר רעים, מתחלקים איתו ברווחים מדידות הפאר שהוא בונה.

הסרט, שבוים עליידי דאמיאנו דמיאני (שעשה כבר סרט על המאפיה בשם אשת הבוגד) עורר סערה באיטליה, משום שלא חשך שבטו מאיש. מסקנתו: לאדם הגון אין שום תקווה, במשטר הפוליטי הנוכחי באיטליה.

אלא שבהקרנה לעיתונאים, שהתקיימה לאחרונה בתל-אביב, העלו כמה מהצופים אסוציאציות מקומיות, החלו לתת לדמויות על הברד שמות ישראליים — ודווקא כאלה

שחקן פרנקו פרי "יורדי" לאדם ההגון — אין תקווה

שקוראים עליהם לעיתים קרובות בעיתון גים.

זול שהסרט איטלקי. אילו היו מייצרים אותו בארץ, היה ודאי זוכה בכמה תביר עות דיבה שמנות.

תדריך

תל-אביב

*** סיפורי קאנטרבורי (מוג'י רבי, איטליה) — פאזוליני ממשיך את מסעו בעולם האיוולת האנושית. הפעם, בעזרתו של המשורר הקלאסי הבריטי צ'סטר. הומור נועז וחצוף מאוד, מהול בהרבה סיוט. עשוי להפחיד בהעזתו את עדיניה הנפש.

*** הטאננו האחרון בפאריז (סטודיו, צרפת, איטליה) — עוד סרט נועז. הפעם, על עימות בני החמישים נגד בני העשרים — עימות שבו יד הצעירים תמיד על העליונה. משחק משובח בח בל מאלון בראנדו. בימוי של ברנרד דו ברטולוצ'י.

*** סיואר ורזאלי (צפון, צרפת) — אשה נקדעת בין גבר מעשי, קאפיטאי ליסטי ונמרץ, לבין אומן סופ חולמני — עם כל מה שההבדלים בין השניים יכיר לים לסמל בימינו. איב מונטאן, רומי שניידר וסמי פריי.

*** קברט (פאר, ארצות-הברית) — גרמניה של ימי עליית-הנאצים משתקפת בקטעי הקברט שבסרט יותר מאשר בל עלילתו. סרט עטור פרסי אוסקר, המציג טיין בין היתר בהופעה וירטואוזית של ג'ואר גריי — שחקן אלמוני עד סרט זה.

*** הבוגדני בעל הנערה השני (גורדון, צרפת) — קומדיה שנונה ומפוקחת על מלחמה בין שירותי הביון בקרפת. עם סיאר רישאר המצויץ, כי מוסיקאי שנקלע בטעות בין שני מחנות.

הסיפוק

לעולם נמושך

סוד הקסם הבורגני (תכלת, תל-אביב, צרפת) — סרט אחרון זה של בוניואל, הרצון נינוני גאונות, הוא בעצם סיכום לכל מה שאמר עד עתה על הבורגנות השלטת. וכידוע, לואיס בוניואל הוא מומחה בנידון.

ששת הבורגנים המקסימים — בעיני עצמם, וגם מבחינה חיצונית — שבמרכז הסרט, עוברים, בעזרתו האדיבה של בוניואל, סידרת של אירועים ומצבים שונים שאינם, לדעת הבמאי, אלא סיכום החוויה הבורגנית במאה ה-20.

לדוגמא: תאוות האוכל שאינה באה אף פעם על סיפוקה המלא. נאפופים אחרי הצהריים עם אשת החבר. נימוסים וגיוגונים המסתירים מאחוריהם שחיתות פוליטית וסחר בסמים. כנסייה המתיימרת לרדת אל העם — אבל על מקומה המכובד ליד השולחן אינה מוותרת. הפחדים ה"פרידיסטיים" שבחלומות והסקרנות לפרטים אינטימיים בחיי הזולת. וכן חלאה.

במהלך הסרט — בו מתערכים מציאות וחלום זה-בה, בלי שניתן יחיה להבחין ביניהם — מושלכים השישה לכלא, נטבחים באכזריות, מוצאים את עצמם במצבים מביכים. אולם שום דבר אינו פוגם בשלוות הנפשית, או בסיפוק העצמי העמוק, של כל אחד מהם.

בסופו של הסרט צועדים השישה בדרך המלך, בדיוק כמו בהתחלה: שום דבר לא מערער את קיומו השאנן של המעמד הבורגני.

הבורגנות מרימה ידה: פרטים אינטימיים

זה כמובן אינו מונע מבוניואל לשים מעמד זה ללעג ולקלס. הוא עושה זאת בצורה ישירה ושנונה עד כדי כך, שאפילו צופים שאינם יורדים תמיד לעומק כוונותיו וסמליו יכולים להשתעשע.

אפשר גם לשיר שירי-הלל לצלם, לתפאורן ולשחקנים הנהדרים. אולם העיקר בסרט הוא בוניואל. מבטו החרוף והמפוקח אינו מחמיץ מאומה מן הנעשה סביבו, והסאטירה שלו מחולה בבזז העמוק, שהוא רוכש למין האנושי.

הו,

עולם אכזר!

באקסטר (לימור, תל-אביב, אנגליה) — הוא סרט המיועד למי שאוהב להזיל דמעה רגשנית,

לחשתתף בצערם של אחרים. הסובל הפעם הוא נער בשם באקסטר, העובר לגור בלונדון עם אמו שהתגרשה מאביו. באקסטר סובל מליקויי דיבור, ועוד יותר מאם אדישה שאינה דואגת לו.

למולו הוא מוצא זוג צעיר ומאוהב בדירה שכנה, ופסיכיאטרית מבינה בבית-הספר. אולם סידרה של תקריות ותאוות גורמות לו משבר נפשי חמור — המחמיר לאחר מותה הטראגי של השכנה החביבה.

בקיצור, זה מזכיר קצת את "מאנדי". אך להבדיל מ"מאנדי", הבמאי (והשחקן לשעבר) ליוול ג'פרס מבורך בחוש-הומור, המפיח רוח רעננה בכמה מן הסצנות. כמו למשל כאשר באקסטר מגלה שמישהו מציץ בו במשקפת מהמרפסת ממול — יוצא החוצה במערומיו.

מצד שני, מתפתחת העלילה בחוסר בהירות, ואין לדעת אם הדברים מתרחשים בדמיונו של באקסטר או במציאות. התקריות הטראגיות הנערמות בזו אחר זו קצת מגדישות את הסאה, וקשה להאמין באמיתותן. הדמויות מצויירות בחד-מימדיות משועת: האם מתנכרת, השכנים חביבים, הוופאה מבינה, המורה הרוזן. לכל אחד תווית ברורה — ממנה אינו חורג.

ניל וג'קובי: כל האסונות שבעולם

מבורכת נוכחותה של פטרישיה ניל, המגלמת רופאה שבאמת אפשר לסמוך עליה. אישיותם של ז'אן פואר קאסל וברייט אקלאנד, השכנים, סימפטית. מבחינה חזותית, יוצא הסרט נשכר מעבודתו של ג'ופרי אונסוורת (צלם קברט). לא לשכוח את המטפחת.

נשרים נגד

עיוורים

מיבצע נשרים (אלבני, תל-אביב, ארצות-הברית) — עוד אחד מסרטי-הבריחה הגאונות מ"מחנה-שבויים גרמני במלחמת העולם השנייה. מאיכות הצילום ומשמות המשתתפים נדמה שהמדובר בהפקה זולה שנעשתה כלאחר-יד, כדי למלא חלל ריק בתוכנית ההפקה. אולם בתור שכזאת — העבודה כאן מקצועית בהחלט.

הסיפור, אודות מדען נורווגי המסתתר בתחפושת של קצין באחד הסטאלאגים הגרמניים, ועל קצין הביון ה"אמריקאי" שנשלח לשלוף אותו משם, מסופר בצורה סבירה. יש בו רגעי-מתח, ואפילו לא מעט הומור. המיבצר בו מתגלגלים השניים — המיעוד לשבויים המסרבים לקבל את חמרות הגרמנית באהבה — ציורי מאוד. ריצ'ארד ביז' הארט, כמפקדו, עושה כמיטב יכולתו להזכיר את אריך פון שטרוהיים בהאשלה הגדולה. דאג מקלור, שחקן שהתפרסם בטלוויזיה, הוא קצין-הביון הנמרץ. ורנה אובר ז'ונאה (הפונדקאי ב"הקלפן והיצאנית"), הוא המדען ה"נורווגי החססן, שאינו מעז למיד לשתף פעולה בתוכניתו הנעזזת של חברו האמריקאי.

שכונת הבריחה מן המיבצר בדרך האוויר — היא מקורית ובלתי צפויה. לדברי מפיקי הסרט — היא מבוססת

דאג מקלור: מירדף בסטאלאג

על מקרה שהיה. אולם כאן נכשל הבמאי פיליפ ליקוק: הדרך בה הוא מתאר את תכנון הבריחה היא שקופה, משאירה כלי-כך הרבה אותות וסימנים, עד שהגרמנים צריכים היו להיות עיוורים כדי לא להשיג במזימה.

„מה יוצא לי“ מ-כל-בו בַּנְק?

בבנק לאומי- שהוא כל-בו בַּנְק- מוגש לך מבחר ענק של תוכניות ושירותים המותאמים לצרכיך, הגזורים לפי מידתך. והכל תחת גג אחד!

שירותי הכל-בו בנק-לאומי

24. קרן נאמנות בדולח	1. חשבון עוכר ושכ
25. קרן נאמנות יגדל	2. חשבון שיקים
26. הלוואות מסחריות	3. שיקים אישיים
27. הלוואות אישיות	4. המחאות שי
28. אשראי לטווח ארוך	5. פקדונות לזמן קצוב
29. גביית שטרות ושיקים	6. פקדונות במטבע חוץ
30. תשלום חשבונות	7. כח כבקשתך
31. הוראות קבע לבצוע תשלומים	8. כח לצעיר
32. מטבע חוץ	9. כח + 100
33. פיצויים מנרמניה	10. כח לדירה
34. אשראים דוקומנטריים	11. חמד ברירה
35. מימון בינלאומי	12. נח (נוער חוסך)
36. פקטורינג FACTORING	13. תעוז לשכירים
37. בנקומט	14. עצמה לעצמאיים
38. כרטיס בנק לאומי	15. צור לחקלאי
39. שירותי נאמנות	16. רימון לעצמאי ולשכיר
40. כספות	17. קופה מרכזית לפיצויים
41. כספות לילה	18. ניירות ערך ישראליים
42. מחלקה לפיתוח עסקים	19. ניירות ערך זרים
43. מרכז לחושבי חוץ ולתיירים	20. הנפקות
44. לשכת ייעוץ לעולים	21. קרן נאמנות פיא
45. לשכת ייעוץ לנשים	22. קרן נאמנות גביש
46. בורסה-קול	23. קרן נאמנות צמיד
ועוד ועוד	

בנק לאומי
לישראל בע"מ
הבנק הצועד עם הזמן

יוסי ידין מצפה לבן

אלמנת המנהיג מתחתנת

בסיפור החם ביותר שלי השבוע — אני לא יכולה לגלות לכם את שמות הגיבורים. מדובר באלמנתו של אחד המנהיגים היגיוניים — והוא היה מנהיג אמיתי, תמי, תמימי לי — העומדת להתחתן עם עובד בכיר של ההסתדרות.

פקיד בכיר זה היה בזמנו באותו משק יחד עם בעלה של אהובתו. נוסף לזה, הוא היה גם אחד ממקורביו, כאשר המנוח היה בשיא פעילותו.

העובד הבכיר, שהוא נשוי ואב לילד דים, עומד עכשיו להתגרש מאשתו, לפני שיינשא לאהובתו, שחגגה השבוע את יום-הולדתה.

אז אחרי שהוא יגיש את הבקשה לגט, אוכל לגלות לכם את שמו, ואת שמה.

מחתנים

את ההורים

ליצחק גינזבורג, מנהל המוזיאון ה"עירוני לאמנות של בתיים, היה נדמה כי זו החתונה האחרונה שהוא עורך. בחגיגה עליזה שנערכה באולם גילניש-אה בתו, בלה גינזבורג לחיים אורי רייך, מבכילי הסופרמרקט הפרטי ב"חור שברחוב דיונוף בתל-אביב, החתונה ש-נערכה לרגל ביקורו בארץ של הצייר

יוסי ורות ידין

כאשר חגג השחקן יוסי ידין בשבוע שעבר את יום-הולדתו ה-53, היתה לו סיבה כפולה לשמחה. בפעם הראשונה בחייו מצפה עתה יוסי ללידת בנו או בתו הראשונים.

מנשואיו הראשונים עם השחקנית חנה מרון, שהחזיקו מעמד שש שנים, לא נולדו ליוסי צאצאים. גם הבת אותה גידל יוסי ידין בנשואיו השניים לא היתה בתו שלו. הוא קיבל אותה מוכנה כאשר נישא לאלמנת הטייס, שושנה קסלמן, אך גידל אותה כאילו היתה בתו שלו.

כאשר נשא יוסי לאשה לפני שנה בווינה את הדי דובסקי, צעירה אוסטריית נוצריה שהיתה בת גילה של בתו המאומצת וגם ידידתה, היו רבים מידידיו של יוסי שזקפו גבות בתמיחה על נשואיו אלה, בעיקר בשל הפרש ה-גילים הגבוה ביניהם (25 שנה). אולם ה"אהבה אינה מכירה במיגבלות של גיל, הדי, שהתגירה ועיברתה את שמה לרות, נכנסה זמן קצר אחרי הנשואים להריון. לרוע המזל לא החזיק ההריון של ה"רעה הצעירה. אבל היא התגברה על המכה, ונכנסה מייד שוב להריון. עתה היא נמצאת בשלבי הריון מתקדמים ויוסי, העומד להצטרף בקרוב לתיאטרון העירוני בחיפה, צופה בחדרה ובאשר לקראת היום בו יהפוך סוף-סוף לאב.

כל ידידות

השר

באותה שעה ממש שרות דיין אירחה בשבוע שעבר את המכירה הפומבית ל-מען בית-החולים תל-השומר, בביתה החדש בהרצליה — נהנה בעלה לשעבר, שר-הביטחון משה דיין, מאירוע פומבי פחות, אך שמח לא פחות — מסיבת יום-ההולדת (ה-46, אם זה דווקא מעניין אתכם, חזירים שכמותכם) של מרים אשכול, אלמנת ראש הממשלה. מי שזוכר את היחסים הלא-כלכליים לבביים ששררו בזמנו בין משה דיין ל-לוי אשכול, עשוי לתמוה על הידידות הפתאומית בין דיין לאלמנתו של לוי אשכול.

אז מסתבר שאחד לא שייך לשני. ה"יחסים בין דיין למרים היו תמיד מצויינים, דיין, שלדברי משמיעו הוא קמצן נוראי, אפילו נוהג להביא לה מדי פעם מתנות. סמליות כמובן, אבל בכל זאת. האשמה בידידות הזאת היא ידידתו של דיין, רחל כורסריבניוביץ, שהיא ידידה ותיקה של מרים אשכול, עוד מי-לפני שמרים נישאה ללוי.

אורגיות להשראה

לאט לאט אני מתרשמת, שאשר עין-דור הוא אחד הבחורים הפעילים ביותר בשטח.

כמה שהוא מספיק: אחרי שחולל לפני חצי שנה מהומה, כשהתגלה שהוא מצויר את צוריו המוזרים תחת השפעת ל.ס.די. (מטורף, מטורף — אבל עושה כסף, העולם הזה, 1839), גילה השבוע העלם את סחורתו, בתערוכה שפתח ב"גלריה צעירה יחד עם הציירת אביגיל יורש.

בשביל לפתוח תערוכה, צריך גם כמות של ציורים, לא רק איכות. אשר סיפק את הכמות. בנוסף, היה גם מעורב, בין לבין, בשערוריאות נוספות. היה זה כאשר ביקש לפרסם ספר מצוירי, והמו"ל, שעבר על הסחורה, נחרד לראות בהם צלבי-קרב: "על גוף פתי המתה יהיו צלבי-קרב בחוצאה שלי", הודיע לאשר. איך הוא מסביר את התפוקה שלו?

רק לא חתונה

הוא אחד מאותם מתימעת ברוכיי-כשרון, היודעים להיות בני-בית בכל מקום בעולם: אצל ראש-ממשלת הודו, אינדרירה גנדי — שם הוא מוכר כבן לאחת ממשפחות-האצולה הוותיקות ביותר במדינת-הענק. אצל אנשי-עסקים ושרים ברחבי אסיה. אירופה ואמריקה — שם הוא מוכר כאיש-עסקים בקנה-מידה בינלאומי. ואצל עובדות בורסה-היהלומים ברמת-גן — שם הוא נחשב לאחד הדון'זואנים המבוקשים ביותר במגרד-השחקים.

אני מדברת כמובן על רשמי מהטה — שהשבוע קיבל אביו מידי נשיא המדינה, פרופסור אפרים קציר, תעודת-משווק מצטיין, בטקס בו הוענקו פרסים דומים ליצואנים מצטיינים. אביו של רשמי הוא הבוס הרשמי של העסק, אבל רשמי הוא האיש העומד לצד האבא.

כפי שידועות כבר כל חתיכות בניין הבורסה, הוא בן 23, רווק, יליד הודו, גוי גמור וכשר, הנמצא בישראל כבר עשרים שנה, ונחשב לאחד היהלומנים הגדולים

הנסיכה פאולה ורשמי (משמאל)

בעולם. השנה, למשל, הוא זכה בפרס מידי הנשיא על ששיווק יהלומים בסך הצנוע של 6 מיליון דולר.

רק טבעי הוא אם כן שרשמי אינו מאלה ההולכים בקטנות. בשבוע-היהלומים שהתקיים לאחרונה, הוא הציג את אחד היהלומים הגדולים בעולם — בן 332 קאראט. הנסיכה פאולה שביקרה בזמנו בתצוגה בחו"ל, בו הוצג היהלום, התעכבה זמן ממושך לידו, ונראה היה בעינינו שהוד-נסיכותה היתה נותנת הרבה בשביל יהלום כזה.

מחוי לשעות העבודה, נזקק רשמי לחלוקת-עבודה מדוייקת. בהתחשב בלחץ עליו מצד המין הלוחץ. אחרי הכל, לא כל יום מודמן רווק מבוקש כל-כך מבוקש לישראלית הממוצעת, ואפילו הלא-ממוצעת.

אלא שרשמי מוכן להתפעל מהאוצרות האופפות אותו רק עד שלב מסוים. כאשר זה מעמיק לשלב הרמזים המפוקפקים, בענייני חתונה וכו' — הוא מעמיד אותן על מקומן. שכן חתונה בגילו, הוא מאמין, היא אקט קצת מוקדם מדי. שלא לומר פזיז. ולוא הייתי גבר, לא הייתי יכולה שלא להסכים איתו.

חיים ובלה אונרייך

יענקל גינזבורג, אחיה של בלה, ה"מתגרר בווישינגטון, היתה בעיצומה כאשר נטלה השחקנית גאולה נולי את ה"מיקרופון מידי תזמורת החתונה.

לאורחים המופתעים בישרה גאולה, כי כולם, עד האחרון, מוזמנים לחגיגת נשואין שתיערך בעוד שנה בדיוק במלון הילטון בת"א, "במיסגרת חגיגות ה-25 שנים שעורכת מישפחת גינזבורג למדינה". אבא גינזבורג הסתכל לכל הכיוונים ולא ידע למי הכוונה. הוא כבר השיא את שתי בנותיו ובנו. אלא שאז נחשפה ההפתעה. החתונה שתיערך בהילטון תהיה חתונתו שלו. מסתבר שבשעתה, בעת מילחמת העולם השנייה, כנשוא יצחק גינזבורג את לידיה זיקוב, היו אלה נשואין חפוזים שנערכו בצנעה ללא אורחים. עתה, כשסיים להשיא את ילדיו, הכינו לו הם הפתעה. ביוזמתו של יענקל הבן, העושה חיל בארצות-הברית כגייה, תוכננה מסיבת חתונה להורים והאולם בהילטון כבר הוזמן.

עכשו מקווים הבנים שעד לחתונת ההורים הם יוכלו להביא גם כמה נכדים שישתתפו בטקס הכלולות המחודש של הסבא והסבתא.

פשוט מאוד, מגלה הצייר בן השלושים, האוהב כסף, את מרטין בורמן, ריכארד שטראוס, אלדוס האקסלי, ניטשה, הנאציזם, וטימותי לירי, ושוא מוסיקה יש-ראלית, מוסדות, חתונות, לוויית, ובכלל מישפחות וחברים: "אורגיות. בין ציור לציור, אני עושה אורגיות. אין כמו אור-גיה טובה לזריקת השראה מצויינת." לא פלא. אם הייתי אני השראה, הייתי ממחרת גם כן לצאת החוצה, בין האורגיות מצד אחד וחל.ס.די. מצד שני.

זהו-

זה!

ההמצאה ההופכת מכונית פולקסוואגן לרולס-רויס מפואר משגעת את הארץ

החשדנים המבחינים בחיפושית האריסטוקרטי, ממששים אותה. מכסה קדמי וארבעה ברגים, מחליפים את צורת המכונית (למעלה).

מה לרשום? בדו"ח מתלבטים סירי הבטיחות, ה' צריכים לתאר בדו"ח שלהם את המכונית החונה.

אופנה חדשה

תחפושת הרולס-רויס ל- פולקסוואגן מיועדת להיות רק 300 מיכסים כאלה. אכסלוסיבית. בארץ ימכרו

איכוא המנוע?

שואלים את עצמם עוברים ושבים ברחוב תל-אביבי שמראה המכונית המזוהה מגרה את סקרנותם. בפולקס ואגן מורכב המנוע מאחור. עכשיו הם רוצים לדעת היכן נמצא המנוע בייצור כלאיים זה.

תראו, תראו מה שקרה לרולס-רויס, נחמד השבוע חובב מכוניות תל-אביבי, הם התחילו לייצר חיפושיות כמו הפולקסוואגן!

מה שעורר את חרדתו של אותו צעיר, כמו את השתוממותם של אלפי עוברים ושבים אחרים בתל-אביב, היה מין יצור כלאיים צהוב, הנע מזה שבועות מספר בי רחובות העיר ומושך אליו תשומת-לב כל-לית. החיפושית הצהובה, שאחוריה נראים בדיוק כמו אלה של רכבות חיפושיות ה-פולקסוואגן האחרות הנעות בכבישי ישר-אל, דומה לבן עניים שהתחפש בפורים למליונר: חרטומה אינו אלא חרטום של מכונית היוקרה הבינלאומית הנחשבת ל-סמל האצולה — חרטום של רולס-רויס.

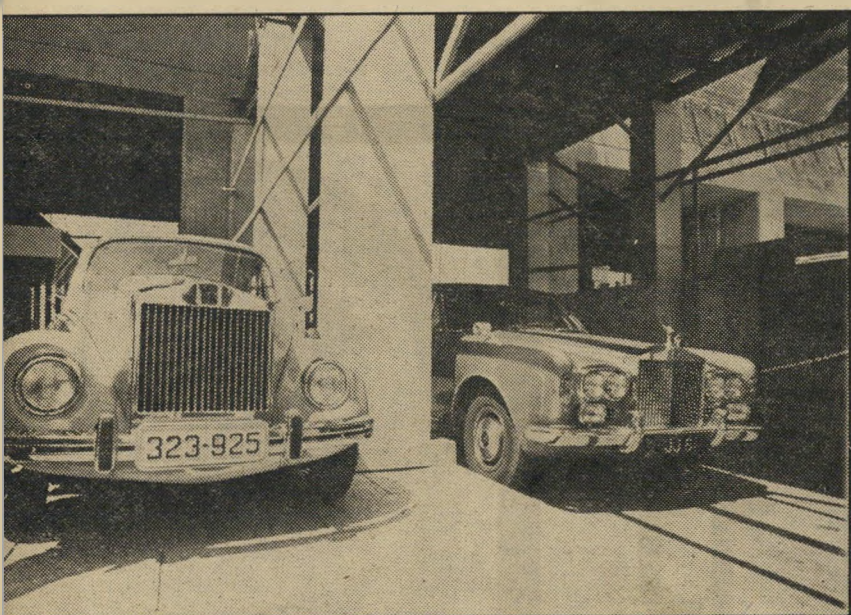
אלא שאין זו תחפושת זמנית, או מהתלה שנועדה למתוח תמימים. הרולס-ואגן ה-צהובה, שראשה הוא ראש רולס-רויס ו-אחוריה הם אחורי פולקסוואגן, היא הסנונית הראשונה שהגיעה לישראל, נציגת המגפה החדשה המציפה לאחרונה את ארצות-הברית והעומדת להדביק גם את חולי ה-רכב בישראל.

כיוון שהפולקסוואגן — עם כל היותה

הפירסומת למוצר החדש טוענת כי הוא מגדיל את נפח תא המיטען ב-30%. אלא שספק אם ימצא אפילו אדם אחד שיהיה מוכן להשקיע 1500 ל"י לצורך זה. לעומת זאת, לכל מי שרוצה למשוך תשומת-לב בכבישים, לכל מי ששואף להיות יוצא-דופן, לכל מי שמרגיש בנבכי נשמתו רגשי נחיתות על שכל מה שהוא יכול להרשות לעצמו זה רק פולקסוואגן — וזהי ללא ספק ההמצאה של המאה.

גם היא באצילים
הזמרת רותי נבון, בתו של שגריר ישראל בצ'אד לשעבר, המורגלת למכוניות אריסטוקרטיות, זוכה לטיפול מלכותי כשהיא יוצאת מחיפושית הנראית כרולס-רויס, בפתח הילטון.

רולס-ואגן!

מי התחפש למי?
הרולס-ואגן (משמאל) ליד מכונית רולס-רויס אמיתית (מימין) השייכת לתייר בריטי שהביא אותה לישראל. האותיות מ.ר. בקידמת חרטום הרולס-ואגן הם: "מיני רולס-רויס".

החיפושית הסנונית
נוסעי מכונית פולקסוואגן רגילה, נדהמים למראה חלקה הקדמי של מכונית פולקס ואגן דומה לשלהם, מלבד החלק הקידמי המהודר, הנוסעת ברחוב בתל-אביב.

העולם הזה

הרבנות אתונכלת

לנישואי

דליה

לביא

דליה וחתנה

הווידוי המזעזע של תלמידת

תיכון דתית בת 15

"כך הודחתי לזנות!"

